

Ineltopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ-SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIOR DE PRETUTINDENȚI

- Periodic independent luniar al S.C. "ANDO-TOURS" S.R.L. Timișoara ●
- An I ● Nr. 1 ● Ianuarie 1995 ●

"CA UN ARC DE TRIUMF PESTE VIAȚĂ"

Din lacrima cerului albastru, amestecată cu tămâia braziilor, molizilor și fagilor Rodnei Mari, din tăria munților Poiana Ruscăi purtând nestinsă făcia iubirii, dragostei de neam, a dacilor liberi, setea de libertate, dreptate, și credință ortodoxă, în dulcele clinchet al astrelor s-a fost scris în Cartea Vieții un nume, un nume pentru eternitate: PROOTOSINGHELUL OLIVIAN BINDIU. (născ. 22 octombrie 1956).

Stăreț al Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești de Timiș, absolvent al Institutului Teologic Universitar Sibiu, actualmente student an IV la Facultatea de Drept Internațional Brașov, exemplifică o viață în slujba bisericii ortodoxe și a neamului românesc.

Mănăstirea pentru Domnia Sa. are, cred dubla semnificație: de duhovnic și de scriitor. Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, unde slujește duhovnicul Olivian Bindiu, este deja un fel de mică Meka, unde vin să-și găsească alinarea toți acei care doresc o vorbă bună și înțeleaptă, un sfat bine cumpătat, este un spațiu sacru al spiritualității de sorginte românească.

Protosinghelul OLIVIAN BINDIU a înnoibil mănăstirea și cu editura cu același nume, unde în septembrie 1990, adică la deschiderea unui an nou bisericesc a scos la iveală foaia religioasă VIAȚA MONAHALĂ". De asemenea, prin bogata-i activitate scriitoarească lasă peste veacuri nemuritoare cărți, pe care vi le prezentăm în ordine cronologică:

- "Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului" - meditații - aprilie 1990
- "Lumină spre descoperirea neamurilor" - predici - 1990
- "Merinde pentru suflet" - scrieri de teologie pastoral-misionare, liturgice și de drept - februarie 1991
- "De la cuvânt la faptă" - predici la duminicile și sărbătorile de peste an - iulie 1991
- "Mănăstirea 'Izvorul Miron' Românești" - scurt istoric, ediția I și a II-a - mai 1990
- "Mănăstirea 'Izvorul Miron' Românești" - martie 1992
- "Ortodoxia noastră românească" - ediția I și a II-a - septembrie 1992
- "Sfaturi evanghelice" - meditații - decembrie 1992
- "Pe ultimul drum" - poezii religioase - 1993
- "Trăirea preotească" - mai 1993
- "Prin Țara Sfântă" - iulie 1993
- "Ortodoxia Românească" - august 1993
- "Cânt de credință străbună" - poezii religioase - 1993
- "Canonizarea Sfinților în Biserica ortodoxă" - martie 1994
- "Omeneștile suferințe" - poem - 26 aprilie 1994
- "Hrană duhovnicească" - scrieri de teologie ortodoxă - iulie 1994
- "Mesaje creștine" - meditații - august 1994
- "Carte de rugăciuni" - 1990 (de Învierea Domnului)
- "Carte de zidire duhovnicească" - rugăciuni - iulie 1994
- "Sfaturi duhovnicești" - decembrie 1994.

Aceste cărți sunt codice de etică, morală și credință, adevărate lecții de patriotism, comori de bune învățăminte, cărți ce insuflă credinciosului dorul de Dumnezeu.

Prof. DOINA DRĂGAN

Reedestuptarea

6 - 12 ianuarie 1995

ANUL V, NR 189, 16 PAGINI, 250 LII

SĂPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMATIE, SUB EGIDA FUNDATIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

FESTIVALUL DE FOLCLOR DE LA ROMÂNEȘTI

• Ediția a IV-a

Organizat de Inspectoratul pentru Cultură al județului Timiș și Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești și ediția din acest an a marcat încheierea colindatului de Crăciun în această zonă. Cetele de colindători din această zonă etnofolclorică cu interferențele ei, au adus la Sfânta Mănăstire, colindele lor păstrate și transmise din generație în generație, de secole. Dar nu numai colindele ci și costumele tradiționale au încântat sufletele celor adunați la slujba oficială de un sobor de preoți în frunte cu protopopul Făgetului Doru Milostean și apoi la spectacolul din fața mănăstirii. Colindătorii au primit binecuvântarea protosinghelului Olivian Bindiu.

Rând pe rând au răsunat în peisajul de iarnă în "aburul" izvoarelor cu apă termală de aici, colindele ceteilor de colindători din Birchig (Arad), Curtea,

Românești, Făget, Bichigi, Corul Ligii tinereții ortodox din Timișoara, solistul vocal Venus Căpălnășan și câștigătorii ai "Topului colindelor", formații de stea pe generații din localitățile amintite.

Colindele laice și religioase de mare valoare și acuratețe în idei trăite de generații au fostîntrerupte în timpul unui spectacol unitar de jocul cerbului, de vestitul "Călușeri" din Curtea și Românești.

Festivalul obiceiurilor de iarnă organizat la Românești la nivel județean a devenit tradițional în această vatră folclorică românească.

Fundația Banatul din Timișoara reprezentată de dl. dr. Ioan Hajegan președinte Fundației și dl. ec. Nicolae Ignea vicepreședinte au împărțit colindătorilor colaci, cămași și vin după datina străbună.

ION GH. OLTEAN

beliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIOR DE PRETUTINDENI

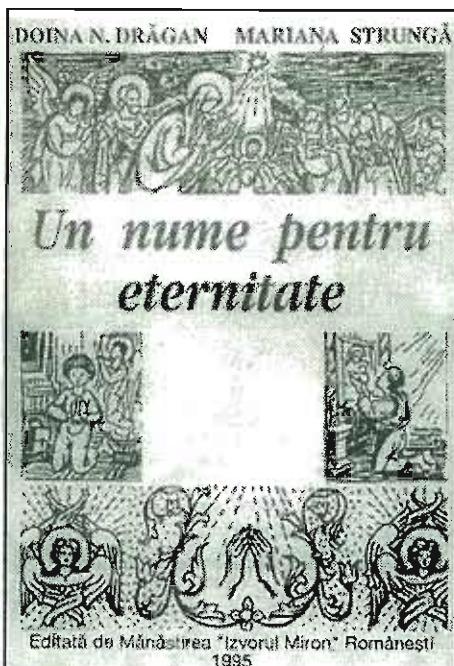

● Periodic independent lunar al S.C. "ANDO-TOURS" S.R.L. Timișoara ●
● An I ● Nr. 2 ● FEBRUARIE 1995 ●

Miercuri, 1 februarie, a avut loc la Casa Corpului Didactic și Inspectoratul Școlar lansarea volumului **Un nume pentru eternitate** de Doina N. Drăgan și Mariana Strungă, editat de Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești.

Prezentarea cărții a fost făcută de poetul Alexandru Jebeleanu. Subliniind importanța acestui debut editorial al apreciatelor profesore timișorene Doina N. Drăgan și Mariana Strungă, vorbitorul a accentuat că el ne bucură cu o carte

deosebită: **Un nume pentru eternitate**. Lucrarea, scrisă cu pasiune și devotament față de biserică noastră ortodoxă este dedicată protosinghelului Olivian Bindiu, starețul Mănăstirii din Românești. Datorită acestei cărți, prezentatorul a arătat că a putut urmări activitatea, revelațiile și stăruințele părintelui Olivian Bindiu, originar din Rodna, localitate pe care o cunoaște bine și care are o însemnată tradiție istorică, locurile din preajma Năsăudului fiind și plaiurile natale ale clasicilor noștri George Coșbuc și Liviu Rebreanu.

Cea mai mare parte a volumului se ocupă cu străduințele și

cu bogatele rezultate ale activității de la Mănăstirea Românești. Sunt analizate cu migală și competență scrierile părintelui Olivian - de la versuri până la studiile teologice, insistându-se asupra înălțătorului lor mesaj. Cartea mai cuprinde o autentică monografie asupra revistei **Viața monahală** cu numeroși colaboratori din rândul preoților, al scriitorilor, al dileriților oameni de cultură.

Prozatorul Mircea Șerbănescu a insistat asupra Mănăstirii din Românești, descriind cu farmecul lui de scriitor, aspectele cunoscute într-o vizită din vară și menționând grija starețului pentru întreținerea și înfrumusețarea sfântului locaș de rugăciune.

Autoarele Doina N. Drăgan și Mariana Strungă au mărturisit cum au ajuns la fericita idee de a scrie această carte, arătând și motivele de inspirație. A reieșit din cele relatate truda depusă pentru ca paginile ei să fie cât mai cuprînătoare și la înălțimea personajului central. La festivitate, autoarele au lansat și primul număr al revistei **Helropolis**, pe care o redactează, având un substanțial și interesant conținut.

Au mai luat cuvântul scriitorii N. Danciu-Petniceanu, Rodica Opreanu și preotul Horia Târu, subliniind calitățile reușitei lucrări.

Tânără poetă Horiana Târu a vorbit despre felul cum înțelege tineretul de azi problemele religiei creștine. Cuvântarea ei a fost un autentic poem în proză.

În timp ce se desfășura festivitatea, a intrat în sală și protosinghelul Olivian Bindiu, primit cu aplauze călduroase de participanți. În emociionantul său cuvânt, părintele Olivian a menționat legătura ce există între afirmarea neamului românesc și biserica ortodoxă, păstrarea limbii și credinței străbune. Toată cuvântarea a fost străbătută de

un vibrant patriotism, reliefat și în carte celor două prețuite autoare.

Posturile de televiziune timișorene: **Tvt 89** și **TV Europa Nova** au transmis în aceeași seară imagini edificatoare de la frumoasa manifestare, precum și un interviu. Ziarul **Renașterea bănățeană** din 2 februarie a publicat o relatare și o fotografie cu un aspect de la festivitatea de lansare de la Casa Corpului Didactic și Inspectoratul Școlar Timiș.

ALEXANDRU JEBELEANU

pentru eternitate

"Un nume pentru eternitate", cartea închinată de către profesoarele Doina Drăgan și Mariana Strungă distinsului protosinghel Olivian Bindiu scoate la lumină din preaplinul sufletelor talentatelor colege de condei dorința de a lăsa în urma lor ceva durabil și adânc. În această carte - document autoarele operează o introspecție în laboratorul poetic al părintelui monah Olivian Bindiu dar și în climatul spiritual-cultural al Mănăstirii "Izvorul Miron". Prin pana Marianei Strungă - poetă sensibilă, critic literar, animatoare a vieții culturale din urbea noastră și a Doinei Drăgan, profesor de matematică, iubitoare de frumos, Olivian Bindiu, umanizat permanent devine un om printre oameni, încercând să aline prin harul său suferințele semenilor. Periplul propriu-zis (la Mănăstirea de la Românești) dublat de cel sentimental, concrețearea faptelor prezentate, seriozitatea și îndrăzneala abordării subiectului, profunzimea analizelor cărților părintelui scriitor,

fac din "Un om pentru eternitate" o carte de debut interesantă, demnă de cele trei nume care respiră între copertile ei: protosinghelul Olivian Bindiu, Doina Drăgan și Mariana Strungă.

RODICA OPREANU

În desele mele prelegeri, conferințe, ținute în școli, cenacluri, în discuții cu credincioși și colegi de specialitate, am arătat de nenumărate ori că roadele harismaticice după care se cunosc cei ce se împărtășesc din harul lui Dumnezeu, rodesc întru duh, iar roada duhului este dragoste, bucuria, pacea, credința, blândețea, curăția (Galateni 5, 22), căci harul lui Dumnezeu este un izvor nesecat de lucrare în sufletul omului.

Mi se pare firesc ca despre un om, o personalitate complexă, precum este P.C. Protosinghel Olivian Bindiu, să se scrie.

Cartea "Un nume pentru eternitate" dedicată Protosin-

ghelului Olivian, nu este de fapt singura; despre cuviosă sa s-a mai scris; dar aş menționa că ce aduce nou cartea autoarelor, distinsele doamne profesoare Doina Drăgan și Mariana Strungă, sunt metodele moderne folosite, caracterul deosebit de nuanțat, interviurile formulate și obținerea de la principalul personaj tocmai a vieții cuviosiei sale, țesute în text ca un tot unitar.

Sclipitor este portretul personajului (vorbesc și ca poet și ca preot). De asemenea, cum au surprins autoarele momente delicate din viața personajului; un exemplu de mare artă este printre altele și fragmentul cu apariția luminosă a Crucii pe stâncă.

În partea a II-a a cărții sunt analizate cu mult simț critic și migală cărțile publicate de Protosinghelul Olivian, precum și foaia religioasă "Viața monahală".

Nu pot decât să le urez succes autoarelor!

Preot HORIA ȚÂRU

Eseul "Un nume pentru eternitate" al autoarelor Doina N. Drăgan și Mariana Strungă, în partea a II-a caracterizează activitatea scriitoricească a Protosinghelului Olivian Bindiu - ca

un luceafăr al creștinismului - spune Tânără poetă Horiana Târu.

Monica Iacobuță - Tânără reporteră a ziarului "Vest Matinal" notează despre lansarea cărții a cărui personaj central este un reprezentant al rasei monahale: Olivian Bindiu, "aceste două doamne s-au hotărât împreună a "cânta o odă" acestui monah, aflat la o vîrstă destul de Tânără.

Și probabil, s-au hotărât să scrie împreună deoarece aceste două firi deosebite se îmbină ca două jumătăți ale unui măr. A fost nevoie de sensibilitatea și spiritul pragmatic al doamnei Doina Drăgan și de versul dulce cu legănări line și profunde al doamnei Mariana Strungă".

CA UN ARC DE TRIUMF PESTE VIAȚĂ

Nu vreau nici o răstălmăcire,
Ce mă îndeamnă să nu sufăr.
Întreaga viață-i rătăcire,
iar amul nu e fir de nufăr.

Pe-acest pământ cutremurat,
doar harul cel divin ne leagă;
dacă dorim să viețuim curat,
spre pace și iubire-n lumeo-ntreagă.

(“Omeneștile suferințe”)

Chemare

“Veniti să beți la fântână,
La puțul Samaritenilor
Veniti și beți la izvoarele cu apă vie
Ce curg din sufletele oamenilor”.

Cântec pentru Domnul

Iar Dumnezeu ne primește
În raiul Său mult visat
Omul oricât rătăcește
De Tatăl Său e iertat.

Te cheamă toți cei botezați
Întru credință Tă nemuritoare
Căci toți aceștia sunt prin Tine frați
Și așteaptă-ți cea izbavitoare.”

(Cânt de credință străbună)

“La înmormântarea unei mame”.

“Oriunde în lumea mare
Moartea cea fără-ndurare
Dacă-și vars-al ei venin
Aducă necaz și chin.
Că săgeata-i dureroasă
Rană grea și săngeroasă

Lasă-n orișicare casă
Nu a doare c-astăză duce
De la copii mamă dulce
Ce le- fost ocrotitoare.

Grijulie, lubitoare...
Cu jale plâng cei orfani
Când rămân singuri, sărmani
Că nu mai au cui să-i spună:
Măicuța noastră cea bună”.

(Pe ultimul drum)

OLIVIAN BINDIU

A comentă poezia bindiană presupune înainte de toate un dubiu act de cunoaștere, cel al preoului duhovnic cât și cel al operei (poetice), omul și opera constituind un tot unitar. Poezia Domniei Sale este un strigăt contorsionat spre Înălțimi, cu smerenie și înțelepciune bătând la Porțile Cerului, căutând să-l înduplice pe Dumnezeu întru mântuirea celor însingurați și îndurerăți, acelor care caută calea adevăratei credințe în viață.

Tonul lirei vibrante strâbate coarda poeziei, înima poetului care trăiește și slujește în mănăstire. Poeziile pot fi considerate Psalmi, ce pornesc din eul poetului, străbătute fiind de coloritul tuturor emoțiilor care se finalizează prin credință.

Poetul apelează la rugi puternice, apeluri fierbinți, adânci trăiri spirituale chemări și sentimente de loată dăruirea Tatălui Cereșc pe care-l consideră "instanță supremă și salvatorul lumii și spre Mântuitorul Iisus Hristos, Dumnezeu și Fiul Omului deopotrivă, trimis să ne izbâvească prin cea mai cumplită jertfă din căte a cunoscut oemnirea, de păcatele străbune și să-i redea omului nemurirea".

DOINA DRĂGAN

Regeștețăvea

17 - 22 IUNIE 1995

ANUL V NR. 65 24 PĂGINI

SĂPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDATIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

Ruga din 15 august, de Sf. Maria, este o sărbătoare specifică zonei Făgetului, unde locuitorii își etalau cu mândrie portul popular, obiceiurile, participând alături de formăjile de dansuri care interpretau jocuri păstrate din vechime. Înainte de Ruga de Sf. Maria, la 20 iulie, de Sf. Ilie, toată lumea mergea la Mănăstirea Românești, la "Balta Caldă" unde se făceau slujbe, oamenii se purificau moral, urmău petrecerile, scalda în apa tămăduitoare; aceste rânduri ne-au fost inspirate de lucrarea *Un nume pentru eternitate* de prof. Doina N. Drăgan și prof. Mariana Strungă, o monografie despre viața și opera protosinghelului Olivian Bindiu, omul de suflet al Mănăstirii "Izvorul Miron" - Românești. Autoarele fac un adevărat pelerinaj cărturăresc, dar și de prezentare a mănăstirii amintite, trecând în revistă drumul parcurs de protosinghel Olivian Bindiu. Opera protosinghel Olivian Bindiu, din 1990 până în 1994 însumează 19 titluri și multe alte studii de specialitate în reviste de teologie editate de Biserica Ortodoxă Română. Olivian Bindiu se naște la 22 oct. 1956 la Rodna-Veche, muncește ca miner, face armata, părintele Arsenie prezicându-i fericirea după 40 de ani. Se dedică vieții monahale la 7 ian. 1977, la mănăstirea Neamț și se dedică trup și suflet rugăciunilor, meditației, studiului, scrierii. La 7 ian. 1979 va fi tonsurat în monachism, din 1979 - 1980 îl găsim la mănăstirea din Sinaia, unde este ghid. Transferat în interes de serviciu la mănăstirea Cucuș, jud. Tulcea, la numai 24 de ani este secretar și contabil. Termină Seminarul teologic din București în 1982 și cere să fie trimis și închis în noviciat IPS Mitropolitului Nicolae al Banatului la Mănăstirea "Izvorul Miron". În 1982 părintele ierodiacon Bindiu este transferat la Vasileova. Ca ieromonah este hirotonit la Catedrala Metropolitană din Timișoara de către PS Episcop dr. Timotei Seviciu. La Românești amenajează Paraclisul Sf. Ioan Botezătorul, un muzeu de mare valoare, șeface mănăstirea, călătorește în scop misiune în mai multe țări: Franța, Italia, Libia, Grecia, Iordanie, Germania, Ungaria etc. Autoarele monografici, fără distorsiuni stilistice sau divagări ne prezintă succint, dar cu observații sintetice, pertinente, viața și opera unui Tânăr cărturar teolog ca pe un exemplu demn de urmat. Luându-si licență la Seminarul teologic din Sibiu cu "Canonizarea sfintilor", îl găsim acum urmând facultatea de drept. Suficient pentru a convinge că Olivian Bindiu este o personalitate accentuat pozitiv în spațiul bănățean, românesc prin excelență, vechime și excelență de neconfundat.

MARIUS SÂRBU

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIILOR DE PRETUTINDENȚI

• Periodic independent lunar al S.C. "ANDO-TOURS" S.R.L. Timișoara •

• An I • Nr. 3 • MARTIE 1995 •

"Împodobbit ești cu frumusețea, mai mult decât fiu oamenilor, revărsatul-să har pe buzele Tale. Pentru aceasta Te-a binecuvântat pe Tine, Dumnezeu, în veac".

[Psalmul 44 § 3]

Din ogorul atât de roditor al neamului românesc, poetul Olivian Bindiu, înaltă în volumul intitulat "GLAS SPRE CER" rugăciuni către Iisus Hristos, Cel ce S-a născut din Fecioară (ridicându-se înspre căutarea și slăvirea lui), dar în același timp și spre Născătoarea de Dumnezeu, (nădejdea și scutul dreptcredincioșilor).

Deschizând noi ferestre ale creativității, ultimul volum de versuri al Domniei Sale (după volumele "Cânt de credință străbună", "Pe ultimul drum", "Omeneștile suferințe") scoate în evidență filozofia sa de viață, tratată în profunzimea ei ritmată și zguduită, iar gândurile, ideile și mărturisirile depănate prin mesajul poeziei sunt exprimate concentrat și exigent. Aceste poezie sunt în aparență simple, foarte profunde exprimă trăire existențială, fiind rugăciunea sufletului nostru.

În poezia bindiană răsună harul Duhului Sfânt, iar muzicalitatea slovei curge de la sine.

Invitatice zi (clipă-oră) este magnetizată în fondul poeziei, vibrația cosmică, iubirea, sensibilitatea, durerea și rugăciunea, pornesc din șoptitul gând al poetului ce-și înaltă sufletul și gândul spre Divin, alegându-și pentru toate acestea TEMPLUL SACRU AL POEZIEI.

"Ascultă-mi Doamne, ruga mea,
Și înaltă-mă spre Tine
Tu ești, Lumina-n viața mea,
De aceea vin spre Tine".

În cele 32 de poezii sunt tratate teme diferite și parcă fiecare dintre ele ar putea fi titlul cărții, ele psalmodiind glasul creștinului din biserică ortodoxă, strigătul (rugăciunea) nostru spre cer (ajutorul).

"În ceasul rugăciunii
Eu simt că mă înalt
Și ajung mereu la Tinere
La ușa Ta să bat".

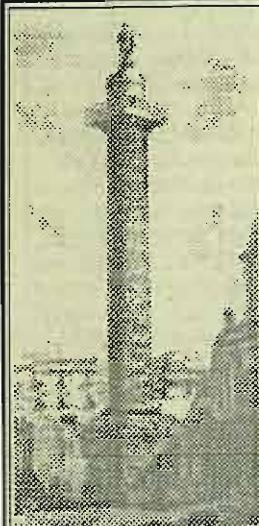
Prin cugetul înțelept al poetului, aceste versuri aduc tot ce e mai bun" iubirea, mângâierea credinciosului - adevărată podoabă divină, lumină pură și caldă. Volumul de versuri "Glas spre cer" este în esență o împletire a harului poetic cu harul duhovnicesc, unde ambele activități se contopesc, menite a reda echilibrul sufletesc.

Sentimentele înălțătoare față de neamul românesc, față de natură, dar și colindul, crezul și dorul constituie teme predilekte, însemnând (creând, aspirând) un adevărat concert stelelor în care te regăsești, tu, cititorule (ori de unde ai fi).

"Lumina-i singurul meu crez
Și cel ce dă Lumină lumii
El m-a trimis să luminez
Fiii neamului în lume".

Considerându-se mesager al Divinității, Olivian Bindiu îndeamnă la omenie pe toți "fiii neamului" de o limbă și de-o lege unindu-și vocea cu vocile lor iluminându-i cu lumina din gândului și sufletului Său.

DOINA DRĂGAN

Redeșteparea

31 martie - 6 aprilie 1995

ANUL V, NR. 201, 6 PAZNUHOCOMARTV, ROMAN

SĂPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

SIMPLITATE ȘI ALTRUISM

Olivian Bindiu

GLAS SPRE CER

Editor "MIRTON" Timișoara
1995

douăzeci și două cărți a starețului mănăstirii "Izvorul Miron" din România, desigur, impune prin prefață și activitate continuă de căutător întru comori duhovnicești: "Te-ascult răpit sub umbra de salcie pletoasă/ Și gândul meu se-adună cu florile-n mânunchi) Mi-e dor, lăsușe bune, mi-e dor de-acasă! / Și-așa gândind, mă rezăram de-al tristei sălcii trunchi".

În placheta "Glas spre cer" între zări, printre umbrele euforiei, zări cunoscute la care și-au asternut privirea fierbințe un Vasile Voiculescu sau Silviu Anuichi, un Ioan Alexandru sau Grigore Vieru; lirica de ceremonial pe care o încearcă Olivian Bindiu este discretă dar, cu bună știință și clarviziune, religioasă: "Astăzi, ziua Învierii,/ Părăsirea întristării,/ Zi de mare bucurie/ Creștinilor să le fie" s.a.m.d.

Sunt și locuri comune, versuri de album, sau așa-zisă lirică de notăție simplistă, uneori gravată în rime facile. Cele mai bune poezii credem însă a fi doar câteva care îl pot reprezenta onorabil și distinct pe starețul Olivian Bindiu: "Iisus cu tine veșnic", "Copilul din Betleem", "Îndemn" (poate cea mai reprezentativă creație a sa), "Lacrima iubirii", "Neamul românesc", "Chêmeare" și "Crez". Indiferent de realizările, scăderile, sau meandrele stilistice ale plachetei "Glas spre cer" de Olivian Bindiu, considerăm că sunța versurilor este o rugăciune permanentă în căutarea Adevarului spre care ortodoxia română poate adăuga, în partea ei lirică, un refugiu curat și sincer în meditații și reculegeri.

MARIUS SÂRBU

VIAȚA foaie religioasă

ANUL VI, NR. 4 - 6 (24) * PUBLICAȚIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE MĂNĂSTIREA "ZVORUL MIRON" ROMÂNEȘTI * APRILIE - IUNIE 1995 * preț : 200 lei

NOI APARIȚII EDITORIALE • NOI APARIȚII EDITORIALE • NOI APARIȚII EDITORIALE

"SFATURI DUHOVNICEȘTI" - MEDITAȚII

MOTTO: "Ziua zilei spune cuvânt și noaptea nopții vestește sănătă".
(Psalm 18)

Zi și noapte, neobosit părintele Olavian Bindu, al cărui condei aleargă în pas galopant pe albul incandescent al hărției depăinând gândurile, poveștele și sfaturile duhovnicești, ne orientează spre credința adevărată, ziua împărtășindu-ne virtuțile creștinesti și probabil noaptea scriindu-le pentru noi, pentru toată suflarea care este însetată de adevăr și învățătură duhovnicească.

Carta este o comoară de bune învățăminte, este de mare folos

tuturor, ea insuflă credinciosului dorul de Dumnezeu. Este o carte ce-ji măngâie sufletul prin liniștea ei. Conceperea și aprofundarea învățăturilor abordate, raportate la omul nou înzestrat cu calități demne: credința, fapta bună, pace întru Hristos, starea fericită, pace și bunăvoie, iubire și dreptate și opera de mântuire, prin nădejdea încreșterii sale, te finală pe treptele divinului. Temele abordate radiografiază cu predilecție sufletul uman, dragostea dintre oameni, autorul ascultându-și strigătul inimii este: "rădăcina celor drepti" care

nu se va clătina niciodată.

Biserica îndeplinește și rosturi istorice, liturgice, măntuitoare, autorul sugerându-ne stări susținute echilibrate, stări de adevărate fericiri pentru ființa noastră, lucruri de alțfel naturale pentru noi (dacă le aplicăm), precum: blândețea, biruința binelui asupra răului, rațiunea, libertatea adevărată, pacea și bunăvoiea.

Autorul traversează societatea cu luminile și umbrelle ei, plimbându-și gândul prin miraculoasele fenomene ale zilei de astăzi, călăuzit de realitate, ne face un îndreptar al nădejdii zilei de mâine, ca să putem preface respirația în

căutare, să schimbăm minciuna prin adevăr, să ne adâncim "întru ascultarea lui Dumnezeu".

Cartea cuprinde 25 meditații distincte, dar toate urmăresc același tel: nădejdea îndreptării noastre: "Hristos a venit să trezească în noi conștiința demnității umane și să ne ajute să ajunge la măsura omului desăvârșit" (Hristos și pacea - meditația 22), spune autorul.

Iisus a clădit Biserica sa cu sfintenie și Ea emană împărăția lui Dumnezeu în lume și tinde să înnoiască omul și societatea prin nobilul spirit creștinesc.

Prof. DOINA DRĂGAN

"UN NUME PENTRU ETERNITATE"

După cum mărturisesc autoarele acestei recente lucrări, "Rodul acestei cărți este rezultatul deselor pelerinaje la Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești, ceea ce înseamnă redarea în scris a unei realități existente".

Carta cuprinde X capitulo distințe, intitulat în concordanță cu conținutul lor. Să le parcurgem pe rând.

Începutul cărții se referă la prima vizită a autoarelor la Mănăstirea din Românești pentru a-și găsi alinarea neliniștei sufletești de care au fost cuprinse. Desigur că aici, prin personalitatea și atitudinea, prin sfaturile competente împărtășite de slujitorul neobosit al acestei mănăstiri

se angajează la mina de acolo, simțindu-se într-un spațiu cuprins între iad și rai, între vis și realitate, într-un spațiu real și dificil, ceea ce îi vor întări convingerile sale religioase.

Data de 7 ianuarie 1977, cu care începe capitolul IV al cărții, redă popasul Tânărului Octavian la Mănăstirea Neamț din Moldova, fiind atras de arhitectura bisericii, de tezaurul istoric, dar mai ales de biblioteca voluminoasă a mănăstirii care-i va întări dorința spre cunoaștere și cercetare scripturistică. Se va înscrive întâi la Seminarul Teologic Neamț, apoi se va muta la Mănăstirea Căldărușani și va continua pregătirea

februarie 1991

6. De la cuvânt la faptă, predici, iulie 1991

7. Mănăstirea "Izvorul Miron Românești", scurt istoric, martie 1992

8. Ortodoxia noastră românească - septembrie 1992

9. Sfaturi evanghelice, decembrie 1992

10. Trăire preojească, mai 1993

11. Prin Tara Sfântă, iulie 1993

12. Ortodoxia Românească, august 1993

13. Cânt de credință străbună - poezii religioase, august 1993

14. Pe ultimul drum - poezii funebre, decembrie 1993

Ori de câte ori apare de sub tipar o carte nouă, este un prilej de adevărată bucurie pentru noi pentru că, prin acest act cultural întreținem satisfacția unei munci împlinite a autorului ei, percepem o lumină binefăcătoare ce se revărsă asupra noastră pentru că avem nevoie, mai ales acum, de multă hrană sufletească, curată și înălțătoare.

UN NUME PENTRU ETERNITATE este noua apariție editorială ce se referă la activitatea atât de bogată a protosinghelului OLIVIAN BINDIU.

Prin faptul că, conținutul cărții apărute se referă la o realitate cunoscută a unui personaj real, activ și apreciat în jurul său, bucuria cititorului devine și mare, întregită de măiestria autoarelor acestei cărți în mânuirea condeilului și prezenta unei realități existente de fapt.

Spațiul geografic al zonei Făgăl s-a impus întotdeauna prin pitorescul său, prin nesternatele folclorice, viață cultural-artistică apreciată de specialiști și în ultimul timp prin căpiva condeieră de diferite profiluri.

Dacă cu căpiva anii în urmă Mănăstirea din Românești a fost doar un lăcaș de rugăciune și liniște sufletească, de mândăiere necesară omului, acestor atribute, în ultimii ani, li s-a adăugat și o activitate de răspândire a luminii și credinței ortodoxe prin intermediul unor lucrări editate aci, de protosinghelul OLIVIAN BINDIU. La activitatea acestui harnic duhovnic se referă cartea cu titlul de mai sus, ale cărei autoare sunt Doina N. Drăgan și Mariana Strungă, bine cunoscute pentru activitatea și meritul lor literar.

Vizitate, s-a realizat liniștea sufletească căutată și dorită.

Cel de-al doilea capitol al acestei cărți este intitulat **INTROSPECȚIE ÎNTRÉ LEGENDĂ ȘI ISTORIE**, surprinde anii copilariei lui Octavian cu întâmplări ce aveau să confirme destinul unui copil spre o viață duhovnicească pe care acum o desăvârșește.

Redarea atât de clară și reală a evenimentelor din copilarie sa, ne lasă impresia plăcută că, autoarele provin de pe aceleași meleaguri unde au copilarit împreună cu copilul Octavian al Rodnei, că-i cunosc toate trăsăturile fizice și psihice din realitatea copilariei și nud în relația altora.

Poate că mi-am creat această impresie prin faptul că cunosc bine Rodna Veche și văd o realitate existentă. Anii de școală în propria localitate și apoi Școala Profesională de Construcții din Dej sunt evenimente redate la începutul capitolului III.

Preocupările literare ale copilului Octavian, în paralel cu comentarea pasajelor din Biblie, aveau să contribuie la formarea sa spirituală la care s-au adăugat și pelerinajele la mănăstiri. La una dintre acestea, părintele Arsenie avea să-i mărturisească "... și vei ajunge fericit și mulțumii sufletește după 40 de ani". Iată că acum această vîrstă se apropie și prezicerea se adeverește, dacă nu în totalitate, dar în mare parte se confirmă, fiind încă timp suficient pentru alte succese duhovnicești.

A frecventat și școala militară de la Roman, de unde se retrage pe motiv de boală. După satisfacerea stagiului militar revine la Rodna și

la Seminarul Teologic din București, absolvindu-l în 1982. La Căldărușani a fost tuns în monahism și de aci încolo începe o altă etapă a vieții și activității sale cu schimbarea numelui în Olivian.

În perioada toamnei 1979 și până în iarna lui 1980, îndeplinește rolul de ghid al Mănăstirii Sinaia, unde este puternic impresionat de arta religioasă că și de colecțiile de cărți vechi care-i vor adânci studiul și formarea sa intelectuală, care va propulsă condeierul ulterior.

La cererea Arhiepiscopiei Tomislui a fost transferat la Mănăstirea Cocoș, județul Tulcea. Aici devine Ierodiacon, eveniment la care asistase și mama sa la ceremonial.

După terminarea Seminarului teologic în 1982, pașușă și se îndreaptă spre vestul țării, în Banat, unde mai întâi păsorește pentru scurt timp la vasiova (jud. Caraș-Severin) ca apoi să fie transferat la Mănăstirea Românești unde activează și în prezent.

În cadrul catedralei mitropolitane din Timișoara a fost hirotonit ieromonah, iar ulterior hirotonit sacerdot.

Începând cu capitolul VI, este prezentată activitatea la Mănăstirea Românești, loc de activitate nouă, o etapă de alte împliniri remarcabile. Ceică a cunoscut înainte și vizitează acum această mănăstire pot observa imediat profunde schimbări și realizări demne de totă admirăția și preuirea. De fapt meritele au fost imediat recunoscute și a fost disuns cu gradul de protosinghel.

La adresa activității sale sunt consemnate o serie de aprecieri. Iată doar una din multitudinea lor:

este sugeriv intitulat **CALE ÎNTOARSĂ DINSPRE ISTORIE ÎN LEGENDĂ: DRUMUL PARALEL CU CERUL**. Mai întâi se indică traseul de parcurs de la Timișoara la Mănăstirea Românești, apoi simbolante pe traseul Coșava-Mănăstire. Încheierea o fac autoarele prin expresiile: "Timpul condensat în clipă devine eternitate. Intrăm din istorie în plină legendă".

Cel mai amplu capitol este cel al IX-lea intitulat **CA UN ARC DE TRIUMF PESTE VIAȚĂ**, în care sunt prezentate cărțile apărute sub semnatura protosinghelului Olivian Bindiu. Pentru început autoarele consemnează: "Din lacrima cerului albastru, amestecată cu tămâia brazilor, molizilor și fagilor Rodnei Mari, din tăria munților Poiana Ruscăi, purtând nestinsă făclia iubirii, dragostei de neam, a dacilor liberi, setea de libertate, dreptate și credință ortodoxă, îndulcele clinchet al astrelor, s-a fost scris în Cartea Vieții un nume, un nume pentru eternitate: PROTOSINGHELUL OLIVIAN BINDIU!"

Este apoi prezentat conținutul și semnificația fiecărei cărți apărute, în cuprinsul a 31 de pagini, ilustrate cu coperțile acestor apariții.

Ar necesita prea mult spațiu pentru a face recenziea unoră dintre ele, de aceea cred că este mai utilă prezentarea titlurilor apărute:

1. Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului, aprilie 1990
2. Carte de rugăciuni - 1990
3. Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, 1990
4. Lumină spre descoperirea neamurilor - predici, sept. 1990
5. Merinde pentru suflet,

15. Canonizarea Sfinților în biserică Ortodoxă, martie 1994

16. Omeneștile suferințe, aprilie 1994

17. Carte de zidire duhovnicescă, iulie 1994

18. Hrană duhovnicească, iulie 1994

19. Mesaje creștine, august 1994 și ultima

20. Sfaturi duhovnicești, decembrie 1994

Cel de-al X-lea și ultimul capitol este intitulat **ATUNCI VEI GĂSI BUCURIA DUPĂ MĂSURA RÂVNEI TALE ȘI A DRAGOSTEI CE O PORTI ÎN DUHUL TĂU**.

Autoarele trec în revistă activitatea editorială cu cele două laturi distincte: a) tipărire de cărți religioase și b) redactarea și tipărirea foii religioase "VIATA MONAHALA". Cărțile tipărite au fost nominalizate în capitolul anterior. Pe parcursul a 21 de pagini este prezentat fiecare număr apărut al foii "Viața monahală", prezentându-se principalele articole și semnatarii lor. Cine nu posedă colecția "Viața monahală", din această carte poate fi informat asupra tuturor subiectelor abordate număr de număr, precum și semnatarii lor.

Cartea apărută are meritul că prezintă într-o formă originală și într-un limbaj accesibil tuturor, o ară diversificată de preocupări și realizări ale unui monah activ și ale unei mănăstiri ieșită din anonimat. Sunt mărturii prețioase pentru posteritate.

Prof. AUREL PĂUNCU

beliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIILOR DE PRETUTINDENȚĂ

- Periodic independent lunar al S.C. "ANDO-TOURS" S.R.L. Timișoara ●
- An I ● Nr. 4 ● APRILIE 1995 ●

Fragmente din carte "Un nume pentru eternitate"
autoare Doina N. Drăgan și Mariana Strungă

Cap. V: "Trăire sufletească"

"... CÂND M-A HIROTONIT DIACON LA MĂNĂSTIREA COCOȘ, PREZENȚA MAMEI PENTRU MINE A FOST CEVA DE DOMENIU DIVINULUI. CÂND AM VĂZUT CĂ MAMA ASISTĂ ȘI ESTE PREZENTĂ CU ATĂTA ATENȚIE LA EVENIMENTUL ÎN SINE, O PRIVEAM CUM MĂ PRIVEA LA HIROTONIE, LA PUNEREA MÂINILOR ARHIEREȘTI ȘI LA TRANSMITEREA HARULUI DIVIN, PENTRU A DEVENI DIACON", ne spune părintele Olivian.

"După mătăniile făcute conform tipicului ortodox am simțit în mine forța harului sfânt și buzele mele și ochii mei și mâinile mele și genunchii mei s-au umplut de lumenă slavei Tale, Doamne. Doamne, Dumnezeul meu, slavă Tie în vechi vccilor că m-ai învrednicit pe mine robul tău să-ți fiu demn de a-Ți sluji răsplăindu-mă pe mine, nevrednicul cu har din harul Tău și duh din duhul Tău sfânt. Cu ce te voi putea răsplăti Doamne pentru toate câte mi le-ai dat, pentru loate câte mi le-ai făcut în dar și pentru semnele pe care mi le-ai arătat în adesul Tău drum sfânt - SUNT FIU AI. TĂU DUPĂ DUH ȘI FIU AL NEAMULUI ROMÂNESC DUPĂ TRUP RUGĂTOR PENTRU TOATĂ LUMEA DUPĂ CHEMARE.

Și ochii mei orbă de până acum Te văd în toată măreția Ta și buzele mele nepăsătoare la cele lumești îți infloresc cuvântul de lumină și mâinile mele nevrednice le-am pus în slujba Ta să poarte întru slava Ta mirul și smirna și genunchii mi i-am îndoit ca să Te slujească în toată măreția și splendoarea Ta și mi-a fost mie menit să Te laud, să Te cânt, să-ți sărăut crucea întru slujba neamului meu românesc... Sufletul meu curat și dragostea mea și dragostea fraților și părinților mei îți-am adus-o în dar și-ți jur o. Doamne să slujeșc acest popor măreț, demn și viteaz să nu fiu orb la suferințele și durerile lui, să nu încelez niciodată și să intermedieze între popor și Tine, să-ți înaț celate sacre din speranțele și bucuriile acestui neam atât de încercat, atât de bun și primitor. Cuvântul meu să fie crucea Ta. Cuvântul meu să fie sabia muntelui încrustată cu diamantele apelor dacice. Îți mulțumesc părinte pentru că Te-ai îndurat de mine că ai pogorât asupra mea harul Tău și-ți jur că voi sluji toată viața în mănăstire, că voi munci, că voi studia, pentru a fi drag Tie, voi studia temeinic cu scopul de a pătrunde cât mai adânc în cuvântul Tău, doctrina creștin-ortodoxă ca să-mi fie călăuză în viața mea și a celor pe care îi păstoresc. (Părintele Olivian Bindiu)...

Cap. VIII: Drumul paralel cu cerul

"... drumul mi se părea o clipă și parcă simteam forța atracției gravitaționale mai mare decât putea fi, eu fiind punctul în spațiu tridimensional al universului, mă conducea însă cerul, drumul paralel cu cerul. Nu-mi simteam niciodată pașii, foarte interesant simteam în schimb, clopotul inimii, îi auzeam loviturile ritmate ale indicatorului de pereții interiori ai conului. Cerul îmi chema privirea și alerga odată cu mine. Rosteam în gând fel de fel de rugăciuni: întâi, să fie duhovnicul Olivian în mănăstire; apoi, rugăciuni personale și în final împloram divinul pentru monahul Olivian ca acesta, la rându-i să se roage pentru mine, pentru a birui nedreptatea. Cu ochii îndreptați spre cer vedeam seninul lui, razele soarelui erau atât de puternice, uneori își revărsau atâta lumină și căldură, alteori norii alergau paralel cu mine, luând diferite forme pe care fantasia fiecăruia îi dă o altă interpretare. Drumul se încheia în mănăstire în "Casa lui Dumnezeu" aşa cum minunat o numește monahul Olivian. Timpul condensat în clipă devinea eternitate. Intram din istorie în plină legendă..."

Sala festivă a Casei Corpului Didactic și Inspectoratului Școlar s-a dovedit luni, 6 martie, neîncăpătoare pentru numerosul public din Timișoara și din alte orașe bănățene, venit să întâlnească pe protosinghelul **Olivian Bindiu** care-și lansa volumul de versuri intitulat "Glas spre cer". La intrarea în sală, autorul a fost întâmpinat cu entuziasme aplauze.

Întrunirea a fost deschisă de profesoara **Doina Drăgan**, care a dat cuvântul poetului **Alexandru Jebeleanu** spre a prezenta noua contribuție a autorului Olivian Bindiu la poezia religioasă.

Vorbitul a accentuat că, deși în anii din urmă editurile și presa literară au publicat puține poezii religioase, mai mult antologii, literatura noastră are o bogată tradiție în privința poeziei inspirate de credința creștină. Pe linia acestei tradiții s-au situat mari poeți contemporani: Tudor Arghezi, Lucian Blaga, V. Voiculescu, Ion Pillat, Nichifor Crainic. Dar și alți poeți au scris poezii religioase: Radu Stanca, Gherghinescu Vania, Ștefan Baciu, Ovid Caledoniu etc. În Banat, Pavel Bellu a grupat în volumul "Flori de piatră" un întreg ciclu de poezii cu titlul "Golgota". După cum se spunea în prefața la "Antologia poeziei religioase românești", "poetica comunică cel mai mult și cel mai direct cu Divinitatea".

Poate tocmai de aceea, părintele Olivian Bindiu își înalță "glasul spre cer" prin vibrația și lumina poeziei. După culegerea "Omeneștile suferințe" ni se înfățișează acum cu acest nou volum, întâmpinat cu atâtă interes. O carte scrisă cu bunătatea inimii și cu dragoste de adevăr. În versuri nu întâlnim nici o rigiditate dogmatică. Neliniștile și zbaterile omului pentru dobândirea mântuirii se reflectă în versuri pline de simțire. Olivian Bindiu se afirmă și în această carte ca un autor patriot care-și iubește poporul și țara în spiritul celor mai bune tradiții ale religiei noastre ortodoxe. O profundă impresie a lăsat recitarea de către

autor a poeziei "Neamul românesc", apărută zilele trecute și într-o publicație românească din Banatul sărbesc.

Felicitându-l pentru reușite, vorbito[r]ul și-a încheiat prezentarea cu urarea făcută poetului de a-și perfecționa mereu poezia, așa cum ne îndeamnă Cuvântul lui Dumnezeu de a ne perfecționa în toate dăruirile și strădaniile noastre pământești.

ALEXANDRU JEBELEANU

A vorbit apoi profesoara **Doina Drăgan**, completând și dezvoltând principalele idei din prefață.

"Fiecare carte trebuie să fie un lucru nou în creația unui autor" (Hemingway). Din această perspectivă mi-am propus să analizez ce aduce nou ultimul volum al protosinghelului Olivian Bindiu, apărut la Editura "MIRTON" în februarie 1995, pe care am avut onoarea să-l prefatez și aş mai menționa faptul că aceasta s-a întâmplat la scurt timp după apariția volumului dedicat Domniei Sale "Un nume pentru eternitate" - carte în care am analizat atât viața cât și activitatea autorului.

Întâi, aş vrea să atrag atenția asupra copertei (1), care îl înfățișează pe poet în mijlocul mediului său ambient; biblioteca cu cărți și a odoarelor sfinte care deja spun foarte mult celor care nu au avut onoarea de a cunoaște. Fondul violet de ansamblu sugerând zbaterile lumești, frământările acestei lumi, scot în evidență crucea (simbol al luminii) precum și cartea (simbol al iluminării interioare); lumina dumnezeiască (ar vrea să sugereze coperta) se contopește cu spiritul uman, înălțându-și parcă glasul spre cer. Din coperta (2), observăm că este a 22-a carte a autorului, fiind al patrulea volum de poezii, poetul deschizând noi ferestre creativității sale desfășurată pe ambele sectoare, versurile scoțând în evidență zbumul vieții, filo-

zofia ei, dublată de spiritul meseanic în profunzime. Glasul poetului îndeamnă multimea să vină cu "ramuri înverzite" și cu "stâlpări înfrunzite" (Colind de Flori) pentru a-l întâmpina pe Hristos cu scopul de a obține iertarea, mântuirea, izbăvirea. La icoana Maicii Domnului luminată de "candela aprinsă" poetul are impresia că Fecioara î se arată și această senzație îi pătrunde acut toate simțurile. "Te văd atât de bine? Te simt atât de adânc! Poetul o imploră să fie mereu alături de el în nobila misiune de preot (confesor și sfătitor). "Fii tot mereu cu mine! Oricând eu Te doresc/ Ești Viața pentru mine/ Un vis de rai ceresc!..

În poezia "Frământări" poetul preot nu-și dorește decât să-L slujească pe Dumnezeu. "Tot ce doresc în viață/ Ar fi să Te slujesc!.. Desigur că în activitatea sa de duhovnic (monah, călugăr), pusă în slujba oamenilor, omul și poetul Olivian Bindiu a întâmpinat și multe adversități, s-a ciocnit de orgoliu, vanități, neîntelegeri.

Iată cum se reflectă această stare tensionată în poezia "Durerea mea". [Sunt convinsă că acei dintre noi care am pășit peste pragul mănăstirii unde slujește duhovnicul și totodată poetul Olivian - ne-am regăsit în foarte multe strofe] : "Dușmanii se strâng/ Iată-i vin pe rând,/ Viclenii urzesc,/ Planuri rostuiesc,/ Vreau să mă lovească/ Să mă pedepsească/ Pentru Adevăr,/ Ca pe Fiul Tânău/. Poezia pare a fi o litanie - iar versurile dau impresia de hohot de plâns interior prin cadențarea lor.

Durerea nedreptății și a iubirii de oameni îl apropie pe poet de Dumnezeu în numele nobilei sale misiuni, a unei cauze sfinte și îi dau forță de a vorbi cu Dumnezeu Tatăl prin intermediul lui Dumnezeu Fiul.

În poezia "Mărturisire" poetul îl cheamă pe Dumnezeu în miez de noapte țibând icoana sa în mâini, căci Dumnezeu este pentru poet "scut de încredere în viață", "adăpost vremelnic", în această lume a umbrilor, în această vale a plângerii și ea, viața, oricât ar fi de efemeră presupune acțiune, transformare perpetuă.

călugăr), pusă în slujba oamenilor, omul și poetul Olivian Bindiu a întâmpinat și multe adversități, s-a ciocnit de orgoliu, vanități, neîntelegeri.

Iată cum se reflectă această stare tensionată în poezia "Durerea mea". [Sunt convinsă că acei dintre noi care am pășit peste pragul mănăstirii unde slujește duhovnicul și totodată poetul Olivian - ne-am regăsit în foarte multe strofe] : "Dușmanii se strâng/ Iată-i vin pe rând,/ Viclenii urzesc,/ Planuri rostuiesc,/ Vreau să mă lovească/ Să mă pedepsească/ Pentru Adevăr,/ Ca pe Fiul Tânău/. Poezia pare a fi o litanie - iar versurile dau impresia de hohot de plâns interior prin cadențarea lor.

Durerea nedreptății și a iubirii de oameni îl apropie pe poet de Dumnezeu în numele nobilei sale misiuni, a unei cauze sfinte și îi dau forță de a vorbi cu Dumnezeu Tatăl prin intermediul lui Dumnezeu Fiul.

În poezia "Mărturisire" poetul îl cheamă pe Dumnezeu în miez de noapte țibând icoana sa în mâini, căci Dumnezeu este pentru poet "scut de încredere în viață", "adăpost vremelnic", în această lume a umbrilor, în această vale a plângerii și ea, viața, oricât ar fi de efemeră presupune acțiune, transformare perpetuă.

Dintre modelele oferite de poet cititorului întru îndreptare, un loc aparte îl ocupă MARIA. Cele trei ipostaze fundamentale: fecioară, femeie, mamă, impresionează prin atributele adresate și prin lauda harurilor Maicii Domnului, cea Născătoare de Dumnezeu, care contribuie la transformarea lumii, povăuitoare, înteleaptă, de ajutor în ceas greu. "Ele vin după povată/ Tu ai milă și le-nvată"/ Cum să te urmeze-n lume/ Cum să fie mame bune". Ea este izvorul vieții: "vis de rai ceresc" [în licărul candeliei]. Alt model este Iisus Hristos "pildă de viață", prea-sfânt, "puternic și bun" care a făcut voia Tatălui și "a înviat din mormânt puternic și bun", "și pe morți i-a ridicat/ izbăvându-i de păcat". Din mila și iubirea lui Iisus se zămislec în noi și demne tipare de viață, poetul cercând iertare pentru păcatele oamenilor. Căci ce altceva este Dumnezeu pentru poet decât iubire și ideal suprem, iar slujirea lui presupune smerenie, răbdare, râvnă, ascultare...

Cel de-al treilea model este Dumnezeu unul care se reflectă întru Hristos și Sfântul Duh. Poetul cere Divinității - Treimii - de a vedea "lumina sfintei sale slave". Volumul de versuri se închide cu poezia "Ascultă Doamne" în care poetul cere lui Dumnezeu să-i asculte rugăciunea ca să mătuiască omenirea și să-l înalte spre ceruri.

DOINA DRĂGAN

Cu o impresionantă mărturisire a debutat intervenția profesoarei Mariana Strungă.

Lecturarea volumului de versuri "Glas spre cer" m-au dus cu gândul la reflectiile unor mari spirite ale culturii și civilizației.

"Viața e scurtă și-i păcat să irosim vremea" (Camus); "Un artist este realmente un oligarh, el reprezintă un întreg secol ce devine aproape întotdeauna o lege" (Balzac). "Deși nimeni nu o recunoaște, poetii fac legile în lume"; "Lucrurile mari s-au creat întotdeauna cu prețul durerii" (Victor Marqueritte).

"Nefericirea artiștilor este că nu se pot sustrage atenției generale, li se disecă și comentează cele mai mărunte fapte și sunt puși să-și plătească scump avantajele reputației prin popularizarea a tot ceea ce le poate dăuna" (Paul de Musset). "Gândurile-s ca petalele unei florii. Rupi-o singură petală, floarea rămâne stîrbă și urătă. Un gând întrerupt, poate declanșă o dramă, o tragedie".

Volumul cuprinde 32 de poezii, foarte frumos ilustrate și o prefată sintetică scrisă de doamna Doina Drăgan. Pieselete cuprind tot atâtea minitabouri (religioase) scoțând în evidență raportul OM - Fecioara Maria; OM - Iisus Hristos; OM - desființisme; OM - Sfânta Treime; OM - Divinitate. Din punctul nostru de vedere volumul poate fi considerat: a) un codice de legi morale care și propune să ne arate calea spre mântuire "îndumnezeire"; b) reluând ideile din poemul "Omeneștile

suferințe" care oferea - conceptul de om nou, dar și de izbăvire, mântuire, purificare, în acest volum, Olivian Bindiu, amplifică nucleele lirice îndrăguindu-ne calea, mijloacele ce conduc spre purificare, pocăință, spiritualizare, (saltul calitativ în zborul spre îndumnezeire, vizând introspectia sufletească, implorarea cu lacrimi și rugă mare, credință puternică în Dumnezeu), dar și modele absolute, superioare, de Dumnezeu și Iisus Hristos, el însuși urmându-le exemplul și propunându-și să fi un mijlocitor între oameni și divinitate. Deși Olivian Bindiu, ne propune niște modele menite de a modela conștiințele și sufletele drept credincioșilor săi. Alte teme tratate ar fi dragoste, iubirea de neam și țară (sentiment care străbate ca un fir roșu întregul volum).

Poezia lui Olivian Bindiu este o poezie modernă și justifică aceasta prin faptul că exprimă filozofia Domniei Sale, explicită și implicită despre lume și viață, privind lumea integrată în univers. Autorul se ferește de a cădea în stereotipii, didacti-

cism, formalism (evitând gheără ismealor). Ca un organism pluricelular, limba poezilor sale este plurivalentă. El folosește cuvintele - concept a căror decantare necesită inițiere și o dublă atenție. Poézia sa este hrănitoare de simboluri adânci, iar tehnica emoției și a voalurilor suprapuse impresionează prin originalitate și firesc. Dintre cuvintele cu valoare de concept menționăm: lumina, candela, crucea, icoana, rugăciunea, puritatea. Termenii religioși sunt folosiți pentru a crea atmosfera și a ne introduce într-un spațiu sacru. Poetul nu-și propune să pună pietre de hotar, ci ne oferă un imperiu fără sfârșit, imperiul spiritului, cu alte cuvinte își PROPUNE SĂ RECUPEREZE LUMEA, SĂ INTEGREZE spațiul terestru în universul cosmic și a omului în Dumnezeu.

Poezia este viața vieții noastre, fără de care viața nu ar fi viață. Întâlnim în aceste poezii arhetipuri dobândite dintr-o experiență personală, dar și imagini izvorăte dintr-o conștiință a sufletului ancestral, Olivian Bindiu folosește cuvintele mamoș care determină nașterea ritmului și a imaginilor poeziei însăși și care maj mult decât atât scot în evidență intențiile poetului. Predilecție pentru antiteză (care dau imaginea de viață, tehnica emoției, spontaneitatea centrată pe sinceritate și sensibilitate pură, iată alte câteva elemente care înnobilează această poezie).

Ochii poetului explorează spații vaste și par a avea proprietatea razelor "X". Ascultând armonia celestă sufletului lui Olivian Bindiu devine parte integrantă a acestuia iar universul din această perspectivă devine la rândul său simbolul emoțiilor sale sufletești.

MARIANA STRUNGĂ

Profesoara Rodica Opreanu, care se afirmă tot mai mult în presă ca un sensibil și obiectiv critic literar, a întreprins o remarcabilă analiză asupra

(continuare în pag. 6)

GLAS SPRE CER GLAS SPRE CER

Preot, stareț al Mănăstirii "Izvorul Miron" - Româneni, duhovnic, om de școală și omenește, autor a 20 de cărți este în cel de-al patrulea volum de versuri "Glas spre cer" în primul rând poet. Acest volum urmează cărților: "Pe ultimul drum" - versuri funebre, "Cânt de credință străbună" - poezii religioase, "Omeneștile suferințe" - poem, Olivian Bindiu apare în "Glas spre cer" în două ipostaze: omul care se roagă în genunchi cu lacrimi pe față și în suflet, cerând

sprijin Dumnezei și el, duhovnicul, cel care este intermedialul oamenilor pe lângă entitățile sfinte pentru întărea păcatelor semenilor săi, îndemnându-i să fie smarali și să se roage. Poeziile, în număr de treizeci și trei formează de fapt un lung poem, o rugăciune fierbințe îndreptată spre Iisus și Sfanta Fecioară, rugăciune care se ridică spre cer. Bogăția de apelative pentru Iisus și Maria, Sfânta înțelege nu numai paletismul rostirii dar crează și pentru dezinvoltura și creativitatea poetului în trăimul imagisticii. Iisus devine: O, Bune, Stăpâne, sau Preabune, "Lumina dintr-o viață" sau Copil din Betleem, Sfânta Fecioară este: Maică Sfântă, "Prea lăudată/ Maică preacurată/ Doamnă-nenuntită/ Fecioară slăvită", înimă neprihănătă, Maică Preacurată și nevinovată. Comuniunea cu aceste entități sfinte este atât de puternica încât ele devin niște ființe dragi, din apropierea noastră. Iisus este "Copilul din Betleem", i se adresează cu "Copile din Betleem și chiar cu formula "Copile". Sfânta Fecioară devine: "Maica mea". Umanizându-i permanent și simțim foarte aproape de noi. Cuvintele "lacrimă" și "lumină" cu frecvență cea mai mare dar și cu greutate de identica volumului, sună cei doi poli ai universului poetic al lui Olivian Bindiu. Întâlnim și cuvinte apropiate luminii: stea, lucește, strălucire, zile luminoase, praznic, luminat (lumina fiind de fapt Cuvântul lui Dumnezeu) etc., epoete din sfera sacrului, dovedind inventivitatea poetului. Am întâlnit în volum multe poezii cîntabile în intregime: "Te-ascult răpit", "Îndemn", "Lacrimă iubirii", "În rugăciune", "Voința Lui", "Crez" etc. Crezul lui Olivian Bindiu este rostit răspicat: "Tu ești iubirea și speranța! și-n viață, crezul meu cel sfânt!/ Te voi sluji, cât voi putea/ Lumina răspândind". Fie că sunt colinde, rugăciuni, invocații, doruri, poezile devin pilde despre trăieala intru curațenie sufletească și trupească. Versurile, majoritatea cu rimă pereche și melosul care le însoțește le fac cantabile. Prefața semnată de prof. Doina Drăgan a reușit să prindă esența volumului de versuri "Glas spre cer".

bazându-se pe cunoaștere, aprofundare și analiză îndelungată a poeziei părintelui poet. Din prefață am reținut: "Vibrația cosmică, iubirea și sensibilitatea, durerea și rugăciunea porneșc din sufletul gând al poetului spre Divin, alegându-și templul dogoritor al poeziei". Serios, cu multă sensibilitate și adâncime poetică "Glas spre cer" se anunță a fi unul dintr-o serie de volume de versuri pe care le aşteptăm să apară și în care, suntem convinși, pro-losinghelul Olivian Bindiu va da înțreaga măsură a talentului și a dublului său har: poetic și duhovnicesc.

RODICA OPREANU

În încheierea primei părți, protosinghelul Olivian Bindiu ne-a expus punctul de vedere referitor la volumul de versuri "Glas spre cer", ne-a introdus în evenimentele postului de Sfintele Paște, apoi a adus mulțumiri numerozului public participant.

"Din punctul meu de vedere am lăsat deschisă fereastra multiplelor interpretări și sunt de acord că volumul "Glas spre cer" este o operă deschisă

(metaforă deschisă).

Într-adevăr volumul poate fi considerat o meditație profundă asupra eului omului, neamului, asupra deveninței în genere asupra evoluției schimbărilor, transformărilor, asupra istoriei.

Am vrut să semnalez gravitatea cu care trebuie înțeleasă viața dar și responsabilitățile care ne revin fiecăruiu dintr noi. Este dacă vreji cartea unei experiențe și a formării unor conștiințe.

Malraux spunea că: "omul poartă în sine o speranță cutremătoare și profundă". Și tocmai acestei speranțe am încercat să-i ofer modele demne de a modela suflete și conștiințe umane, deschizându-le ample perspective. Înțregul volum este central (așa cum s-a remarcat) în jurul unui ideal de:

- puritate morală și etică

- de luminare (spirituală)

- de înălțare spre Dumnezeu.

Am încercat să transfer în poezie în linisteia ascetică a mănăstirii tensiunea sufletului meu încordat ca un arc și aplecat în sine însuși și de acolo luându-și drumul spre cîlitor.

E o poezie a dragostei de om, a dragostei de viață, cu tot ce are mai prețios și pur. Ceea ce ar mai fi de remarcat e faptul că volumul nu-și propune formarea unei conștiințe neapărat istorice, ci o conștiință pe dimensiunea eternității, iar rugăciunea - meditația, interiorizarea, confruntarea cu tine însuși pe baza unor modele, asemenea idealului fiind cu atât mai necesare cu cât istoria poate fi văzută din această perspectivă ca o formă de trăire individuală a conștiinței eternității omului.

Am avut în vedere și faptul că numai iubirea de Dumnezeu intru Treime poate

transfigura lumea, să-o modeze, după principiul armoniei aceasta incluzând valențele nobile ale spiritului uman.

Temele alese, tratate (motivele) aparțin unui cod moral după modelul absolutului al Mântuitorului, Fiului Iisus Hristos, Dumnezeu Tatăl.

Am vrut ca poezia mea să fie un fluid al înțelegerii, al confirmării, al nostalgiei, o punte abstractă între Pământ și Cer, între Om și Dumnezeu și în același timp să mă fac înțeles și să-i fac pe oameni să înțeleagă că încă din viață aceasta trebuie să-și facă, îndeplinându-și ideilele, casă în cer.

In continuare, Olivian Bindiu aduce mulțumiri:

- Inspectoratului Școlar Timiș, domnului inspector general prof. Holzinger Ludovic;

- Casei Corpului Didactic - director prof. Ioțcovici Persida;

- Domnului poet Alexandru Jebeleanu;

- Doamnelor profesoare Doina Drăgan și Mariana Strungă;

- Părintelui Vicar Vladimir Marcovici și prof. Nicolae Neagu;

- Redactorului Ioan Mureșanu de la TTV '89;

- Preotului poet Horia Tăru;

- Criticului literar, Rodica Opreanu;

- Scriitorului Mihail Rădulescu de la Caransebeș;

- Istoricului Liviu Groza;

- Profesorilor, medicii, oameni de cultură și tuturor bunilor credincioși;

- Doamnei prof. Viorica Ivan Pop - soprana;

- Domnului ing. Milutin Peici - compozitor.

Protosinghel OLIVIAN BINDIU

Solistă Operei timișorene Vitorica Pop, Ivan a interpretat înălțătoare cântece pe versuri de Olivian Bindiu. În această zi în primă audiție, cântecul "Te-ascult răpit" a răsunat ca o rugăciune, în inspirație compozitii ale lui Milutin Peici. Apoi, "Tatăl nostru" după compozitia nemuritorului Ciprian Porumbescu.

Numerosi cîlitori au venit să ceară autografe autorului pe carte "Glas spre cer".

Cu prilejul acestei întâlniri s-a lansat și numărul 2 al revistei "HELIOPOLIS".

Posturile de televiziune TTV '89 și TV Europa-Nova au transmis în aceeași seară imagini însoțite de excelente comentarii.

DOINA DRĂGAN și
ALEXANDRU JEBELEANU

TIMISOARA

COTIDIAN AL SOCIETĂȚII "TIMIȘOARA"

• ANUL VI • NR. 78 (1256) • VINERI 21 APRILIE 1995 • 16 PAGINI + PROGRAM TV • 300 LEI •

un autor
o carte

"Gânduri de departe pentru un om de suflet"

Prolificul colaborator al ziarului "Timișoara", dl judecător Mihai Rădulescu (sustine împreună cu dl Ion Gheorghiosu rubrica "Din caietul gresierului") a ajuns la un an după debutul său editorial la cea de-a patra carte.

Volumul "Gânduri de departe pentru un om de suflet" (Editura MIRTON, Timișoara, 1995) cuprinde impresile lui Mihai Rădulescu în urma repetatelor sale vizite la mănăstirea "Izvorul Miron" de la Românești, județul Timiș, precum și corespondența protosinghelului Olivian Bindiu, starețul mănăstirii, fondator al publicației duhovnicești "Viața monahală", autor a 25 de volume, și un catalizator spiritual al zonei Marginea – Făget.

Autorul referindu-se, în prefata cărții, la îndemnul său de a scrie o astfel de carte arăta:

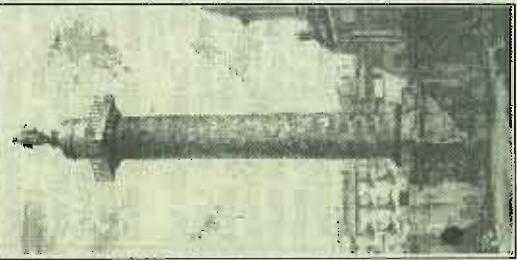
"A da publicității corespondența unei persoane sau a unei reviste constituie un act de mare răspundere. Spun aceasta având în vedere munca de selectare, de rânduire a corespondenței într-un anumit fel și, în sfârșit, dar nu în ultimul rând, comentariile asupra unor scrisori sau chiar anumite informații, acolo unde este cazul, asupra semnatelor.

Odată publicată corespondența, ea constituie nu numai sursă de informații ci și un îndemn în muncă pentru cei ce sunt la început de drum".

Florian MIHALCEA

Regele este în ea?

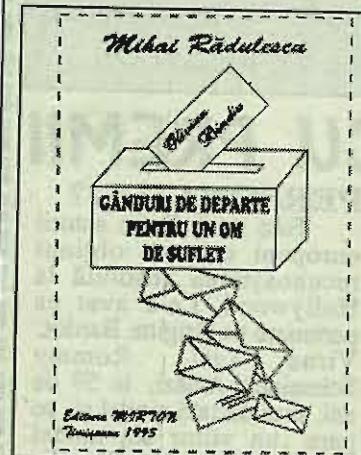
28 aprilie - 4 mai 1995

ANUL V, NR 205, 16 PAG.+PROGRAM RTV, 350 LEI

SĂPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ŞI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDATAȚIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

ÎNTR-O FIRIDĂ DE LINIȘTE ...

Publicistul și prozatorul caransebeșean Mihail Rădulescu apare cu o nouă carte la ed. Mirtón, Timișoara, 1995, inspirată de pelerinajul său la Mănăstirea "Izvorul Miron"-Românești și prefațată de istoricul col.(r) Liviu Groza.

Intitulată simplu și de la inimă "Olivian Bindiu - gânduri de departe pentru un om de suflet", cartea ne prezintă atât faptele duhovnicești ale starețului mănăstirii cătă și, lucru inedit, corespondența sa, de când a poposit pe meleagurile bănățene. Scrisă într-un limbaj accesibil tuturor, cu nu puține reflecții mature asupra actului

de descoperire a ortodoxiei străbune, carteau lui Mihail Rădulescu se citește cu plăcere și interes. Sunt amintiți cu venerație: Eftimie Murgu, Alexandru Ioan Cuza, Sorin Titel și mulți alții. Alcătuită pe secțiuni de topos, logos și epistolarium, carteau descrie Mănăstirea "Izvorul Miron"-Românești, unde protosinghelul Olivian Bindiu păstrește sufletele din zonă și e vizitat de mii de credincioși din toate colțurile țării, dar și ale lumii, printr-o susținută activitate de apostol al scrierii și meditației (cărți, corespondențe, reviste și.a.). Dl. Rădulescu a reușit, cu mijloace distințe și deloc sofisticate să prezinte cititorilor un loc de muncă spiritual, de adeverată meditație și reculegere ottodoxă. Publicarea corespondenței primite de Olivian Bindiu arată recunoașterea trudei sale de către Mitropolitul Daniel al Moldovei și Sucevei, Mitropolitul Nestor al Olteniei, episcopul Emilian Arădeanul, alte finalte fețe bisericesti din Germania, Franța, Anglia, Italia, Belgia, Canada, USA (să-l amintim doar pe reputatul pr. dr. Theodor Damian), sau de la diferite personalități din Iugoslavia: Pavel P. Filip din Torac, Eugenia Bălteanu din Panciova, Vasile Barbudin Uzdin.

MARIUS SÂRBU

heliopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIILOR DE PRETUTINDENȚĂ

• An I • Nr. 5 • MAI 1995 •

SĂRBĂTOARE DE SUFLET LA FĂGET

Suntem în Sfânta Săptămână Mare, când fiecare creștin aprinde focuri în inimă pentru a arde dureea și a chema bucuria. Trăim aceste clipe ale împăcării și ale iertării pregătindu-ne pentru cuvintele adevărului. "HRISTOS A ÎNVIAT!"

La reînvierea naturii, sosirea primăverii ca o explozie de viață și bucurie, se adaugă acest moment de înălțare sufletească, sărbătoare de suflet pe care în generozitatea lor fără margini, protosinghelul Olivian Bindiu, prin cărțile sale "Cuvânt și suflet", "Scurtă incursiune în iconografia bizantină", "Săptămâna Patimilor - meditații și poezii religioase, Mihail Rădulescu - "Gânduri de departe pentru un om de suflet", Protopop Doru Milostean - "Omul sfînteste locul", ne-a dăruiesc.

Lansarea cărților a avut loc în cetatea de vis a gândurilor (și faptelor) noastre, la Librăria "Augusta" - Făget.

Au comentat scriitorul Ioan Gheorghe Olteanu, istoricul caransebeșean Liviu Groza, prof. Doina N. Drăgan, inv. Stoia Lenuța și autorii, urmat de un program artistic oferit de Liceul din Făget. Sărbătoarea de suflet din 17 aprilie 1995 din Timișoara, continuă în 18 aprilie, la Făget savurând slovele scrise ale cărturărilor.

Scriitorul Ion Gheorghe Olteanu arată meritele protosinghelului Olivian Bindiu "care vine să ne încalzească viața în Săptămâna Patimilor în acest spațiu cultural, adunând o activitate de suflet curat al credinței ortodoxe".

Arată meritele Protopopului Doru Milostean care de 20 de ani funcționează la Făget și are în subordine 45 preoți și 69 biserici (11 monumente istorice).

Referitor la "Omul sfînteste locul" (autor - Protopop Doru Milostean - cartea este structurată în 4 capitulo: I - evidențiază

viața și activitatea distinsului protosinghel Olivian Bindiu, arătându-ne și meritele de necontestat care sunt scoase în relief (și la propriu și la figurat) pe pământul (terenul) mănăstirii de la Românești, II - răsfoind revista "Viața monahală" - articole însemnante și pline de învățătură, creștin ortodoxe, încărcate de sensibilitate, lirism și istorie, III - articolele fondatorului și redactorului șef al "Vieții monahale" - Olivian Bindiu, IV - anexe - scrisori de mulțumire adresate Protosinghelului Olivian Bindiu de către distinse persoane bisericești (și nu numai) din țară și străinătate

(IOAN GHEORGHE OLTEAN)

Cartea "Săptămână patimilor" este structurată în 2 părți. În prima parte, autorul pune la dispoziția fiecărui dintre noi, învățăturile în legătură cu întâmplările și semnificațiile zilelor din această săptămână, fapta cea mare a măntuirii neamului omenesc.

Citind partea a doua - poezii religioase - trăim sentimentul umilinței și nimericiei noastre, pentru că puși în fața îndemnurilor autorului de a fi omeniș și generoși din poezia "în post", Domnia Sa, stă în genunchi pentru noi loți și cere îndurare ca în poezia "Crucea suferinței".

Protosinghelul Olivian Bindiu ne oferă această carte astăzi, zi închinată acestor sensibilități, dăruită nouă cu omenie tuturor celor prezenti la lansarea acestor cărți, celor care avem șansa să le citim spre vindecarea sufletelor noastre (prof. Doina N. Drăgan).

Pleine de trăire sufletească au fost în continuare cele 2 poezii ale învățătoarei Lenuța Stoia: "Admirație" și "Slujitorului" închinat duhovnicului și monahului Olivian Bindiu care de aproape 10 ani slujește la mănăstirea "Izvorul Miron" Românești.

prof. DOINA N. DRĂGAN

Sărbătoare de suflet. Lansarea volumelor

"CUVÂNT ȘI SUFLET", "SCURTĂ INCURSIUNE ÎN ICONOGRAFIA BIZANTINĂ" și "GÂNDURI DE DEPARTE PENTRU UN OM DE SUFLET"

Sala de concerte a Liceului "Ion Vidu" s-a umplut în după amiază zilei de 17 aprilie, cu un public entuziasmat, venit să participe la festivitatea de lansare a volumelor "Cuvânt și suflet" și "Scurtă incursiune în iconografia bizantină" de protosinghelul Olivian Bindiu și a volumului "Gânduri de departe pentru un om de suflet" de Mihail Rădulescu, magistrat din Caransebeș.

Festivitatea a fost deschisă de profesoara Doina Drăgan care a prezentat intrunirea.

Doina Drăgan a prezentat în mod succint viața și bogata activitate spirituală a protosinghelului Olivian Bindiu de la Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești, precum și personajitatea magistratului Mihail Rădulescu. În continuare, a vorbit despre carte "Cuvânt și suflet" la care a scris o substanțială prefată.

Autorul: Protos. Olivian Bindiu, născut la 22 octombrie 1956 în localitatea Rodna, județul Bistrița-Năsăud.

La 7 ianuarie 1977 se îndreaptă spre mănăstirea Neamț din inima Moldovei, hotărât fiind să slujească în mănăstire, zicându-și "Auzit-am chernarea Ta, o, Doamne, și iată-mă viu spre Tine". (Cap. IV - "Un nume pentru eternitate").

În 1982 este hirotesit ca diacon la Mănăstirea Cocoș (Tulcea).

Din august 1985, funcționează la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești.

În 20 iulie 1987 este hirotesit de către IPS Dr. Nicolae Corneanu, Mitropolitul Banatului - ca PROTOSINGHEL, titlul înnobilat de meritele Domnului Sale.

Este absolvent al Facultății de Teologie din Sibiu, și actualmente este în anul IV al Facultății de Drept Internațional din cadrul Universității din Lugoj - secția Brașov.

Are publicate 25 cărți la diferite edituri și peste 300 de lucrări de specialitate în teologie și drept.

Este fondatorul și redactorul șef al revistei "Viața monahală". Sunt cărți scrise despre Domnia Sa, din care exemplificăm câteva: "Destin", 1993 - și "În slujba neamului românesc", de Ioan Gheorghe Olteanu, "Mănăstirea Românești", 1994, de Ioan Cipu, "Un nume pentru eternitate" de Doina N. Drăgan și Mariana Strungă, "Omul sfîntește locul", 1995 de Protopop Doru Milostean, "Gânduri de departe pentru un om de suflet", autor: judecătorul Mihail Rădulescu - prezentată astăzi.

Autorul: Mihail Rădulescu

Domnul Mihail Rădulescu își petrece copilaria în Mehadică. A absolvit liceul din Caransebeș, unde mai târziu a fost membru activ al Cenaclului literar. Judecătorul Mihail Rădulescu și-a făcut debutul său literar cu "Am pierdut o rază de soare" semnat împreună cu profesorul și prietenul său Ioan Gheorghesu. Astăzi, scoate la lumină cartea "Gânduri de departe pentru un om de suflet", prezentată de istoricul caransebeșean Liviu Groza.

OLIVIAN BINDIU - "CUVÂNT ȘI SUFLET".

Protosinghelul Olivian Bindiu, prin activitatea sa, și-a gravat numele pe tabla lucioasă a memoriei neamului românesc,

căci slova și istoria, intră, purtând aură, purpura jertfei de sine, în nemurile.

"Cuvânt și suflet" - meditații creștine - este cea de-a 25-a carte a protosinghelului Olivian Bindiu. Temele reprezentă o succesiune de învățăminte, prelegeri, create în liniștea ascetică a mănăstirii, sugerându-ne calea ce conduce spre pocăință, purificare, mântuire, îndumnezeire. Implorând credință puternică în Dumnezeu, autorul își propune a fi un mijlocitor între oameni și divinitate.

Prin gândirea preotească, monahul și duhovnicul Olivian Bindiu ne îndeamnă să fim statornici și cu iubire față de Dumnezeu, să-L chemăm pe Duhul Sfânt să-și reverse darurile sale asupra noastră, să serbăm Duminica, fiind o poruncă a legii pozitive dumneziești, să cugetăm asupra importanței acestei zile, asupra vieții noastre creștine.

Glasul autorului îndeamnă multimea la rugăciuni spre a obține iertarea, izbăvirea, mântuirea omenirii.

Glasul - nu are sunetul unei ființe, ci al unei multitudini de ființe. Autorul ne exemplifică ce este CRUCEA: a) tăria și putearea noastră; b) cheia cu care s-a deschis raiul pentru toți cei ce se întorc la Dumnezeu; c) arma puternică cu care Iisus a biruit puterea diavolului; d) a mantuit lumea de greșeli; e) a împreunat pe oameni cu îngeri etc... Cartea, o putem privi sub trei planuri: 1) duhovnicește; 2) științific-literar; 3) juridic.

Orice idee se întrupează într-un simbol.

Sunt notate: alte reguli de decizie pentru moralitatea "faptele", "obligativitatea legilor omenești", "educația spirituală la tinerei" etc.

Protosinghelul Olivian Bindiu a urmărit prin această carte transmiterea unei stări de bătăitudine sufletească, lumină și încredere, optimism, sinceritate, armonie, autentic, fireșc, iată emblemele de noblete ale cărții. În general, cărțile protosinghelului Olivian Bindiu sunt un apel al unei conștiințe la reîntoarcerea și reintegrarea în matca înțelepciunii noastre strămoșești.

prof. DOINA DRĂGAN

Profesoara Rodica Opreanu, prefata-toarea volumului "Scurtă incursiune în iconografia bizantină" a subliniat principalele calități ale lucrării, care "devine numai o carte de interes bisericesc creștin, ci are și o valoare document".

OLIVIAN BINDIU - "SCURTĂ INCURSIUNE ÎN ICONOGRAFIA BIZANTINĂ"

Protosinghelul Olivian Bindiu, starețul Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, om de aleasă cultură, ne îmbogățește tuturor prin cărțile sale orizontul cunoașterii. Car-

tea "Scurtă incursiune în iconografia bizantină" a 24-a tratează o temă interesantă și de largă răspândire. Pornind de la istoricul iconografie, Olivian Bindiu pătrunde în miezul lucrurilor, înfățișându-ne limbajul, frumusețea, austeritatea icoanei, ajungând deci, la chestiuni de finețe și subtilitate, în această artă a artelor cum o numește el. Autorul se referă la câteva definiții ale icoanei, începând cu etimologia ei greacă" Ikona - imagine: "O icoană este reprezentarea prin desen, pictură sau sculptură a sfintilor, animalelor, peisajelor sau obiectelor" sau "Icoana este o imagine sacră, restituind după tradiție, trăsăturile venerabile ale Domnului, ale Maicii Sale sau ale Sfintilor sau anumite scene din Sfânta Scriptură sau din viațile Sfintilor." "Icoana este pentru ochi, forma vizuală prin excelență, aşa cum muzica sacră este pentru ureche". Fiecare din cele XIX capitulo își are locul său bine stabilit în elucidarea temei. Aflăm că iconografia a început pe vremea apostolilor, evanghelistul Luca, medic și pictor, a pictat primele icoane, începând cu Rusaliile, că nu a existat iconografie înaintea intrupării lui Hristos, deci icoanele s-au pictat de la începutul creștinismului, dar cele mai multe au dispărut în timpul "disputei" ico-

noclaștilo în sec. VIII și IX. În carte, autorul vorbește despre iconografia din perioada turcă, o temă preferată fiind înmântarea Sf. Efrem Sirul care se găsește reprezentată sub formă de frescă în majoritatea mănăstirilor și pe icoane portative. Alte teme fiind: învierea lui Lazăr, martirii vechi și noi, imnul, acatist al Maicii Domnului, marii mucenici ai Bisericii Gheorghe și Dimitrie, Sf. Nicolae, protectorul marinilor, Sf. Ecaterina, Sf. Paraschiva, Sf. Ilie etc. Autorul se referă la reprezentarea iconografică a lui Dumnezeu - Tatăl, la Mărturia Sinoadelor, a textelor liturgice și ale Sfintilor Părinți, ajungând la iconografia bizantină, prin care el înțelege de fapt iconografia ortodoxă, care se opune iconografiei așa-zisă clasice, așa cum iconografia occidentală se opune celei orientale.

Odată cu perioada constantiniană iconografia ia un deplin avânt. Dar începând cu sec. XV-XVI a urmat perioada de decadentă care a durat până în zilele noastre. Doar de câteva decenii s-a redescoperit iconografia bizantină, datorită unor personalități ca: Leonid Uspenski și Fotios Kontoglou.

Autorul, pătrunzând în câmpul iconografiei, prezintă câteva din "secretele"

acestei arte care are reguli, canoane, deci nu e abandonată fanteziei iconografului. Un capitol interesant este cel referitor la tehnica în iconografie, existând icoane pictate pe lemn, sculptate pe lemn, fildeș, piatră, sau alt material, icoane în mozaic, pe metal și chiar brodate, frumusețea icoanei fiind spirituală.

Iconografia înglobează și pictura murală a frescelor, mozaicurile, moniaurile, pictura pe sticlă. Iconografiile lucrează cu materiale naturale, nu sintetice. Iconograful rămâne anonim, icoanele nefiind semnate, lui î se cere "pe lângă dragostea sa pentru Dumnezeu și talentul său, o viață de ascență și rugăciune. Fără acestea, icoanele sale rămân goale, fără viață". Olivian Bindiu rezumă esența iconografiei în cuvintele: "Iconografia este arta care exprimă și sesizează realitatea în toate dimensiunile sale: pământeană și duhovnicească, temporală și veșnică, umană și divină", iconografiei fiindu-i propriu un limbaj simbolic, teologic, alegoric.

Autorul apără existența icoanelor, încercând să-i lămurească pe cei care nu cred în icoane de importanță lor pe baza spuselor Sf. Vasile cel Mare, Sf. Ioan Damaschin și Sf. Dionisie Areopagitul.

Prin cărțile sale care cuprind poezii, meditații, sfaturi duhovnicești etc., prin deschiderea spre semenii săi, deschidere făcută prin cunoaștere și înțelegere a zbaterii lor, prin harul său de a vindeca prin Cuvântul Domnului pe cei în suferință, protosinghelul Olivian Bindiu se dăruiesc oamenilor. Scrisă cu înțelegere, știință, precizie, această "Scurtă incursiune în iconografia bizantină" este nu numai o carte de interes bisericesc, ci și de document, cu răsunet în sufletele tuturor iubitorilor de cultură indiferent de religie, devenind astfel o punte sacră între oameni.

RODICA OPREANU

Adresându-se impresionantului număr de participanți, poetul Alexandru Jebeleanu s-a concentrat asupra lucrării "Cuvânt și suflet", rostind o apreciere primită cu interes: "Ne reîntâlnim azi, la începutul Săptămânilor Patimilor Mântuitorului, după sărbătoarea intăriminare în Celata Ierusalimului, spre a vorbi despre carte "Cuvânt și suflet", publicată de protosinghelul Olivian Bindiu tocmai în aceste zile de reculegere creștină. Poate că nicicând nu s-ar fi nimerit o perioadă

mai prielnică pentru a reflecta asupra temelor propuse de autor ca în această săptămână de rugăciuni, de experiență creștină, de răscolire sufletească. Concișele meditații privitoare la "Sfânta cruce", la "Sacrificiu", la "poruncile bisericesti" - toate cele 71 de teme memorabile, bine numărate de profesor de matematică Doina Drăgan în prefată, într-adevăr, "rezintă o succesiune de învățămintă", "create în liniștea ascetică a mănăstirii".

ACESTE INVĂȚĂMINTE și meditații tratează probleme actuale, sunt inspirate de fapt din realitatea noastră de fiecare zi. Iată, urmărим la unii o poftă nelimitată de imbogătire în dauna aproapelui, manifestând o lăcomie fără margini; ne neliniștește pe cei mai mulți corupția care se extinde în diferite sectoare ale vieții sociale. Toate aceste tendințe nesănătoase din jurul nostru cer o condamnare clară și categorică din partea bunilor creștini. "Nu avuția în sine este condamnabilă, se exprimă părintele Olivian Bindiu, ci lăcomia". "A aduna bogăție numai din iubire față de ea și fără a o folosi pentru scopuri necesare și folositoare, înseamnă a cădea în păcatul iubirii de arginț din cele sapte păcate de căpetenie". Pornind de la Sfânta Scriptură care ne învață: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți", autorul accentuează: "Egoismul este dorința omului de a trăi numai pentru sine (...) Iubirea de sine trebuie să stea în strânsă legătură cu iubirea de adevăr și dreptate".

In vremea din urmă sunt destule confuzii între democrație și anarhie. Anarhia se deslăunuiște în felurile ocazii, perturbând viața noastră de fiecare zi și lovinu-ne pe neașteptate. Sub aripa anarhiei se petrec catastrofe și fapte antisociale condamnabile. Vorbind despre legile omenești, protosinghelul Olivian Bindiu meditează astfel: "Legile omenești sunt obligatorii, dacă sunt de natură legitimă, au un conținut legitim și au fost aprobate". Cel mai prețios îndemn în această carte mi se pare îndemnul spre echilibru în viață. Un loc important în culegere îl au textele privitoare la mantuirea sufletului, la sfintele taine, la "fericirile evanghelice". M-am oprit asupra meditației "Viață de dincolo". "Așadar, consemnează autorul, noi putem fi siguri că-l vom vedea pe Dumnezeu, fără nici o îndoială, însă nu cu ochii trupului, ci cu cei ai Duhului".

Poetul Al. Jebeleanu și-a încheiat cuvântarea recitând poezia "Cădere nouă", scrisă în tinerete, în care exprimă același gând pe cale lirică:

Cădere nouă

Cerul e frunză albastră și senină
Cresculă-ntr-o vecie nostalgiă grădină,
În care după moorte ne paposește dulul
Căci Dumnezeu e arbor iar ramură văzduhul.

Și va cădea odă-ntr-o loomă linistită,
Când bruma peste ierburi e loală înflorită
Și nu vom recunoaște de-i frunză sau e cer
Căci pe pământ sunătoare sub vâluri de mister.

Doar achiul de jorona îl va privi uimit
Pe Dumnezeu eternul atuncă dezgolit...
Si grabnici să-și tragă pleoapele-amândouă
Să lose pentru suflet plăcerea osla nouă.

ALEXANDRU JEBELEANU

"Gânduri de departe pentru un om de suflet" - carte structurată în 5 capitole, prefată și ilustrații, scoate în relief vizita autorului la mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, unde întâlnindu-l pe starețul mănăstirii Olivian Bindiu și impresionat de

cele văzute acolo: biserică, muzeu, scrisorile, note din "Cartea de aur" a mănăstirii, formulează această carte în care se zice: "la mănăstire, te atrage tot, biserică, icoanele, muzeul, cărțile, ordinea și disiliștii duhovnic care a răspândit cuvântul Domnului și credința creștină prin cărțile Domniei Sale".

Istorul caransebeșean Liviu Groza a prezentat carteau autorului Mihail Rădulescu, salutând întâi prezența în sală a doctorului în științe teologice preot Nicolae Neaga, specialist unic în România, de altfel cunoscut și în Europa, în domeniul arheologiei biblice și istoria vechiului testament.

MIHAEL RĂDULESCU - "GÂNDURI DE DEPARTE PENTRU UN OM DE SUFLET"

Este o carte a noastră a tuturor, ea trebuie citită, noi avem datoria să ducem cuvântul mai departe, să arătăm lumii sămânța ce a rodit pe pământ românesc și în manoasa câmpie a Banatului. Nu este o întâmplare că am venit de la Caransebeș să sărbătorim evenimentul; am venit cu inima curată în Timișoara, cetatea culturii bănățene, care clocolește de istorie prin tot ce are, face și va face.

Cartea arată activitatea celui ce slujește la mănăstiri prin dovada scrisorilor prime, prin strădania cărților publicate, prin oficierea slujbelor încărcate de harul divin.

Credincioșii de pretutindeni sosesc la mănăstire și prin cuvinte alese mulțumesc lui Dumnezeu, cunoscând aceste lucruri și impresionat de volumul mare de muncă ce-i destăoără protosinghelul Olivian Bindiu la mănăstire, gândul bun l-a îndemnat pe domnul judecător Mihail Rădulescu să publice o asemenea carte.

Scrisă într-un limbaj curgător și atrăcătiv, ea îndeamnă pe cititor atât la meditație dar și la drumetie spre oaza de spiritualitate de la Mănăstirea "Izvorul Miron" de la Românești.

Istorul caransebeșean LIVIU GROZA

Perioada acestei săptămâni este dedicată Sfântului Post - este menirea de a ne face pregătirea prin post și rugăciuni pentru învierea lui Iisus Hristos din morărt. Ne aflăm astăzi într-o zi aleasă, când datoria noastră de creștin este să facem un pas spre desăvârsire. Dumnezeu ne trimite din cer proroaci. Lui Dumnezeu să-i mulțumim cu post, căci Dumnezeu e milostiv și plin de bunătate și El are grija de acest creștinesc pământ. Colegul și fratele meu protosinghelul Olivian Bindiu, prin cele două cărți mai înainte analizate pune înaintea noastră îndemn de încrere în Dumnezeu.

Prin îndemn și meditații să ne întărim în cuvintele evanghelice.

Protosinghelul Olivian Bindiu ne cheamă prin sfaturi evanghelice la mantuirea cu tot sufletul care și-l pune pentru noi.

Viața este o continuă alegare, dar, în cartea protosinghelului Olivian Bindiu nu e

neglijată munca spirituală. Deci, să dobândești marele premiu care este mândrirea lui Dumnezeu protosinghelului Olivian Bindiu trebuie să ne chemă la Iisus Hristos Mântuitorul.

Protopop DORU MIOSTEAN (Făget)

Prezent la acest eveniment de suflet eosebit în metropola Timișoreană, primarul comunei MARGINA, domnul IOAN DNASI și-a exprimat creștinestea simamintele.

Prea Cuvioase Părinți,

Onorată asistență,

Sunt deosebit de onorat pentru prilejul merit de acest eveniment, când, cu perniciunea Dvs. doresc în câteva cuvinte să aduc la fața locului, din centrul activității vestui mare monah spre cunoașterea omnilor voasle, munca, propovăduirea unelui și credința în Dumnezeu.

Eu aş dori să prezint câteva lucuri despre omul Bindiu, starețul, tânărul întreprinzător, muncilorul, drept credinciosul și în ultimul rând culturalul lui al nașterii noastre române, protosinghelul Olivian.

Noi localnicii ne mândrim nespus cu înăstărea "Izvorul Miron". Ea este un as de rugăciune și meditație pentru își, dar starea în care se găsește astăzi, stea sufletească care îl-o inspiră împă-

area cu Dumnezeu, frumusețea ei excepțională și interioară, este neîndoialnic menirea acestui mare om de suflet.

Pentru persoanele care nu au avut prilejul să viziteze acest lăcaș, le îndemn să petreacă măcar o oră cu starețul mănăstirii, să admiră aceste locuri.

Aici, vin credincioșii din toate coțurile țării și chiar din străinătate, să găsească alinare, aici își se vorbește din suflet și pentru suflet. Meritul acestui slujitor al Domnului este și mai mare întrucât și înainte de 1989, cuvântul lui, rugăciunea lui, a fost un liman, o ancoră pentru cei lasuprini, săraci și necăjiți, ajutor pentru cei îboinavi, o speranță pentru cei slabii. Acesta este parintele Bindiu.

Si dacă Biblia este carteia cărților școală din Irecuț al neamului nostru, primele învățături date popoierului nostru românesc vin de la biserică. Tot ce este bun în noi, speranta în mai bine și credința înstrămută în Dumnezeu, facea de bine, iubirea și ierarhia apioapelui acestor învățături constituie însăși viața acestui om și pentru Domnia Sa nu este mult nici un efort pentru a apăra biserică și românească și credința neamului nostru.

Pentru propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu pentru sfatul duhovnicestii pentru îndemnuri spre credință, parintele a înființat publicații care să fie cîine de către căt mai mulți credinciosi. Dar munca Dănsului nu se opreste aici înțelegând perfect importanța informației, a găsit lumeni propice la Margina unde vine și propune înființarea unei noi comunități în care, pe lângă cele bisericești să dăm

oamenilor comune își nu numai toate datele și informațiile trebuie să fie în căderea iconografică a lui Dumnezeu. Tată despre mărturia snaodelor, a textelor liturgice și a Sfintilor Parinți, privind această reprezentare, și apărând apoi la iconografia bizantină pe care ca un fiu devotat al Bisericii Ortodoxe, era și normal să cinteleagă ca fiind o iconografie ortodoxă.

Cuvântul icoana vine din limba greacă (ikona) și înseamnă imagine (reprezentare).

Icoanele sunt o reîmprospătare a principalelor evenimente din viața Domnului Iisus Hristos și a sfintilor și ele sunt astfel o învățătură și un îndemn în plus pentru noi. Ele ajută la înțăierea credinței, la înălțarea credinței, la înălțarea sufletului și încălzirea și îndușoarea inimii, dându-ne sentimentul prezenței lui Dumnezeu printre noi, înălțându-ne cu gândul de înțelegere și credință.

Sfântul Ioan Damaschin spunea că "Dumnezeu însuși a ingăduit icoanele, fiindcă El a născut pe Fiul Sau, care este icoana Sa. Si omul este tot o icoană a lui Dumnezeu, fiind făcut după chipul și asemănarea Sa".

În scriptură nu găsim nicăieri scris că s-ar fi ridicat cineva împotriva icoanelor deci templul lui Ierusalim era împodobrit cu chipuri și icoane ca cele ale celor doi heruvimi care străjuiau sicanul legii. Sfântul Apostol Pavel vorbește cu admirație despre icoana acestor heruvimi ai lui Iisus care umbrau altărul precum și despre celealte podgorii ce se aflau în casă a Dumnezeu (Efrie IX, 3).

Sfântul Atanasie cel Mare spunea: "Credinciosii, ne închinam sunetul credinței noastră, cum fac părintele noștri, numai ne adăpostiți întru noastră, înfrumusețați pe icoane".

De aceea nând se stergă chipurile pe ea noi o credem ca pe un chip neforțat. Noi creștinii suntem sfintele icoane și ne închinam lor, tocmai pentru faptul că ne sărutăm pe copii și pe parinti recetă pentru a le arăta astfel iubirea noastră sufletească. Si evrei se închinau oară când tabloul legii și celor doi heruvimi care prin aceasta nu cinstieau nici unul nici plăcăt, ci pe Domnul care le-a bătut și le făcă".

Icoanele au contribuit și la lumenarea sfintă de evanghelizare adien la inscrierea, creștinismului. Așa a fost cauză de încreștinarea bulgarilor, nând Sfântul Metropolitan și Chiril au folosit icoana iudeoecumenică, pe care vazând-o acestul au îmbrățișat imediat credința creștină.

Icoana prezintă o însemnată multitudine și din punct de vedere artistic înrăutățită ea este: "O rază dezmerită în nesfârșit de frumoasă". Arța și tehnica sunt combinate deopotrivă în adevarata icoane ale ortodoxiei.

Autor a 25 de cărți aparute la diferite edituri, protosinghelul Olivian Bindiu concizează:

În ce privește carte "Scurtă incursiune în iconografia bizantină" fiind cea de-a 24-a lucrare a scrierii mele, pot spune că ea este structurată pe 19 capitole și are rolul de a patrunde în miezul lăinelor iconografice bizantine. În carte am vorbit asa dubă cum ar fi auzu și de la criticul literar și Redactor Oarean, care a cîinveat să-mi crafateze lucrarea, despre icono-

Muzica: Milutin Stefan Peici

Versuri: Protos. Olivian Bindiu

MI-E DRAG

MI-e drag atunci când păstori săntă, mi-e drag atunci când
2. Mi-e drag izvorul cur- ţe, mi-e drag și lămul
cănci ţe, mi-e dragă li-ni- ţea udină, și floarea ro-
plin de grâu, mi-e dragă stea-ua ee se stinge, și trandafii
-și e de mac.
-rul tju-pu- riu. Mi-e drag tot ce ai spus Isuse-oată, tot
ce mai în-vă-țat, Mi-e dragă străluci-re-a toa-tă, de care
ești incon-ju- rat. Mi-e drag și dor de-a ta iu-bi- re,
spre carc-acu- mă mă în-chin, de mi-lă blân-dă din pri-
-vi-re, și din cu-vântul tău cel lin, și din eu-
-vântul tău cel lin.

Se cuvine, ca și noi să ne arătăm demni de credința moșilor și strămoșilor noștri, iubindu-ne Biserica și podoaba cea mult grăitoare a sfintelor icoane.

Așadar, cartea se dorește a fi un studiu document de mare interes bisericesc și creștin pentru cel ce vrea să albă noțiunile elementare despre iconografia bizantină și de felul cum trebuie să fie realizată o icoană și cum trebuie să fie cel ce pictează această, adică pictorul.

Cartea "Cuvânt și suflet" este cea de-a 25-a

Lucrare a smereniei mele și cuprînde așa cum s-a spus 71 de meditații creștine, dedicate credinciosului care vrea să-l cunoască pe Dumnezeu și învățătura Sa. Aceste mesaje conduc pe omul credincios spre pocăință, care înseamnă întoarcere și părere de râu, spre purificare și deschid în același timp calea spre mântuire.

În psalmul 118, cuvântul lui Dumnezeu are patru numiri: poruncă, sfat, mărturie și judecată. Pentru această viață el este poruncă, fiindcă cuprinde voința lui Dumnezeu, singurul nostru stăpân, care ne învață ceea ce trebuie să credem și să înfăptuim și sfatul unui prieten care cu iubire ne îndeamnă să împlini ceea ce cere grija de mântuirea noastră. După moarte, la judecată, același cuvânt al lui Dumnezeu va fi: mărturie și osândă împotriva noastră. Dreptatea lui Dumnezeu a rânduit ca mai întâi să ni se propovăduiască legea Sa, după care vom fi apoi judecați. Toti ne

vom înfățișa în fața scaunului de judecată a lui Hristos, de aceea, este absolută nevoie de propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu spre a îndupla pe oameni, fiindcă credința vine din predica auzită iar predica este prin cuvântul lui Hristos.

Cartea poate fi considerată "un mesaj plin de modele ce are drept scop transformarea în bine a omenirii" așa cum afirma de altfel și prof. Doina Drăgan în prefața lucrării.

Pentru că am vorbit aici despre meditație; despre cuvântul lui Dumnezeu și despre predică ne punem cu toții fireasă întrebare, care pot fi foloașele ce izvorăsc din predicarea neîncetată a cuvântului lui Dumnezeu?

Foloașele pot fi următoarele: a) dacă oamenii nu cunosc adevărul, ea le luminează mintea; b) dacă ei nu se gândesc la adevărul cel veșnic, ea le îndreptează gândirea spre el; c) dacă inima lor nu este mișcată de sfîntința lui, atunci predica le răscolește conștiința pentru a le mișca voința spre împlinirea adevărului dumnezeiesc.

Omul are neîncetat nevoie să i se vestească adevărul în toată curațenia lui, fiindcă el adesea îl uită și patimile îi întunecă vederea.

Cartea "Cuvânt și sutlet" prin meditațiile sale, ne îndrumă spre o viață mai bună, mai fericită, mai prosperă, dar trăită aproape de Dumnezeu, în Hristos și cu Hristos.

În continuare, Protosinghelul Olivian Bindiu aduce mulțumiri tuturor participanților care ne-au onorat sărbătoarea noastră de suflet, apoi, nominalând: Preotul Prof. Dr. Nicolae Neaga; Proto-popul Doru Milostean, Patroanei Imprimeriei "Mirton" - doamna Eugenia Tonenchi, Postului de Televiziune - Europa Nova Timișoara și Lugoj, Postului Național de Televiziune; Redactorului șef al ziarului "Redeșteptarea" de la Lugoj - Ilie Chelaru și redactorilor celorlalte cotidiene din Timișoara, Poetului Alexandru Jebeleanu, Scriitorului Profesor Cornel Balint, Criticul literar Rodica Opreanu, doamnei prof. Doina Drăgan, Inspectoratului general al județului Timiș - Holzlimger Ludovic, doamnei prof. Sânmărtineanu Maria - directoarea Liceului de muzică "Ion Vidu" Timișoara, compozitorului ing. Milutin Peici, Directorul Editurii "Eurobit" - domnul ing. Fântână, prof. Dorina Mărgineanu - patroana Editurii "Eurobit", profesorei Rodica Secularen, prof. Sanda Gligor de la Inspectoratul școlar Timiș, directoarei Casei Corpului Didactic Timișoara - Persida Ioțcovici, tuturor profesorilor, medicilor, prietenilor și celor dragi, credincioșilor care simt și trăiesc românește.

Protosinghelul OLIVIAN BINDIU

Sărbătoarea noastră și-a mai propus audierea muzicală a unor piese - versuri Olivian Bindiu și Lucian Blaga, compozitor - domnul inger Milutin Stefan Peici, interpretate de tinerile soliste Varga Codruța și Gheorghe Ulpea de la Liceul "Ion Vidu" din Timișoara, clasa a XII-a, clasa doamnei profesore de canto Zandomeni Lăcri-mică - care a pregătit solistele; acompaniate la chitară de compozitor.

"MUZICA" - care este "limba artificială a sufletului, a inimii, este simțământul ce se împarte după ritm, care în melodie își are progresul vremelnic, iar în armonie expoziția cuprinsului său".

Varga Codruța a interpretat un fragment din poemul "Omeneștile suferințe" de Olivian Bindiu pe care compozitorul l-a intitulat "Confesiune" scris în Mi bemol major, sugerând divinul, comicul, dragoste. Cele 3 bemoluri sugerează Sfânta Treime. Trecerea în Do minor exprimă sensibilitatea, iubirea, apoi în Do major - puritatea și căldura.

"Te-ascult răpit" - versuri: Olivian Bindiu, în tonalitatea Si bemol major, o iubire senină, curată, speranță umbrilă, apoi în Sol major.

Gheorghe Ulpea - a interpretat în primă audiție piesa compozitorului Milutin Stefan Peici pe versurile Protosinghelului Olivian Bindiu "Mi-e drag", care exprimă bucurie în Do major, cuvânt lin de iubire; și "Încă odată" - versuri de Lucian Blaga, compusă cu ocazia centenarului nașterii poetului, piesă în Do major, într-o tonalitate caracteristică de blândețe și revenire.

Piese muzicale au fost interpretate cu voci îngerești de talentatele elevi, constituind un moment înălțător, protosinghelul Olivian Bindiu felicitând compozitorul, iar fetelor făcându-le urarea ajenției celor mai mari soliste de operă.

Au fost felicități autorii care au acordat autografe pe cărțile lansate.

DOINA N. DRĂGAN
ALEXANDRU JEBELEANU

**VIATA
MONAHALĂ**

foaie religioasă

AN VI Nr. 7-9 (25) • PUBLICAȚIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE MĂNĂSTIREA IZVORUL MIRON ROMÂNESC • IUL. - SEPT. 1995 • PRET: 200 LEI

♦ APARIȚII EDITORIALE ♦ APARIȚII EDITORIALE ♦

Luni, 6 martie 1995, orele 16, la Inspectoratul Școlar Timiș și casa Corpului Didactic Timișoara a avut loc lansarea volumului de versuri "GLAS SPRE CER", autor OLIVIAN BINDIU, festivitate de mare amplecare, care s-a bucurat de un viu interes din partea numărului incredibil de mare de participanți, oameni de cultură, profesori, medici, drept credincioși din metropola timișoreană, din Lugoj, Caransebeș, venind din nou să-l asculte pe distinsul autor și duhovnic care ne conduce parcă treaptă cu treaptă spre purificarea sufletească și moral civică prin toate scrierile și poezile-rugăciune spre cer.

Prin sala plină până la refuz (spun acest lucru pentru că lumea nici în picioare nu mai avea loc, aşteptând în curte, poetul își face loc pentru a ajunge la catedra lansării, unde deja înimosul compozitor Milutin Stefan Peici, împreună cu soprana Viorica Pop Ivan, interpretau melodioase compozitii pentru întretinerea în mod plăcut a auditoriumului).

Profesoara Doina Drăgan, coordonatoarea acțiunii anunță începerea activității, dând cuvântul poetului Alexandru Jebleanu, care prezintă volumul.

Poetul Alexandru Jebleanu arată contribuția autorului la poezia religioasă. Protosinghelul Olivian Bindiu își înfăță glasul spre cer prin vibrația și lumina poeziei. După culegerea "Omeniștile suferințe" ni se înfățișează acum cu acest nou volum întâmpinat cu atâtă interes. O carte scrisă cu bunătatea inimii și cu dragoste de adevar.

În versuri nu întâlnim nici o rigiditate dogmatică. Neliniștile și zbaterile omului pentru dobândirea mântuirii se reflectă în ver-

suri pline de simțire. După carte de versuri "Omeniștile suferințe" carte cu adânci trăiri spirituale, volumul "Mesaje creștine" (predici, articole, cuvântări), ce alcătuiesc și o simțire unitară, luminată de înalte principii creștine, subliniind legăturile dintre biserică ortodoxă și neamul nostru românesc, ortodoxia fiind "religia strămoșilor noștri",

durilor, spaimelor, tristeților, bucuriilor sunt transformate în instrument de cercetare a sufletului omenesc în raport cu Divinitatea. Din poemul cu virtuți înălțătoare de ars poetică intitulat "Crez" se desprind razele tuturor celorlalte idei-concepte ce iluminează universul binecuvântător, misiunea (de a actiona asupra sufletelor

De Musset)

"Există acțiuni mesianice și acțiuni gândite" (Camus).

"Spiritul istoric și spiritul etern, unul are sentimentul frumosului, celălalt al infinitului" (Camus).

Volumul "Glas spre cer" poate fi considerat și o succesiune de predici poetice create în lumea ascetică a măănăstirii. Întâlnim în această poezie o mare forță sugestivă dublată de o tensiune a ideii și poate tocmai din cauza aceasta poezile creează impresia de mici tablouri, scenete chiar cu două, trei, personaje, cu prolog și epilog. Ineditul volumului constă în primul rând că oferă modelele ideale (supremă absolute) cu scopul de a metamorfoza, transforma, schimba în bine omul (omenirea), grăbind (accelerând, catalizând) devenirea, spiritualitatea în zbor spre îndumnezeire prin rugăciune. Înbinarea termenilor concreți cu cei abstracti dau în acest volum poezilor fiorul de viață autentică. În poezia "Rugăciunea unui suflet", poetul imploră pe Dumnezeu de a-i da dragostea pentru neamul omenesc cu care să-l slujească la rândul său.

Îi cere voie lui Iisus Hristos să-i dea crucea în Golgota vieții. Sufletul aprinde locul, iar poezia Domniei Sale, ca artă a cuvântului reflectă viața eliberată de toate inutilitățile ei în zborul larg spre înalt (Mariana Strungă).

Preot, starej, duhovnic, om de aleasă cultură și omenie, autor al 20 de cărți, Olivian Bindiu apare în "Glas spre cer" în două ipostaze: omul care se roagă în genunchi cu lacrimi pe față și în suflet, cerând sprijin Dumnezei și el duhovnicul cel care este intermediarul oamenilor pe lângă entitățile sfinte pentru iertarea păcatelor semenilor săi îndemnă-

Continuare în pagina 5

GLAS SPRE CER

Olivian Bindiu se afirmă și în această carte ca un autor patriot care își iubește poporul și fără în spiritul celor mai bune tradiții ale religiei noastre ortodoxe.

O profundă impresie a lăsat recitarea de către autor a poeziei "Neamul românesc", apărută zilele trecute într-o publicație românească din Banatul sărbesc. Bogatele învățături creștine ne însemnează sufletul și ne sporesc optimismul și încrederea în viitorul acestui neam încercat. (Alexandru Jebleanu).

Cele 32 de poezii însumate în volumul de versuri "Glas spre cer", al protosinghelul Olivian Bindiu, dovedesc râvnă și harul Domnului Sale, de a ne, moi foce un dar căci poetul rămâne credincios reflexiei lui Seneca (din Epistola 82) "Răgaz fără cultură, este un tel de moarte, îngropare de vii. (OTIUM SINE LITTERIS ESTET HOMINIS VIVI SEPULTURA). Cum pentru teoria relativității e nevoie de pregătire, tot astfel și satisfacția estetică pună în rândul ei efort cultural și elevație spirituală. Una din funcțiile poeziei bindiene este cunoașterea elementelor filozofice, (religie), folclorice, sprijinute pe cugere și meditație, iar cunoașterea intuitivă este pentru protosinghel cea mai importantă înfrucțat toată gama gân-

omenești) el (poetul) simțindu-se instrument divin prin iubire și iluminare, lumânare (misiunea) Domnului Sale, de a trezi conștiința izvorul (el considerându-se izvorul curat al lumii), rugăciunea (sacara pe care se coboară harul Divin) și care nu îndică ca pe un spirit mesianic, poetul considerându-se prin tot ceea ce face instrument prin care se manifestă Dumnezeu și care are nobila misiune de a-l sluji și în numele Treimi să fie "Lumină în lume răspândind", înălțându-se treaptă cu treaptă spre vîrful (dincolo de vârful piramidei) scara timpului (secundei) în glas spre cer. Poezia este o manifestare de cunoaștere a omului ca om, iar poetul dublat de monah își propune modele demne de urmat (Maria, Iisus Hristos, Dumnezeu), poetul modelând gândul și sufletul omenesc, misiunea lui în lume căci "iubirea de Dumnezeu, lui i-a fost hărăzită" (Doina Drăgan).

"Știința, cultura, civilizația este rezultatul unor acumulări. E o piramidă în care fiecare a pus la timpul său o piatră semnând sau nu pe ea. O piramidă în continuă creștere".

"Fiecare atom de liniște poartă nădejdea unui fruct copit".

"Artistul se transformă cu fiecare operă". (Paul

◆ APARIȚII EDITORIALE ◆ APARIȚII EDITORIALE ◆

Urmare din pagina 4
du-l să fie smeriți și să se roage.

Comuniunea cu aceste entități sfinte este atât de puternică încât ele devin niște flinje dragi din apropierea noastră. Poeziile formează un lung poem, rugăciuni fierbinți îndreptate spre Iisus Hristos și Sfânta Maria, rugăciune care se ridică spre cer.

"Glas spre cer" este scrisă cu multă sensibilitate și adâncime poetică. Fie că sunt colinde, rugăciuni, invocații, doruri poezile devin pînde despre trăirea întrucurătenie sufletească și trupească. (Rodica Opreanu).

După surpriza unei cărji despre Domnia Sa Prea Cuviosul Protosinghel, Olivian Bindiu ne face surpriza

plăcută cu acest volum de versuri intitulat "Glas spre cer". Volumul ne impresionează prin gravitatea cu care trebuie înțeleasă viața dar și rolul preotului în transformarea spirituală a omului, a umanității. Ca preot nu pot fi decât impresionat de felul în care Cuvioșia-Sa Protosinghel Olivian Bindiu a dat glas spre ceruri sufletului său reprezentând sufletele noastre ale tuturor.

Acumulările succesive din celelalte volume sunt filtrate prin gândirea preoțească a Cuvioșiei-Sale, rezultatul fiind o poezie de o mare puritate și frumusețe. Poezia este născută din bucurie și dureitate, încărcată de emoție, dublată de realism și exactitate.

Poeziile au o tentă autobiografică, poetul

parcă se autotranscrie, iar explorările sale și ale altora ne oferă învățături de mare concentrație lirică. Privind cu minuțiositate analitică surprindem ceea ce aduce nou acest volum în gândirea și sensibilitatea Protosinghelului Olivian Bindiu, menționând că este în esență o împletire de haruri monahale și scriitoricești menit a "reda echilibrul sufletesc" inițial al omului. (Preot Horea Tărău).

Protosinghelul Olivian Bindiu după ce ne-a vorbit despre volumul "Glas spre cer", a citit poezia "Neamul românesc" cu un excelent simj și har poetic dând dovadă încă o dată de dragostea de neam și judecătă de către Praznicul împăcării care este și marele Praznic al creștinătății,

A consemnat prof. DOINA DRĂGAN

despre intrarea în postul Sfintelor Paște. A adus respectuoase mulțumiri tuturor celor prezenți în sală, distinsilor oaspeți care timp de o oră și jumătate, în continuare au primit autografe din partea autorului pe carte "Glas spre cer". În sală s-au schimbat opinii, discuții de suflet, s-au legat noi prietenii și s-a discutat organizarea noii activități în sala de muzică a liceului "Ion Vîdu", pentru a putea oferi admiratorilor condițiile cele mai bune. Posturile de televiziune "Timișoara '89" și "Televiziunea Tele-Europa Nova" au transmis în aceeași seară excelente comentarii.

Străbatem o perioadă istorică a acestui sfârșit de secol de reorientare social-economică în care suntem invadăți de tot felul de recomandări și rețete occidentale.

Producția literară actuală este invadată de import de creații străine de toate nuanțele, în detrimentul producțiilor autohtone care greu răzbăt spre cititori din cauza situației financiare a editurilor tradiționale, a autorilor români cât și a cititorilor pasionați.

De aceea, orice apariție literară nouă și originară izvorată de pe aceste meleaguri constituie un eveniment deosebit ce trebuie prezentat ca o realizare importantă.

Cu atât mai mult se impune o creație originară cu conținut religios cum este recenta apariție a noului volum de versuri GLAS SPRE CER, a acelaiași merituos creator care este protosinghelul OLIVIAN BINDIU de la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, județul Timiș.

De data aceasta apariția revine Editurii "MIRTON" din Timișoara, care a realizat un volum de calitate sub aspect grafic.

Prefața volumului nou apărut

este semnată de profesor Doina Drăgan, una din autoarele apariției anterioare despre părintele Bindiu.

Placheta de versuri acum apărută conține un număr de 32 de titluri. Versurile acestui volum

Iubire și blândețe / Să dea în dar la toți, sau Cu mărită înviere / Ne-a dăruit mânăgăiere.

Versificația simplă și directă, ușor perceptibilă întreține mereu spre același scop, să sensibilizeze perceptia noastră omenească spre o trăire interioară necesară și doară de adevărații creștini.

Fără să ridice probleme filozofice deosebite, versurile acestui volum apărut se adreseză vârstelor omenești care au nevoie de trăire interioară fără patimi și ură, fără învrăjire și lăcomie.

Sugestive sunt și titlurile poezilor din cuprinsul volumului apărut: Asemenei ţie, Doamne! Praznic luminat, Izbăvirea noastră, Hristos a înviat! Colind de Florii, Mărturisire, Chemare, Crez și celealte.

Fie ca inițiativa și puterea de creație a părintelui Olivian să nu se opreasca aici, ci să urce pe noi trepte, spre folosul creștinătății noastre.

Acest volum nu ar trebui să lipsească din nici o casă de creștini pentru că să reîmprospăteze mereu chemarea și cerința spre o viață de lumină.

Prof. AUREL PĂUNCU

sunt adresate tuturor cititorilor și lecturarea lor se face cu multă ușurință și placere datorită exprimării directe, fără subterfugii poetice moderne: Lumină din Lumină / Să ia câte un strop /

O VIATĂ DE OM PUSĂ ÎN SLUJBA NEAMULUI ȘI A BISERICII PE CARE CU ATÂTA DRAG LE SLUJEȘTE

A intrat în obiceiul nostru de a cinsti anumite evenimente atunci când se împlineste un număr de ani.

Mă bucur că pot spune: "Si eu am fost în Arcadia". Da, am fost acolo unde am întâlnit locuri sfintite și un om care sfînteste locul. "Si eu am fost la Mănăstirea Izvorul Miron de la Românești".

Fiecare colț de aici își are tainele lui, dar la loc de frunte stă Biserica mănăstirii unde Sfânta Liturghie convinge, îți creează sentimentul demnității și mulțumirii că ești creștin ortodox.

Activitatea de la Mănăstirea "Izvorul Miron" se completează deopotrivă cu viața starețului ei.

Se cade ca acum când se împlinesc zece ani de când i s-a încredințat acest loc de rugăciune, să facem o retrospecție în viața atât de sinuoasă dar bogată în fapte a protosinghelului Olivian Bindiu.

Născut în mirifica localitate Rodna, situată la poalele muntilor ce poartă același nume, la 22 octombrie 1956, a crescut în familia sa credincioasă, în Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta a fost darul cel mai de preț al părintilor Maria și Simion deoarece altă avere nu aveau.

A colindat pe

cărările vietii îmbrățișând diverse îndeletniciri și preocupări, dar chemarea nu i-a fost împlinită. Căutarea s-a terminat în momentul în care și-a găsit locul în chilia mănăstirii care l-a primit cu dragoste creștinească.

Si aici, în tinda chiliei, setea de cunoaștere l-a îndemnat să citească, să studieze, să urmeze școli din ce în ce mai înalte. A terminat Seminarul Teologic la București, Liceul "Traian Vuia" la Făget, apoi Facultatea de teologie la Sibiu și în sfârșit Facultatea de Drept de la Brașov. În ale preoției a absolvit cursurile de definitivare și promovare la Caransebeș.

Calificativele maxime obținute ne conving de puterea inepuizabilă de muncă ce o posedă. La acestea se adaugă aprecierea superiorilor și colaboratorilor săi.

E drept că nu-i plac laudele, dar cuvintele spuse la persoana și activitatea lui îi evidențiază adevărata înfățișare.

În peregrinările sale a împlinit o poruncă și astfel, în diverse functii, îl găsim la mănăstirile: Neamț, Căldărușani, Sinaia, Cocoș, Izvorul Miron, Văsiova, ca din august 1985 să poposescă, dar nu oboosit, din nou la Mănăstirea "Izvorul Miron" de la Românești.

La toate mănăstirile pe unde a

stat, a lăsat în urma lui lucruri demne de luat în seamă. La Mănăstirea "Izvorul Miron" însă, după ce a câștigat o vastă experiență, a făcut lucruri ce uneori mi se par incredibile.

La loc de frunte s-a situat viața de monah și astfel acestei activități i-a dat cinstea ce i se cuvenea. Rugăciunea și Sfânta Liturghie a fost făcută în folosul acelora care în momente

de vremuri făceam cu adevărat muncă de misionar. Mergeam în taină în casele credincioșilor și oficiam slujbe. Așa am botezat copii, așa am căsătorit tineri și tot așa am sfîntit casele lor. Întunericul se transformă în lumină credinței. Pot spune cu mâna pe înimă că românii, cu toate opreleștile ce li s-au impus, nu au încetat o clipă să creadă în Dumnezeu. S-au născut

tire este o activitate meritorie, aici vin credincioși de pe toate meleagurile țării și din afara ei, găsindu-și alinare în suferințe și necazuri, cercând în același timp sfatul și povetile sale.

Cu bucurie în suflet spun că am fost mândru când am văzut că "bat" la poarta mănăstirii credincioși din Austria, Germania, Italia, Franța și chiar din îndepărtata Americă.

Oficierea Sfintei Liturghii, predica și rugăciunea are lăcătușul într-un cadru de liniște lăuntrică ce se conțopeste cu cuvintele divine pe care părintele Olivian le rostește cu atâtă convingere.

Mănăstirea "Izvorul Miron" de la Românești ca de altfel toate lăcașurile noastre de cult constituie locul în care omul se confesează, își caută alinare și își întărește convingerile creștin-ortodoxe.

Dar aşa cum îmi mărturisise părintele Olivian Bindiu, "parcă nu am făcut totul".

La cele monahale s-a adăugat munca de înfrumusețare a mănăstirii care a devenit un "Voroneț al Banatului".

Credincioșii veniți aici pot vizita o expoziție în care sunt expuse cărți vechi, icoane pe lemn sau sticlă și chiar obiecte de cult. Tot lor le stă Continuare în pag. 9

de cumpăna sau deplină mulțumire veneau la mănăstire.

Se cuvine ca să reiau aici destăinuirea ce mi-a făcut-o părintele Bindiu când la mănăstire veneau oameni în permanență. "Totalitarismul, spunea Sfântia Sa, nu a fost o stavă pentru credința lor. În ace-

creștini și și-au desfășurat întreaga activitate în credința neamului, chiar dacă aceasta era în contradicție cu activitatea ce o desfășurau oficial."

Cuvintele se transformă în fapte și pe bună dreptate pot spune că prin activitatea ce o desfășoară părintele Olivian la mănă-

la dispozitie si o bogata literatură creștin-ortodoxă precum și casete video cu istoricul mănăstirii.

Căutările înspre mai mult și mai bine l-au îndrumat pe părintele Olivian Bindiu să editeze un ziar pe care l-a intitulat "Viața Monahală". Greutățile ce le-a întâmpinat le-a alungat, și astfel, cu ajutorul credincioșilor și a economiilor sale, ziarul pornește spre orașele și satele țării, opriindu-se spre îndepărtatele zări ale Americii și Australiei.

"Era necesar, spune părintele Olivian, să scot o asemenea foaie, deoarece credincioșii aveau o mare nevoie de "hrană pentru suflet". La început ea s-a adresat monahiilor, dar cu timpul am constatat că ca trebuie să se adreseze tuturor. Așa am schimbat și în bunătățit conținutul ziarului. Niciodată nu am urmărit să câștig material din urma revistei, am câștigat suflete și acest lucru este deosebit de important."

"VIATA MONAHALĂ" a porât ca un părăias firav ca acum să strângă în matca sa șubițele de apă ce o transformă într-un adevărat fluviu.

Este nespus de interesantă corespondență ce s-a adunat la redacția ziarului. În scrișurile trimise se găsesc cuvinte de îmbărbătare, sfaturi și dorințe. Mi-a atras în mod deosebit atenția dorința u-

nei educatoare de a face cadou elevilor ziarul de la Românești.

Este un merit al părintelui Olivian Bindiu de a da viață acestui ziar și de a-l permanentiza acum în aceste vremi de grea campană. Omul nu se descurajează de o adiere de vînt chiar dacă aceasta prevestește a se transforma în furtonă.

"Neastâmpărul" părintelui Olivian Bindiu l-a determinat să-și pună în valoare întreg potentialul intelectual de care dispune.

Bine pregătit, stăpân pe cunoștințele sale, a dat publicitatii tot ceea ce l-a îndemnat cugetul. A cules în volume predilece ce le-a tînuit pentru a și la îndemnătățile preoților. A scris cărți de studii teologice, de sfaturi duhovnicești și de versuri pentru credincioși, etc. A colaborat cu diverse reviste din țară și străinătate care l-au publicat și apreciat articolele.

Munca de publicist i-a încununat activitatea și i-a adus mulțumire în suflet.

La Mănăstirea "Izvorul Miron" clocotește viața moral ortodoxă și locul s-a transformat pe bună dreptate într-un adevărat focar de cultură. Folosesc cuvintele cunoscutului Artur Silvestre, care citind despre mănăstire avea să spună:

"Cu oarecare vreme în urmă, am citit în Telegraful Român o splendidă evocare a mănăstirii ce cu onoare o conduceți, adevărat ese-poem semnat

de cărturarul Cristofor Dancu. Într-adevăr "Izvorul Miron" tinde să devină unul din locurile de pelerinaj ale românilor și o cetate cărturească și duhovnicească de preț, în a cărei viitoare întărire aveți principala și nobilă răspundere. Îmi iau, deci, îngăduința să vă felicit pentru tot ceea ce întreprindeți în această direcție. Gesturi de cărturar patriot ce nu se poate uita. Căci de fapt "Izvorul Miron" va intra - mâine când vom privi istoria din perspectiva marilor desfășurări - între citorile fundamentale ale neamului, ca un modern prislop și ca o nouă Hodoș-Bodrog."

Previziunile multora s-au împlinit de mult deoarece părintele Olivian veghează cu perseverență la înălinirea scopului ce și-l propus.

Ca mănuitor al condeiului, părintele Olivian Bindiu ne oferă cărți ce se citeșc "cu sufletul la gură".

Profunzimea cu care sunt împălitite cuvintele în scrierile sale scot în evidență maturitatea autorului. Am toată convingerea că părintele Olivian și-a înțeles menirea și acasă o face prin întreaga muncă ce o desfășoară la mănăstire.

Cu plăcerea omului setos de poezie, răsfoiesc recenta carte pe care a intitulat-o "GLAS SPRE CER". Mă opresc pe o pagină și citeșc, apoi recitesc și îmi dau seamă că protosinghelul Olivian Bindiu a meșteșugit în versuri crezul său, me-

nirea sa:

"Să-mi dai Tadarul de-a vedea Lumina sfintei Tale slave
Să mi se schimbe viața mea,
În pildă de smerecie mare.

Să arăt și semenițor mei.
Iubirea Ta atât de mare,
Să să-i ajut de le greu

Să Te găsească la-nchinare".

Și în domeniul scrișului, apariția siecărei cărti semnată de părintele Bindiu, constituie un eveniment, o aniversare. La aurul că până în prezent a semnat doarăci și cinci de lucrări este cuprins parcă de un sentiment al bucuriei, dar și al invidiei. De reînținut însă că aceste două trăiri o nasc pe a treia, pe accea de a face și tu ceva. Pe bună dreptate activitatea de autor mobilizează, îndeamnă. În această năzuință întâlnesc omul căre îți întinde mâna. Așa se explică faptul că la Mănăstirea "Izvorul Miron" și înțează o editură sub oblacuirea căreia au văzut lumenia tiparului lucrări care vin să îmboagătească tezaurul cultural al mănăstirii.

Cred că am reușit ca în câteva cuvinte să evidențiez întreaga activitate ce se desfășoară la Mănăstirea "Izvorul Miron" sub îndrumarea acelaia care ne este cunoscut ca stareț, poet, scriitor și publicist al Sfântului loc.

Cinstit, drept, harnic și credincios sunt numai câteva atribuite ce le găsim la părintele Oli-

vian. Nu mi-am propus să-l descriu deoarece în munca mea de a alege cuvinte și culori aş putea să nu le îmbin armonios și atunci aş crea o imagine deformată. În acest context este mai bine să folosesc o zicală luată din înțelepciunea poporului nostru care ne spune că "omul sfîntește locul".

Cred că este nișnieri momentul să amintesc un verset din Sfânta Scriptură care ne spune că: "În felul acesta, Dumnezeu dă cinstea ca un dar al Său, iar omul se străduiește să și-o însușească prin credință și fapte bune..." (Romani 2, 7-10, I Cor. 12, 24).

Protosinghelul Olivian Bindiu a înțeles pe deplin sensul citatului biblic. Spun aceasta deoarece pe temelia înțintașilor săi, acolo la Românești, a zidit chilii și a renovat o mănăstire în care cuvântul lui Dumnezeu este transmis credincioșilor ce vin de pretutindeni.

Acum, la cei zece ani aniversari, se cuvine să-i urăm părintelui Olivian, viață lungă și putere de muncă. Rugăm pe Bunul Dumnezeu să-l ajute să împlinescă totul după voia Lui în aşa fel ca la mănăstire să continuă să ardă mereu flacăra creștin-ortodoxă, iar la "Balta Caldă" să venim să vorbim cuvintele de credință ce ni le oferă părintele Olivian Bindiu cu generozitatea ce Dumnezeu i-a dat-o pentru noi.

SCURTĂ INCURSIUNE ÎN ICONOGRAFIA BIZANTINĂ

Olivian Bindiu

*Scurtă incursiune în iconografia
bizantină*

Protosinghelul Olivian Bindiu, om de aleasă cultură, aflat în lăcașul sfânt al Mănăstirii "Izvorul Miron" Românesti, vindecă suflete și trupuri, aducându-i pe semenii săi la dreapta credință dar le îmbogățește și ne îmbogățește tuturor, prin cărțile sale și orizontul cunoașterii. "Scurtă incursiune în iconografia bizantină", a 23-a carte a sa, tratează o temă de viu interes. Textul protosinghelului Olivian Bindiu are o dublă determinare: documentară (studiu din punct de vedere istoric al temei în cauză) și valorică (în ce măsură demersul autorului este validat stilistic). Pornind de la istoricul iconografiei, deci de la fapte exterioare, Olivian Bindiu pătrunde în miezul lucrurilor, înfățișându-ne temele, limbajul, frumusețea, austeritatea icoanei, deci ajunge la chestiuni de finețe și stabilitate, în această artă a artelor, cum o numește el. Definițiile icoanei, începând cu etimologia ei greacă: ikôna - imagine "O icoană este reprezentarea prin desen, pictură sau sculptură a sfintilor, animalelor, peisajelor sau obiectelor" sau "Icoana este o imagine sacră, restituind după tradiție trăsăturile venerabile ale Domnului, ale Maicii Sale sau ale Sfintilor sau anumite scene din Sfânta Scriptură sau din viațile Sfintilor", deci definiții care sunt importante în măsura în care susțin adevărul construcției. Fiecare din cele XIX capitole își are locul său bine stabilit în elucidarea temei. În carte autorul vorbește despre iconografia

din perioada turcă, despre reprezentarea iconografică a lui Dumnezeu-Tatăl, despre mărturia Sinoadelor, a textelor liturghice și a Sfintilor Părinti, privind această reprezentare, ajungând la iconografia bizantină, prin care autorul înțelege de fapt iconografia ortodoxă.

Aceasta se opune iconografiei aşa-zisă clasice, aşa cum iconografia occidentală se opune celei orientale.

Autorul, pătrunzând în câmpul iconografiei, prezintă câteva din "secretele" acestei arte care ar reguli, canoane, deci nu e abandonată fanteziei iconografului. Un capitol, interesant este cel referitor la tehnica în iconografie.

Iconografia înglobează și pictura murală a frescelor, mozaicurilor, miniaturilor, pictura pe sticlă. Iconograful rămâne anonim, lui î se cere, pe "lângă dragostea sa pentru Dumnezeu și talentul său, o viață de asceză și rugăciune. Fără acestea icoanele sale rămân goale, fără viață". Olivian Bindiu rezumă esența iconografiei în cuvintele: "Iconografia este arta care exprimă și sesizează realitatea în toate dimensiunile sale: pământească și duhovnicească, temporală și veșnică, umană și divină", iconografiei fiindu-i propriu un limbaj simbolic, teologic, alegoric.

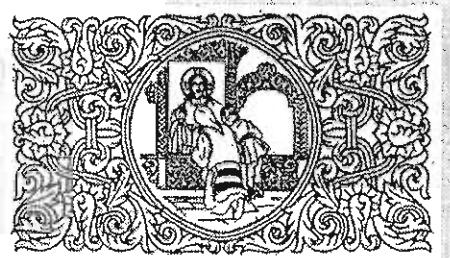
Olivian Bindiu - acest truditor în altarul cuvântului sfânt și în al oricărui cuvânt scris întru informarea semenilor săi (prin poezii, meditații, sfaturi duhovnicești) - prin multiudinea de canale prin care transmite din harul său dar și din bunăvoiețea sufletului său generos și deschis comunicării, este apropiat de toți cei care cred în dumnezeire. Scrisă cu înțelepciune, știință, sinceritate, precizie această "Incursiune în iconografia bizantină" constituie un dar prețios prin frumusete și armonie pe care protosinghelul Olivian Bindiu îl face tuturor prietenilor cărtii. Ea devine nu numai o carte de interes bisericesc, creștin, ci are valoare de document o carte cu răsunet nu numai în sufletele credinciosilor ortodocși ci și în sufletele tuturor oamenilor de cultură, celor care înțeleg că, cinstind memoria unor veacuri apuse, ne înbogățim mereu spiritual.

prof. RODICA OPREANU

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITALITĂȚII ROMÂNIOR DE PRETUTINDENȚI

• An I • Nr. 6-7-8 • IUNIE-IULIE-AUGUST 1995 •

CARTE DE RUGĂCIUNI

Editoriat de Parohia Ortodoxă Română
GEARMATA - VII
1995

CARTE DE RUGĂCIUNI

Pe preotul paroh Vasile Suciu l-am întâlnit în sala Liceului "Ion Vodă" Timișoara cu ocazia lansării de carte a Protosinghelului Olivian Bindiu, când mi-a dăruit carte "Carte de rugăciuni" - editată de Parohia Ortodoxă Română Giarmata-vii, 1995 cu o deosebită mulțumire susținătoare. Grafica de pe coperta 1 a cărții, reprezintă credincioși ce se rugă la Iisus Hristos, iar coperta 2, reprezintă chiar Biserica Ortodoxă Giarmata-vii unde slujește P.C. Preot Vasile Suciu prin osteneala căruia a fost alcătuită și tipărită această carte de rugăciuni în lumina așezării Domniei Sale și este dedicată "Părinților mei..."

Preotul Vasile Suciu consideră că: "aceste rugăciuni sfinte sunt hrana noastră duhavnică, aceste rugăciuni sfinte sunt ghidul nostru spiritual pe calea desăvârșirii, aceste rugăciuni sfinte sunt abecedarul credinței străbune pe care Biserica încearcă să-l pună în mâna fiecărui creștin, în mâna copilului, a Tânărului și a vârstnicului deopotrivă".

Rugăciunilor noastre de nădejde și credință - Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treimea Sfântă, mărire řie - ei se adaugă rugăciuni pentru copii scrise în versuri într-o aleasă manieră; rugăciuni înainte și după Sfinte Liturghii, porunci dumnezeieschi și bisericești, pricesne, în versuri etc. Vom insera aici versurile uneia dintr-pricesmele ce se cântă aproape la toate bisericile și mănăstirile ortodoxe al cărei sunet își sensibilizează sufletul.

"În casa Tatălui meu, mai multe locașuri sun
Si merge-vai să pregătesc și vauă un loc
Si vă voi lua pe voi la Mine
Unde sunt Eu și voi să fiți cu Mine".
(pag. 102)

Remarcăm în această carte și anumite trimiteri. De exemplu: CREZUL ("... cea mai mare parte din Crez s-a alcătuit la Sinodul de la Niccea (325) care de atunci este rostit la orice Sfântă Liturghie"). CREZUL este aşa cum l-au stabilit Sinaadele ecumenice I și II de la Niccea și Constantinopol. Este potrivit ca în acest moment fiecare dintre noi să rostim Crezul însoțind, pe cel care îl rostește cu voce tare.

Alt exemplu ar fi la cântarea de biruință: Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot "... este imnul întreînt Sfânt, pe care serafimii din vedenie proarocului Isaia și a Sf. Evanghelist Ioan îl cântă în jurul tronului lui Dumnezeu.

Un spatiu larg se oferă pricesnelor care de fapt sunt izvor de credință și iubire către Dumnezeu și care într-un cuvânt ar putea îngloba titlul uneia:

"VENIȚI CRESTINI LA RUGĂCIUNE
În casă Tatălui cel Sfânt
Veniti creștini, plecați genunchii
Si fruntea voastră la pământ".

prof. DIANA NICULESCU

**SĂPTĂMÂNA PATIMILOR -
meditații și poezii religioase**

Autor: OLIVIAN BINDIU

Editorial de Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești

În preajma Sfintelor Sărbători de Paște a opărut cartea de meditații și poezii religioase Săptămâna Patimilor de protosinghelul Olivian Bindiu, editată de Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești.

Cine a reușit să scrie din 1990, 26 de volume, nu se poate depăși ajăt de ușor. Si totusi, protosinghelul Olivian Bindiu ne confirmă în continuare literatura de excepție pe care o creaază, la care trudește, cu care ne imbogățește sufletele.

Săptămâna Patimilor - meditații și poezii religioase, prefăcută de prof. Doino Drăgan, pune la îndemână dreptădiniților învățături legate de suferință și patimile săvârșite de Mântuitorul Iisus Hristos pentru neamul omenești.

Volumul este structurat în două părți. Prima parte cuprinde povestirea evenimentelor petrecute în zilele Săptămânii celei Mari. A doua parte, prin poezii religioase închinate acestor Săptămâni Sfinte este conținut universul poetic caracteristic protosinghelului Olivian Bindiu, care dezvăluie capacitatea artistică a acestuia de a transmite flacără liric prin mesajul versurilor săla sensibilitatea autorului, exprimată într-o formă oleosă, clasică, curată, armonioasă, cu acces la sufletul fiecărui dintre noi.

Se remarcă intensitatea trăirii interioare, tumultul susținut care explodează în rugi fierbinți, umile, pline de căință către Dumnezeu și către Iisus Mântuitorul, într-o dorință puternică de a ne izbăvi porcă pe toți, cutarul ver-surilor trăind o mare iubire pentru noi, oamenii.

Formularile "Dumnezeul meu" (Crucea suferinței p. 29), adresări la persoana o lă-a singular și falosirea majusculei pentru toate pronumele care se referă la Dumnezeu și la Iisus "Că pot să-ți semeon Jie" (Ceas de cumpăna p. 35), "Gândindu-mă la Tine/ Că Tu ești viața mea" (Ingeniu-nere p. 34), după cum se observă, chiar și în interiorul propoziției, vocilele "blândurile Iisuse" (Miercură patimilor p. 30), sugerează smărenia, apropierea autorului de Tatăl Ceresc, a cărui prezență o simte mereu "în ale mele toate.../ La bine și lo greu" (În toate... p. 37).

Carteau dezvăluie din nou, profundimea gândirii protosinghelului Olivian Bindiu, horul său duhovnicesc și, arăistic, și-i dă posibilitate cititorului să-i recepteze scrisul ca o pledoarie pentru credință, demnitate, iuțelegere, iertare și iubire.

prof. VALENTINA BOBINA

Săb semnătura părintelui Protopop Doru Milostean semnală oportunitatea cărții "Omul sfintește locul" editată de Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, 1995, în apările, fiind vorba în cuprinsul ei despre Protosinghelul Olivian Bindiu, starețul mănăstirii "Izvorul Miron".

Părintele Protopop Doru Milostean funcționează de 20 de ani în fâget la Protopopiat, și are în subordine 45 de preoți și 69 de biserici dintră care 11 biserici monumente istorice; deci, este cel mai în măsură să cunoască exact și să poată scrie aomeni care își dovedesc titlul cărții:

Carta este structurală în patru capitulo, fiecara având specific aparte.

În primul capitol se evidențiază viața și activitatea binecunoscutei monah și duhovnic protosinghelul Olivian Bindiu, arătându-ne și meritile de neantrenat care sunt reliefate pe pământul (terenul) Mănăstirii din Românești.

"Părintele Olivian Bindiu nu oșteaptăacea răspălată a muncii și că vine din partea seimenilor săi, sau din parlea Bunului Dumnezeu. Părintele Olivian muncesește pentru că prin munca sa aomenii să se apropie mai mult de dreapta credință, să fie moi buni, moi îngăduitori, moi supuși conșient folo de cuvântul lui Dumnezeu" (Protopop Dan Milostean).

În capitolul II: Răsăind revista "Viața monahală" se camentează unele articole din această foaie religioasă a cărui fondator și redactor șef este Protosinghelul Olivian Bindiu "care veghează ca drumul ei să fie neted și neînlînat".

Numei un om daosabil poate face astfel încât: "Jumătate din lăcaș se impinge grăbită în mănăstiri, profesori de teologie, școli și instituții teologice, la ierarhii din joră și toate comunitățile creștin-ortodoxe din străinătate".

Capitolul III se axează pe articolele Protosinghelului Olivian Bindiu în revista "Viața monahală" începând cu An. I, nr. 1/1990 și până la nr. 10-12, An. V/1994.

În cap. IV intitulat: "Anexă" se evidențiază scrisările de multumire adresate Protosinghelului Olivian Bindiu de către distinse persoane bisericesti și nu numai, din joră și din străinătate, în limba română, engleză și franceză.

Carteau "Omul sfintește locul" - scrisă de un frate de profesie, Protopop Doru Milostean - este un document istoric despre fapte existente și verificate - este o redilă care nu se poate ascunde sau pună la indoioală - este carteau adeverării.

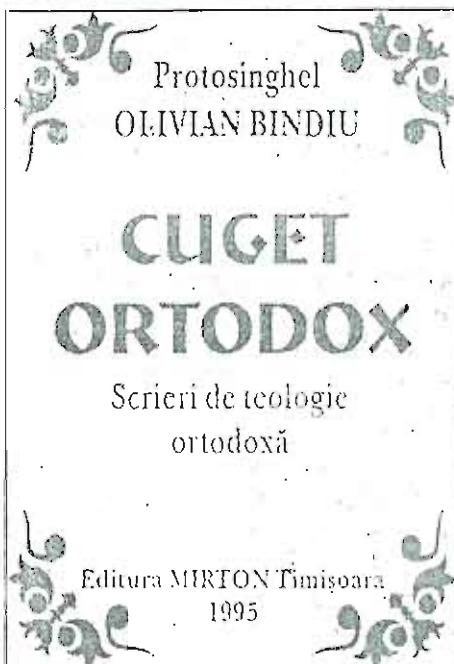
prof. DIANA NICULESCU

NEOPOLIS

Supliment

(luna 1995)

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ - SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIORI DE PRETUL INDENI

Protosinghel Olivian Bindiu, Cuget ortodox, Scieri de teologie ortodoxă, Editura "MIRTON" Timișoara, 1995, 73 p.

Ultima carte ieșită de sub tipar a protosinghelului Olivian Bindiu este Cuget ortodox (Editura MIRTON Timișoara, 1995).

După publicarea unui humăr important de volume care abordează o serie tematică largă pusă în slujba formării conducerii noastre creștine, prin cunoașterea perceptelor religioase pe care monahul ni le recomandă prin titluri metaforice sugestive Merinde pentru suflet, Hrană duhovnicească sau nedezvăluie sensibilitatea propriului său suflet prin creațiile sale poetice compuse din dragoste pentru Dumnezeu și pentru pameni, în Cuvânt ortodox realizează un nou exercițiu de cultură pentru că ne pune la dispoziție scieri de teologie ortodoxă care au menirea să ne îmbogățească spiritul prin informații temeinice prezentate într-o formă literar-artistică, gratuită măiestriei autorului.

Carta, prefațată de profesorul Doina Drăgan este scrisă în spiritul manierelor idealiste ale neamului românesc, de păstrare a identității sale, de recunoaștere a vechimii și continuității sale, a durabilității sale în timp și în spațiul nostru geografic de păstrare a uni-

tății naționale prin biserica noastră ortodoxă, și în faptul că religia a fost totdeauna un factor esențial de păstrare a spiritualității unui neam. Cunoscând că în Ardeal aceste idei au semnificații speciale și că protosinghelul Olivian Bindiu acolo s-a născut, nu ne va surprinde interesul pe care îl arăta Sfânta Sa pentru unul dintre corifeii Școlii Ardeleane, a cărui activitate o subliniază în această carte. Mare patriot, cu mare dragoste de Dumnezeu și de oameni, autorul a scris o carte de învățătură, punându-ne la dispoziție informații valoroase, ca rezultat al unei documentări riguroase din izvoare vechi.

Structurală în nouă capituloare, cartea Cuget ortodox abordează, printre-o mare, dar binevenită răspă de amănunte explicate cu precizie pentru a fi accesibile tuturor cititorilor; căteva dintre elementele de teologie ortodoxă, cărora le face o prezentare sincronică și diacronică.

În primul capitol, Sfânta cruce la începutul Vieții creștine, scriitorul ne vorbește despre cel mai cinsit obiect de cult bisericesc "comoara scumpă sufletului creștinesc" (p. 17), pentru că este semnul iubirii răscumpărătoare a lui Hristos, care prin ea a biruit moarte. Face o incursiune cu privire la forma, prezența și semnificația crucii în concepții diferite: a Sfântului Pavel, a Sfântului Ioan Evanghelistul, a Sfântului Evanghelist Matei, a Sfântului Irimie și în loate împurile.

Protosinghel Olivian Bindiu acordă o mare atenție timpului și pentru că acesta este măsurat de calendar, face un istoric și o analiză minuțioasă, de-a lungul a două capituloare, calendarului bisericii creștine și calendarului creștin, atât din punct de vedere religios, cât și filozofic, subliniind neajunsurile create prin diferența dintre calendarul bisericesc și astronomic și problemele pe care le mai are încă de rezolvat Marele Sinod al Orotodoxiei pentru ca înțelegă creștinătatea să serbeze la aceeași dată, Sfintele Paști.

Pentru că Petru Maior, corifeu al Școlii Ardeleane, s-a remarcat nu numai prin scrierile sale în domeniul lingvistic și istoric, dar și a două luptă internă pentru apărarea credinței noastre strămoșești ortodoxe, argument de necontestat pentru vechimea neamului românesc pe meleaguri transilvănene, protosinghelul Olivian Bindiu acordă un capitol prezentării operelor lui Petru Maior, în care acesta tratează principiile economice de organizare bisericească.

Pornind de la lăptul că "vechile pravile ca îndreptătoare de credință și slavilă a "Fărădelegilor de tot felul s-au impotrivat statoricic redreptății" (p. 65) menționată în capitolul Pravila lui Coresi rolul vestitului diacon cărular și tipograf din Brașov, personalitate remarcabilă a literaturii noastre vechi, ca în capitolul următor să se ocupe de literatura dreptului bisericesc în secolul al XIX-lea, titlu dat și capitolului care a dus la o adevărată

literatură științifică" (p. 66). Titlurile literaturii dreptului bisericesc din secolul trecut sunt prezentate în două părți, publicații de cantică și legi bisericești, și manuale de drept bisericesc, manualele fiind folosite multă ană după apariție.

Pentru că protosinghelul Olivian Bindiu este un om de cultură cu mult rafinament, își extinde studiul și în domeniul artelor plastice, vorbind despre fenomenul "Erminalor" în capitolul Erminală picturi bizantine în arta românească. După părerea Domnului Sale, arta bisericească depășește rostul artei în general, pentru că "Ea este expresia nobilă a spiritualității creștine ortodoxe" (p. 52), demonstrând printre-un material documentat, valoarea de învățătură, lămurire, explicatie a picturii. Interesante sunt notările de ordin biologic, prin preocupările avute de "a deprinde mesteșugul zugrăvirii" a ieromonahului Dionisie din Furna.

Două capituloare se ocupă de practicile după care trebuie să se săvârsească taina sfântă a cununiei și de participare a mirenilor la alegerea clericiilor. Căsătoria devine un act religios, căruia î se dă o mare importanță pentru că este un mijloc de asigurare a perpetuării neamului omenesc și trebuie să se realizeze prin respectarea unor rânduile legislative. În capitolul referitor la alegerea clericiilor, se explică pe larg termenul de "mirean" laic, apoi protosinghelul Olivian Bindiu face câteva considerații pe marginea acestei activități, subliniind necesitatea ca mirenil să arătă un rol deosebit în această problemă a Bisericii și că "angrenajul Bisericii să înceapă să funcționeze și să-și reincepă adevărată misiune încredințată de Mântuitorul Iisus Hristos și anume aceea de călăuzire a credincioșilor pe drumul căstigării împărătelei lui Dumnezeu, drum care nu e aşa de ușor, cum pare unora". (p. 51).

Fiecare capitol are Note bibliografice, trimitere la cărțile care au fost consultate de către autor, numărul lor dovedind rigurozitatea cu care a pregătit monahul acest volum, capacitatea de muncă și selecția de cunoaștere a acestuia, dorința de a sluji oamenilor prin cuvântul scris, în a deveni mai buni prin credință.

Să remarcă un stil sobru, concis, informații științifice fiind comunicate într-un limbaj simplu, caracterizat prin claritate și frumusețe. Autorul stăpânește arta narrativă, astfel că și atunci când intenționează să-i învețe pe cititori, să-i deprindă cu anumile reguli o face într-un mod plin de căldură, cu sensibilitate și multă delicatețe, încât cititorul îrăiește sentimentul că acutul alegorii este la latitudinea sa, nu impus printre-o normă religioasă.

Fără îndoială că volumul Cuget ortodox va servi la sporirea educației religioase a românului de astăzi.

prof. VALENTINA BOBINĂ

Într-o atmosferă entuziastă, la 1 iulie 1995, în prezența unui public select, s-a deschis în impunătoarea sală a Liceului de Muzică, realizată de constructorii timișoreni, festivitatea de lansare a volumelor: "Cuget ortodox" de Olivian Bindiu, "Sub pecetea sacră a tainei" de Doina N. Drăgan și "În licărul candelei" (Sunete de credință și iubire), album muzical cu compozitii de Milutin Peici pe versuri de Olivian Bindiu.

Manifestarea a fost deschisă de profesoara Doina N. Drăgan care a subliniat semnificația acestei noi întâlniri cu scrisul și gândirea protosinghelului Olivian Bindiu, care-și exprimă foarte hotărât convingerea că "nu există religie pe fața pământului care să propage adevărata credință a lui Iisus Hristea mai bine decât ortodoxia".

După înflăcăraturul cuvânt de deschidere al profesoarei Doina N. Drăgan a urmat recitalul apreciatelor soliste de la Opera Română Viorica Pop Ivan, Liliana Mihăilescu, Geta Cârdu și Irene Deac, actriță la Teatrul Maghiar, care au interpretat compozitii de Milutin Peici pe versuri de Olivian Bindiu. Au fost interpretate, cu acompaniamentul compozitorului.

Prozatoarea Doina Drăgan, a prezentat cartea protosinghelului Olivian Bindiu CUGET ORTODOX - scrieri de teologie ortodoxă, (editura MIRTON Timișoara, 1995).

Autorul și-a împărțit studiul în 9 capitole făcând o selecție a celor mai valoroase lucrări; selecție ce a necesitat un criteriu ferm și complex de valoare. Protosinghel Olivian Bindiu este mereu nou în veșmântul cu care abordează subiectele cu care prin sensibilitatea plină de har învălește ceea ce scrie și ceea ce prin acest mod ni-l reproduce în imaginea noastră.

Cărțile sunt pătrunse de vîi emții, simțire și trăire psihologică părintele scriitor oferindu-ne exemple pozitive și negative în funcție de respectarea sau nerespectarea unor cauze sau

legi pe diferite teme.

Îmbinând tehnici diverse, religioase, pline de har, literare, psihologice, sociologice cu precizia documentului biblic și istoric, toate scrierile monahului și duhovnicului Olivian Bindiu implementează spiritul creștin ortodox al nației noastre; precum și analiza minuțioasă a cărturilor noștri din celelalte timpuri.

Cărțile protosinghelului Olivian Bindiu sunt concepute în scopul utilizării lor atât de către preoți cât și de creștini. Toate cărțile reprezintă un valoros document pentru cercetaitori, profesori, teologi, istorici și chiar pentru studenți sau pentru orice persoană care dorește să-și aprofundeze cunoștințele în domeniul.

Prin spiritul sigur și solid, prin harul cu care Dumnezeu a fost hărăzit, protosinghel Olivian Bindiu ne dă primul element de speranță pentru viitor prin încrederea în om, mesajul Sfintei Sale fiind mesajul etern al credinței.

Cartea "Cuget ortodox" este structurată în 9 capitole fiecare cu altă temă deosebit de importantă și semnificativă a diferențelor scene religioș-științifice, riguros prezентate. Fiecare capitol este un studiu, fiecare dintre capitole poate fi un curs având ca principal mijloc predica, dar este mai mult decât atât este o îndrumare creștinească bazată pe rezultatul unei experiențe dense și îndelungate. Cuprinsul este rațional, foarte bine documentat este în echivalență cu principiile legilor fundamentale ale bisericii ortodoxe. Documentarea privită drept autoritate științifică și teologică este făcută cu o mare precizie de specialist și istoric.

"Cuget ortodox" se evidențiază cu însemnări despre erminia picturii bizantine în aria românească, ne reține atenția asupra înaintașilor cărturari în "Pravila lui Coressi", ne introduce în "literatura dreptului bisericesc în secolul al XIX-lea", aflăm despre "Calendarul creștin"; despre "Sfânta Taină a Cununiei", despre "principiile canonice de organizare bisericească în opera lui Petru Maior" etc.

Capitolul VIII "Pravila lui Coressi" evidențiază efortul cărturarilor timpului de a introduce limbă română în biserică, traducând și tipărind cărți religioase... cea mai veche pravilă tipărită în românește care s-a păstrat este considerată Pravila lui Coressi (+1583) vestitul diacon cărturar și tipograf din Brașov.

Capitolul IX selectează "Publicații de canoane și legi bisericești" precum și "manualele de drept bisericesc" din secolul al XIX-lea.

Se face o vastă analiză privind opera canonica a lui Petru Maior.

Capitolul IV se evidențiază prin organizarea bisericii după principii canonice în opera lui Petru Maior care continuă activitatea cronicalilor și duce o luptă susținută pentru apărarea credinței noastre strămoșești ortodoxe, prin studiile de istorie, în domeniul bisericesc, filologie și drept canonic; subliniind legătura permanentă între cele trei provincii românești și de unitatea Bisericii neamului ce leam păstrat cu sfîrșenie.

"Nici o cultură în afara celei născute în Bizanț nu ne-a lăsat vreo carte asemănătoare ermilor de pictură" (Dionisie din Furna - Carte de pictură).

Patria autorilor de Erminii pare a fi Muntele Athos" se spune în capitolul VII. Manuscrisul "Erminea" (cuvânt grecesc ce echivalizează cu învățătură, lămurire, explicație) a fost găsit la Athos.

Cartea "Cuget ortodox" - scrieri de teologie ortodoxă - se impune cu sfîrșenie în câmpul fluid al gândurilor noastre. S-o citim cu atenție, îmbogățindu-ne sufletul cu miresmele cugetului și credinței noastre ortodoxe.

prof. DOINA DRĂGAN

Criticul literar Rodica Opreanu a comentat versurile și piesele muzicale din albumul "În licărul candelei", fiind urmărită cu un deosebit interes de selectul auditoriu.

Reîntâlnirea cu protosinghelul Olivian Bindiu, cu noua sa carte "Cuget ortodox", cu compozitorul Milutin Peici și albumul său muzical "În licărul candelei" pe versurile monahului - scriitor Olivian Bindiu, cu cartea "Sub pecetea sacră a tainei" a talentatei prof. de matematică Doina Drăgan, carte prefațată de poetul Alexandru Jebeleanu a fost pentru noi un nou prilej de bucurie în prima zi din luna lui cuptor.

Milutin Peici încântă prin compozițiile sale, prin linia melodică deosebită, prin fantezia sa creatoare. Acest împătimit al sunetelor se află acum, în plină forță creatoare.

Compozițiile din acest album de debut, apărut la editura "Mirton" într-o frumoasă prezentare grafică, sunt într-adevăr "Sunete de credință și iubire", o realizare deosebită și de succes în cariera componistică a lui Milutin Peici.

Pasiune-har-muncă- trei cuvinte care-l caracterizează cel mai mult pe Milutin Peici căruia îi suntem recunoscători pentru asigurarea alături de soprana Viorica Pop Ivan, cu multă competență profesională și dăruire, a momentelor muzicale din cencelul "Pavel Bellu" și sperăm că acestui album muzical, pe versuri religioase, îi vor urma altele care să stea mărturie girului nostru pentru omul și compozitorul Milutin Peici. Astăzi, la o aniversare, îi spunem alături de poetul Verlaine: "De la musique avant toute chose" (Muzica înainte de toate) fără a neglijă însă sănătatea, norocul și tot ce are nevoie un om pentru a fi fericit. "La multi ani, maestre!"

Piese muzicale au fost interpretate de Viorica Pop Ivan, Liliana Mihăiescu, Georgeta Cârdu - soliste ale Operei timișorene și Irene Deac de la Teatrul Maghiar.

Armonia dintre voci, vresuri și instrumente a avut ca efect bucuria de pe fețele și din sufletele ascultătorilor din sala liceului "Ion

Vidu" - sala despre care Yehudi Menuhin spunea că este cea mai bună din Europa în ceea ce privește acustica, încât la sfârșitul manifestării cu greu s-au desprins din acest tărâm al muzicii și al poeziei.

Întâlnirea cu protosinghelul Olivian Bindiu și cu cea de-a 27-a carte a sa, carte plină de bun gust, de învățăminte creștine este o

mărturie a înrâurii pe care o are biserică în perimetrul conștiinței noastre naționale. Cartea Doinei Drăgan despre cei 10 ani de când părintele Olivian Bindiu se află în fruntea Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, bazându-se pe o amplă documentare și neobosită cercetare din partea colegiei noastre, este scrisă cu pasiune, talent, sen-si-bilime.

Desfășurată sub semnul muzicii și al poeziei, această manifestare va rămâne în sufletele iubitorilor de frumos ca o oază de seninătate în deșertul rătăcirilor noastre cotidiene.

RODICA OPREANU

Poetul Alexandru Jebeleanu a prezentat cartea de meditație și de temeinică documentare "Sub pecetea sacră a tainei" de Doina N. Drăgan. Înfățișând personalitatea complexă a protosinghelului Olivian Bindiu, autoarea aduce o seamă de exemple relevante, notate cu entuziasm și cu participare lirică. Volumul cuprinde comentarii, interviuri, descrieri, o bogată informație, fotografii grăitoare de la diversele manifestări religioase și culturale. La mai multe din aceste manifestări Doina Drăgan s-a

dovedit o exemplară și devotată organizatoare.

O ideea prețioasă se evidențiază în cartea Doinei N. Drăgan ce constituie patriotismul tonic și declarat răspicat prin întreaga strădanie a părintelui Olivian Bindiu, cu sentimentul exprimat de Sfintia Sa, al veșniciei poporului român pe aceste plăuri. Olivian Bindiu crede în biruința binelui și în viitorul neamului românesc într-o vreme când forțe devastatoare, cu gheare crescute, încearcă să sfâșie chiar harta țării. Chemarea la unire în jurul bisericii noastre ortodoxe, cu specificul ei românesc, răsună ca o poruncă, răsună astăzi ca un imperativ al neamului, răsună ca un glas de aur, un glas dumnezeiesc.

ALEXANDRU JEBELEANU

Expunerea poetului Alexandru Jebeleanu a fost răsplătită cu înelungi aplauze.

Cuvântul de încheiere a fost rostit de protosinghelul Olivian Bindiu, primit, ca de obicei, cu dragoste creștinească și cu entuziasm de un auditoriu format dintr-un public select și devotat.

lată-ne la cea de-a 27 carte "Cuget ortodox" - scrieri de teologie ortodoxă, apărută la Editura MIRTON Timișoara, carte prin care doresc să se aprofundeze și să se simtă credința noastră ortodoxă, alături de care s-au prezentat astăzi "În licărul candelei" - sunete de credință și iubire - album muzical al compozitorului Milutin Stefan Peici și "Sub pecetea sacră a tainei" a profesorei Doina Drăgan.

Pe domnul inginer, compozitor și interpretat Milutin Peici l-am cunoscut ascultându-i cântecele cu plăcere, de mai bine de un an, prezent fiind la lansările de carte ale smerenei mele în Timișoara.

"Dar de suflet" au fost compozițiile domniei sale, dar muzical, dar de excepție pentru că a pus pe note versurile poetului a cărui carte se prezenta. Am auzit de la doamna profesoră Doina Drăgan că are un bogat album cu piese muzicale dar nedidat, l-am urmărit, l-am ascultat interpretând compozițiile la chitară alături de solistele cărora le-a încredințat melodiile; a compus trei piese muzicale pe versurile scrise de mine pe care le-am auzit în preajma Sfintelor Paști în această sală a Liceului de Muzică "I. Vidu" Timișoara.

Am simțit că prin sunetele muzicale scrise și cântece de domnia sa, transmite învățatura creștină ce se îndreaptă spre mai mult, tulburător, deschis muzicii și am considerat că aceste compoziții deosebit de frumoase să se găsească în acest album muzical, domnul Peici să poarte titlul binemeritat de compozitor și pentru măiestria cu care le-a compus îl felicit pentru stăpânirea atât de bine a liniei muzicale spunând tuturor că cântecele interpretate la chitară răsună dedesubtul locului unde sunt atinse coardele ca o psaltire, ca o faptă îngerească, o trăire cerească, o mireasmă duhovnicească.

- "Sub pecetea sacră a tainei" a prozatoarei Doina

Drăgan, cuprinzând cei 10 ani de slujire la Mănăstirea "Izvorul Miron" a Smereniei Mele mi-a trezit vîi emoții, bucurii, punându-mă într-o stare de adâncă gândire, chibzuire, derulând activitatea mea cu toate evenimentele ei și vă pot spune că le-a descris cu mare precizie și simțire sufletească, cu trăire creștină, fapte riguroas prezentate, cred în puterea scrisului și pe mai departe a profesorei Doina Drăgan.

Apreciez cuvântul de deschidere prin "Argument" al poetului Alexandru Jebeleanu, prefata cărții profesorei Valentina Bobină care a surprins "sensibilitatea extraordinară a autoarei care este nativă".

Unicat la prozatoarea Doina Drăgan este faptul că știe atât de bine să culeagă din Psaltire - psalmii și să-i treacă drept motto la începutul unui capitol sau în diverse locuri acolo unde într-adevăr concordă cu viața sau faptele mele. Acest lucru îl face și în celealte articole. Îl urez succes.

Referitor la "Cuget ortodox" doresc să se propovăduiască ortodoxia, această comoară nepieritoare, acum pentru aceste neamuri și neamurile viitoare și doresc fierbinte să pătrundă și în casele domniilor voastre învățătura creștină ortodoxă. Am scos în evidență organizarea Bisericii după principiile canonice în opera lui Petru Maior, "Taina cununiei" pentru a se putea pune baza unei familii religios morale, "Participarea mirenilor la alegerea clericilor", "Sfânta cruce la începutul vieții creștine". Sfântul Ioan Evanghistul zicea despre cruce că este semnul cel viu al mântuirii; iar în Apocalipsă acest lemn mântuitor este "Pomul vieții", "ale cărui frunze sunt tămăduirea neamurilor".

(Protosinghel OLIVIAN BINDIU)

pricepere de prof. Doina Drăgan, am trăit sentimentul copleșitor pe care-l trăim într-o catedrală, de a ne simți mai buni, mai frumoși sufletește, mai fericiți și mai aproape de Dumnezeu, departe de măruntul cotidian, puternici prin credința în Dumnezeu și în frumusețea morală a oamenilor.

Un moment impresionat, de o mare densitate emotională, l-au constituit recitările fetiței Simina Lugojan cu Stihuri din culegerea "Omeneștile suferințe" de Olivian Bindiu. Poezia religioasă, înălțătoarele versuri patriotice au primit prin vocea fetiței Simina, o rezonanță deosebită.

Momentul culminant l-a constituit executarea de către toate solistele a ultimei strofe din compoziția "În licărul candelei", cu care s-a încheiat acest spectacol de suflet și înălțare spirituală.

Sala părea încremenită. Organizatoarea, prof. Doina Drăgan, fericită și ea, mulțumea și iar mulțumea publicului pentru participare, și acesta, coplesit de atmosferă electrizantă creată în sală, nu înțelegea, părea nedumerit că se terminase.

O sală de ochi, priviri luminate, parcă ale aceleiasi perechi de ochi, în care cîtești bucurie, încântare, amestecate cu nedumerire și regretul că manifestarea durase prea puțin.

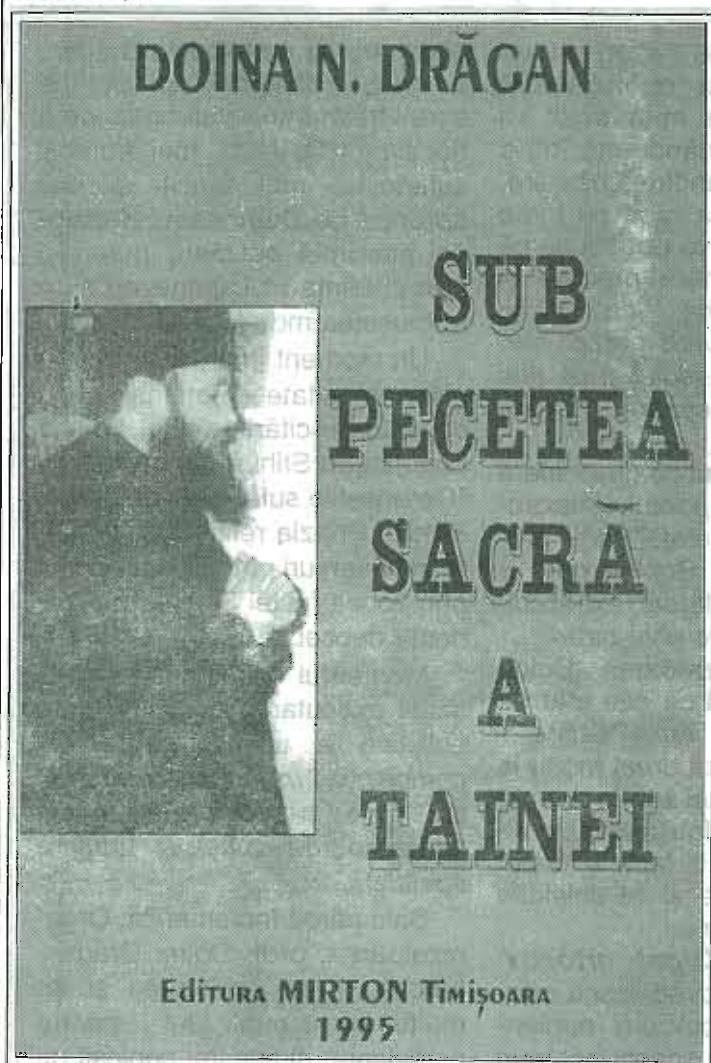
În aceeași seară, postul de televiziune "Europa Nova", unul din cele mai bune din țară, a transmis imagini elocvente de la această manifestare, însotite de un inspirat și convingător comentariu.

Fie ca astfel de ceasuri minunate, care prin minunăția lor par atât de scurte, să ne purifice spiritul și să ne aducă liniște în suflete.

DOINA N. DRĂGAN
ALEXANDRU JEBELEANU

Pe tot parcursul acestei manifestări de spirit sănătos, românesc, organizată cu atâta

Prof. DOINA N. DRĂGAN
Sub pecetea sacră a tainei, Editura MIRTON Timișoara,
1995, 95 p.

Cartea, apărută recent, a prozatoarei Doina Drăgan, *Sub pecetea sacră a tainei* atrage atenția încă înainte de a fi citită, printr-o prezentare inspirată sub aspect estetic, pornind chiar de la copertă. Culoarea roșu-portocaliu folosită pe copertă dă o senzație de căldură, știut fiind faptul că, oricât ar părea de curios, există o gamă de culori calde și o gamă de culori reci. Roșul-portocaliu, numit și roșul de Saturn este un pol al acestor contraste, fiind socotită culoarea cea mai caldă.

Prezența fotografiei unui slujitor al Domnului într-o postură statuară, cu un profil parcă săpat de milenii pe columna veșniciei neamului românesc, surprins cu degetele împreunate, gest atât de sugestiv, într-o rugăciune care, parcă împloră divinitatea pentru iertarea noastră, a tuturor, sporește curiozitatea privitorului, prezumтивului cititor. Și, parcă pentru a spori și mai mult misterul, îi este dat să cîtească cu litere parcă gravate în piatră, titlul *Sub pecetea sacră a tainei*.

Drept-credincioșii, care au găsit o "mică Mecca" la Românești, au recunoscut în fotografie pe protosinghelul Olivian Bindiu, pentru că scriitoarea Doina Drăgan îi dedică Domniei Sale această carte, după cum menționează de la început "Protosinghelului Olivian Bindiu, la zece ani de activitate și slujire la Mănăstirea Izvorul Miron - Românești".

Cartea este susținută la început, de un Argument al cunoscătorului poet timișorean Alexandru Jebeleanu, care rememorează clipe de neuitat despre anii de tinerețe, pe care i-a petrecut în ținutul Rodnei, ținut în care s-a născut și a copilărit personajul principal al cărții Doinei Drăgan, protosinghelul Olivian Bindiu.

Sub pecetea sacră a tainei este o nouă apariție editorială ce îmbogățește literatura religioasă care câștigă tot mai mult teren în literatura contemporană prin audiența la publicul larg, explicabilă

prin nevoie noastră a tuturor, de primenire sufletească, prin credință și înălțare spirituală.

Această carte, ca de altfel și prima *Un nume pentru eternitate* se referă la activitatea atât de bogată a protosinghelului Olivian Bindiu și la realizările Sfintiei Sale puse în slujba oamenilor, prin prezența sa la mănăstirea "Izvorul Miron" Românești și a apărut datorită credinței profesoarei Doina Drăgănești, a admirării sale nemărginite și a recunoștinței profunde ce-i-o poartă celui care i-a redus în suflet linștea și încrederea în viață și în oameni, protosinghelul Olivian Bindiu.

Scriind despre cartea Doinei Drăgan, rostindu-i numele, nu pot să nu intru în împărăția amintirilor.

Profesoară, fiindcă așa ne-am cunoscut, n-a fost, de fel, greu să ne înțelegem. Cu copii de vîrstă apropiată, cu aceleși preocupări, cu o viață plină de zbateri pentru a asigura familiilor noastre o viață cât de cât decentă și un viitor copiilor, ne-am întâlnit metaoric vorbind, în aceeași lume zbuciumată, unde și consumă energiile luptătorii, din dragoste pentru cei dragi, uitând de cele mai multe, ori de propria persoană.

Toate ființele au o spirală a propriului destin. Dar, la unele ființe, alese, și cred că Doina Drăgan face parte din această categorie, trăindu-și ritmul interior în anonomat, fără a-și prelungi înfățișarea spirituală dincolo de drumul egal al fiecărei zile, vine un "anume" moment, aş spune a-l descătușării, un moment când zăgazurile sunt rupte și sufletul își trăiește, bucuria propriei primăveri. Pentru Doina Drăgan acest moment a fost cel al întâlnirii de excepție cu părintele, protosinghelul Olivian Bindiu, de care s-a apropiat pentru a-și găsi măngâiere la rugăciunea și sfatul monahului, răspunsuri la întrebări care-i frâmântă sufletul zbuciumat. Cunoscut și prin activitatea de răspândire a luminării și credinței ortodoxe prin intermediul lucrărilor și cărților sale, în preajma Sfintiei Sale, Doina Drăgan și-a descooperit aptitudinile, chemarea pentru literatură, deși pentru noi, lumea spirituală a acesteia era populată mai mult de cifre, fiind profesoră de matematică. A putut prin cuvântul scris să se exprime, să-și facă cunoscută sensibilitatea extraordinară cu care s-a născut și pe care și-a manifestat-o până acum în gesturile mărunte ale unei vieți obișnuite.

Pentru că această carte se referă la o anumită perioadă a vieții protosinghelului Olivian Bindiu, la cea pe care o petrece la Românești, autoarea prezintă în primul capitol acest spațiu geografic în care și petrece viața monahului, și chiar în titlu se săzâmă o asociere discretă a mănăstirii "Izvorul Miron" cu Mecca: *Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești - cetate creștină a măntuirii noastre*.

În mănăstire, unde și-au găsit loc toate trăirile omenești, dar cele mai diverse "zbucium, suferință... explozii, invidii, bucurii, arderi, iertări, gânduri curate, rugă, har", prin prezența oamenilor veniți cu rugă și cu gândul la Dumnezeu, autoarea îi face portretul protosinghelului Olivian Bindiu în acest context, al legăturii sufletești profunde ce s-a stabilit între Sfintia Sa și oamenii pe care-i iubește "Lumina și cuvântul se contopea cu vocea, cu inflexiuni metafizice a monahului și duhovnicului Olivian Bindiu, care înălță rugăciuni smerite și fierbinți spre Atotputernicul Dumnezeu. Multimea dreptcredincioșilor umple incinta Bisericii Mănăstirii, desfășurându-se ca o înălțare de aripi pe trepte, în curtea și cărările din jurul Bisericii, ce duc și spre celelalte anexe ale Sfântului Lăcaș. Oamenii de pretutindeni vin aici pătrunși de spiritul credinței să-și afle măngâierea, la rugăciunea și sfatul monahului, vin cu sufletul plin de speranță, atrași ca un inefabil magnat, de personalitatea protosinghelului Olivian Bindiu, de care au auzit în diverse împrejurări de pe la prieteni, cunoscuți, rude, vin ca un șuvi de neoprit încrezători în harul Domniei Sale, care de mai mulți ani a devenit o legendă și realitate, iar mănăstirea "Izvorul Miron" Românești o "mică Mecca..." (p. 9).

Trăsăturile pe care le-a surprins scriitoare în portret, sunt întăriri de mărturisirea pe care i-o face protosinghelul Olivian Bindiu, pentru că Doina Drăgan abordează stilistic și procedeul jurnalistic al interviului pentru a da mai multă autenticitate faptelor relatate. Autoarea: "Pre Cuvioase Părinte Protosinghel Olivian Bindiu, ce înseamnă pentru Sfântia Voastră, Mănăstirea 'Izvorul Miron' Românești?"

Protosinghel Olivian Bindiu: "Mănăstirea 'Izvorul Miron' Românești este sufletul și casa mea. Aici mă simt acasă la mine, înăi aproape de Dumnezeu, mai aproape de oameni. Aici se simte și se trăiește românește, iar oamenii care vin și cercetează mănăstirea sunt buni români, buni credincioși ai acestei țări ce se cheamă România." (p. 10).

În următoarele capitole, carteau cuprindând nouă capitole, scriitoarea urmărește destinul monahului, străduindu-se să surprindă momentele care au condus la conturarea ca personalitate puternică și atât de cunoscută a protosinghelului Olivian Bindiu.

Mănăstirea de har divin, după vîrstă de 20 de ani, este hotărât să slujească la Mănăstire și în 1982 vine "Spre Banat din proprie inițiativă", titlu dat celui de-al doilea capitol Mărlurisirii Sfintiei Sale, îi urmează un pasaj de o rară frumusețe artistică, grație imaginăției și talentului scriitoarei: "Era vară, 1 iulie, strigătul pământului se oglindește în nestatornicia oglinzi, precum și-n undularea apei râului de munte... Ploi furioase, ploi blânde, ploi calde ca lacrimă, ploi reci ca necazul, ploi coborând însemnatatea pe orbila unei clipe; uneori razele soarelui treceau parcă prin trupul Mănăstirii, razele deschizându-și evantaiul peste tot ceea ce înseamnă viață și moarte, nestatornicie și nimicnicie, zâmbete fierbinți și sărate lacrimi, flori ale unui anotimp august purtând însemnele grânelor urcând din rădăcină spre lumina credinței; e vară, pământul căntă, se ondulează și dansează în ritmul muzicii sferelor simfoniei albastre". (p. 15).

Doar până la 1 noiembrie 1982 a stat în acest colț prezentat ca un colț de rai, fiindcă părințele Olivian Bindiu a fost transferat la Mănăstirea "Sfântul Ilie de la Izvor" Vasova, ca preot duhovnic unde a rămas 3 ani, ani de muncă neobosită, ca apoi să revină la 1 august 1985 la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, prin transfer în interesul serviciului.

Revenit ca stareț al mănăstirii, părințele Olivian Bindiu este neobosit și realizările pe care le are sunt prezentate corect și cu mult respect de către autoare.

Pentru că Sfântia Sa este un om de cultură, subliniază însuși necesitatea culturii în viața monahală pentru că acesta nu împiedică trăirea autentică a călugărului, menirea lui de a fi de folos celor din jur.

Autoarea se folosește de consegnările făcute în presa actuală, în Anotimpuri literare, Tibiscus (Uzdin-Iugoslavia), Vest matinal Timișoara, Heliopolis și altele, de lansările de carte pe care ea însăși le-a organizat, de aprecierile în critica literară la adresa cărților protosinghelului Olivian Bindiu, la activitatea publicistică, perioada 1985-1995, atât în țară, cât și în străinătate, care se ridică la un număr de 305 lucrări, la activitatea de scriitor prin cele 26 de cărți tipărite, pentru a surprinde personalitatea protosinghelului Olivian Bindiu în toată complexitatea sa, în toată măreția sa, "Ca un arc de triumf peste viață", cum intitulează cel de-al săselea capitol.

Cunoscându-i de acum bine crezul de viață, acela de a trăi pentru oameni, scriitoarea Doina Drăgan conseñează câteva păreri ale unor oameni de diverse formații: profesori, preoți, compozitori, sportiv, pentru a completa imaginea monahului și din perspectiva celor pentru care se roagă și cărora se dăruiesc, așa cum însuși se mărturisește în interviul ce-l dă autoarei: "Omul, conform preceptelor scripturistice este chipul și asemănarea lui Dumnezeu; deci eu văd în om ca slujitor al lui Dumnezeu: dumnezeirea, puritatea, lumina, înlecțunea și tot ce este bun și făcut Domnului. De aceea, pe fiecare om eu îl văd ca pe un frate mai mare (sau mic) al meu; dar de multe ori mă regăsesc și eu prin acel om". (p. 84).

Impresionant il descoperim în finalul interviului, când la întrebarea autoarei : "Credeti într-un viitor luminos al României?" (p. 87), îi răspunde: "Poporul român este foarte răbdător și foarte primitor, dar când îi ajunge cuțitul la os știe să fie și răzbunător, după cum am văzut pe parcursul istoriei că s-a răzbunat pe cei ce nu i-au vrut binele. De aceea, cred: POPORUL ROMÂN VA DĂINUÍ, CÂT LUMEA VA FI ȘI CÂ ROMÂNII PRIN CREDINȚĂ ȘI, AMBIȚIE VOR BIRUI!" (p. 87). răspuns ce, cu siguranță, emoționează pe oricare român adevărat, care crede în durabilitatea și valorile morale ale neamului nostru, emoțiile

autoarei fiind comunicate prin scrierea cu majuscule a ultimei părți a răspunsului părintelui.

Momentul Marei Praznici al Învierii este surprins în ultimul capitol, care a dat titlul cărții, prozatoarea Doina Drăgan filigrană prin propria-i sensibilitate și dându-i contur artistic: "Precum este luna, astru, instrumentul de măsură, universal al tuturor timpurilor, așa apare în sunetul tic-tac-ului clipei glasul bland și sonor, dulce și grav, înnoblat de puritatea și harul divin al starețului duhovnic Olivian care rostește pentru a zecea oară aici, la această mănăstire, versetul biblic: "VENIȚI DE LUATI LUMINĂ!" (p. 91).

Cartea Sub pecetea sacră a tainei are meritul de a prezenta într-un limbaj literar accesibil tuturor, cu motto-uri religioase care pe lângă sobrietatea conferită, sugerează celui mai simplu om cu credință, că această carte este și pentru el, activitatea unei personalități monahale ce devine tot mai cunoscută printre dreptcredinciosi.

Bogată în informații, convingătoare prin documente și fotografii puse la dispoziție, bine gândită și organizată pentru ceasul aniversar al Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, scrisă cu nerv artistic și fior liric, prin carte Sub pecetea sacră a tainei, scriitoarea Doina Drăgan își aduce contribuția la îmbogățirea prozei românești.

prof. VALI VUCOVAN

CONSIDERATII MUZICALE

Protosinghelului **OLIVIAN BINDIU**

"Prin tot ceea ce este ACUM Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești această cetate, această piramidă, acest suflet curat, ortodox, această trăire și simțire a celor zece ani din viața monahului Olivian zidită și rămasă pe veci aici pentru Sfântia Sa și pentru toți vizitatorii acestui Sfânt Lăcaș, i-au alungat norii și suferința pentru neadevăr, îl face sufletul să cânte într-o lansare spre zborul veșniciei zicându-și că numai credința-i puterea ce mută din loc stele, că numai credința înviază inimi curate, că numai credința va birui".

"Numai prin Harul Sfânt, numai Lucrarea Dumneiască l-a ținut aici pe inimoul, credinciosul duhovnic Olivian lansat pe orbita acestei vieți, pentru a întări mii și mii de suflete. Din ochii monahului Olivian străbătuți de puterea razelor X emană bucuria de a fi "El" acela care a transformat acest Sfânt Lăcaș, de a fi "El" acela care a transformat durerea în bucurie (propovăduind învățările lui Iisus Hristos) de a fi "El" acela care cu sentimentul CREDINȚEI, HARUL și DARUL PRIMIT DE LA DUMNEZEU, deșteaptă în oameni noi energii, înnobilează suflete prin credință, rugăciunea și puritatea cuvintelor, declanșând mirabile fapte..."

"Multimea atâtore credincioși veniți la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, la duhovnicul Olivian, spune mult și la cântarul echilibrului trage greu. El (credincioși) vin din sete de cunoaștere, din dorul de a-i întări rugăciunea monahului; ce-l imploră pe Iisus Hristos, să-i scape de ambiiile oarbe și meschine ale unor semeni..."

(din "Sub pecetea sacră a tainei")

Dragostea, iubirea față de Dumnezeu, îl caracterizează pe monahul Olivian, această virtute care îl împodobște sufletul...

SOARELE ȘI LUNA, STELELE, LUMINA, APA ȘI ADÂNCUL, VIFORUL, ZĂPADA, DEALURI, MUNȚI, TOTI CEDRII, POMI CEI RODITORI, ANIMALE, PĂSĂRI, TINERI ȘI FECIOARE, LAUDĂ-TE BĂTRÂNII, ÎMPĂRATI ȘI JUDE, LAUDĂ-TE PĂMÂNTUL, NEAMURILE TOATE!!!

prof. DOINA N. DRĂGAN

IN LICĂRUL CANDELEI
SUNETE DE CREDINȚĂ ȘI IUBIRE
Ediția 'MIRTON', Timișoara
1993

realizează prima minună: Poezii cu text valoros din punct de vedere literar, moral și adekvat intrării în lumea miraculoasă a sunetelor.

Dar pentru selectarea și alegerea versurilor pe lângă sensibilitate, mai trebuie să existe gust și meșteșug. Aș și să aveau abilitatea de a pași pe căile bătătorite evitând rutina și strecurându-te printre cele cunoscute, devenite "comune" a cuprinde și a radia o prospețime parfumată, ineditul și chiar neprevăzutul, pretindere și cunoaștere aprofundată a genului. Apoi, terenul de inspirație adânc explorat creaază și o stare de inhibare și produce o temere firească.

Dă aceea, unei alegeri îngrijite îi urmează meșteșugul melodic, armonic, de construcție și de îmbinare a textului cu muzica, care să pătrundă în adâncimea lui să-i amplifice semnificația poetică să-i preciseze atmosferă și să-i confere noi valențe emotive.

În toate timpurile a fost dorită și bine primită o muzică mai ușor de receptat și memorat care să fie urzită pe temele de dragoste, ale dezamăgirii sentimentale, ale dorului și așteptării, cu o usoară tentă de melancolie, strună cea mai adâncă a cântecelor "de lume", deci, calitatea ale arivelor lirice cu vocalitate, cantabilitate, lirism, accesibilitate.

Datorită scurtimii pieselor nu se ajunge la o dezvoltare a motivului, iar forma pieselor adesea liberă și uneori capricioasă, cu sau fără ritorneală poate avea structura unei românge sau unei lied scurt, pe o schemă A-B-A sau A-B-B, uneori pe un ritm de dans lent.

Destinată unui public larg, pentru a fi cântată vocal pe o voce sau două, susținut eventual de o vioară sau flaut și cu acompaniament armonic și ritmic de o chitară, în cercurile de tineri cu o credință și dragoste în suflet, care adesea se găsește și la cei mai în vîrstă, iată dorința și sensul tipăririi acestor piese, unele fiind interpretate în mijlocul cercurilor literare și bine primite de o asistență cu o receptivitate la manifestările de suflet.

Fie ca aceste flori muzicale să-și deschidă petalele parfumate în grădina muzicii, să încânte și să delecteze, să aline și să ne poarte pe aripile ei spre mai bine.

Profesor de muzică **ELENA MOLDOVEANU**

POROR ROMAN,
NU GREŞEŞTE CINE CREDE ÎN TINE

Timișoara

ANUL VI
NR. 153 (1476)
REDAȚIA
VINERI
4 AUGUST
1995

COTIDIAN SOCIAL POLITIC-CULTURAL INDEPENDENT

ISSN 1221-1184

8 pagini - 200 lei

Apariții editoriale

La Editura „Mirton” din Timișoara au apărut de curind două volume avându-l în prim plan pe protosinghelul Olivian Bindiu, starețul Mănăstirii „Izvorul Miron” Românești, de lîngă localitatea Făget, județul Timiș. Prima „Cuget ortodox”, volum de scrieri de teologie ortodoxă, îl are ca autor pe protosinghelul Olivian Bindiu ajuns deja la a 27-a apariție editorială. Iar cea de-a doua aparține prof. Doina D. Drăgan din Timișoara și se numește „Sub pecetea sacră a tăinei”. Lucrarea completează portretul protosinghelului Olivian Bindiu, cuprins de altfel într-o casetă video realizată în luna mai de studioul „Video Film E 180” Timișoara, intitulată „Distanțele iubirii”. Casetă în copie, pe care protosinghelul Olivian Bindiu a ținut să o facă cadou ziarului nostru. De fapt, din surse neoficiale am aflat că protosinghelul Oliviu Bindiu va sluji cît de curind în județul nostru. (m.m.)

Hellenopolis

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ • SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIILOR DE PRETUTINDENȚĂ

• An I • Nr. 9 • SEPTEMBRIE 1995 •

MEDITAȚIE CREȘTINĂ

La 19 iulie 1995, a avut loc o întrunire a femeilor creștine în sala de lectură a Bibliotecii "A.E. Baconsky" din Călimănești, condusă de Fenia Driva, directoarea bibliotecii.

S-au discutat probleme privitoare la manualele școlare, profesoare din localitate, precum și mame, venind cu sugestii și propunerile. Le-a răspuns doamna Buzinschi, redactoare la Editura Didactică, găsind unele critici îndreptățite.

O temă interesantă, care s-a discutat, a fost aprecierea de care se bucură în străinătate muzica religioasă românească și mai ales colindele. O contribuție la discuții a adus doamna Micula, conducătoarea corului de copii al Radiodifuziunii, din constatăriile făcute în călătoriile prin mai multe țări din Occident.

Invitat la această întâlnire, poetul Alexandru Jebeleanu, aflat la odihnă în stațiune, a vorbit despre carte "Sub pecetea sacră a tainei" de Doina N. Drăgan, apărută recent la Editura "MIRTON" din Timișoara. Subliniind unele idei din această documentație lucrare, scrisă cu un emosionat sentiment religios, s-a oprit asupra unei idei principale susținută de protosinghelul Olivian Bindiu: "Biserica ortodoxă a fost totdeauna centrul de unitate națională".

La cererea directoarei Fenia Driva, poetul Al. Jebeleanu a citit poezii: "Fetele", "Cădere nouă", "Răvaș târziu" și altele din volumul "Magnolie de octombrie", lansat tot la această bibliotecă în vara trecută, fiind prezentat de dr. Gheorghe Mămularu și de Fenia Driva, în cadrul unei expoziții cu peisaje din Călimănești aparținând pictorului Mihai Scărătescu.

Acda!

Fragmente din carte:
DISTANȚELE IUBIRII
autor: prof. DOINA N. DRĂGAN

MOTTO: "Înalță-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu și voi binecuvântă numele Tău în veac și veacul veacului".

(*Psalm 144;1*)

Înalță-ne, înalță-Te, și-n juru-Ti adună, în jurul Cetății pe toți credincioșii, pe razele tale înțelepte să fie de-a pururi creștini! Iubirea de țară. Iubirea de neam, Mila și Harul Tău, Doamne, reversă-n Cuvântul-Ti: dragoste, bucuria, pacea, iubirea, credința, blândețea, roada Duhului Sfânt, curația căci Harul lui Dumnezeu, Tie îți este dat - părinte OLIVIAN, izvor nesecat de lucrare în sufletul omului.

Credință, Speranță, Distanță, Iubire, Împlinire, Dom Sfânt, Leagăn de Soare, Golgota și Cruce, Mormânt și-adună în jurul Cetății pe toți cei ce plâng, reversă părinte OLIVIAN - în lume mireasma, nădejdea sub zodia sacră, izbândă, dreptatea, frăția, clocoț de sânge curat și lasă în urmă-Ti s-alunece harta norilor furtunoși, bucurându-ne de darurile primăverii binecuvântând pământului rodnicia.

Adu pentru noi, rugăciuni de mulțumire pentru binefacerile primeite de la Dumnezeu cel Atotputernic!

Sentimentul iubirii de semenii, desăvârșirea eternă, iubirea față de Dumnezeu l-au făcut pe Tânărul Octavian să străbată distanțele destinului său pe drumul lung care-l va duce spre dumnezelasca dorință a dragostei sale înaripându-l, glăsuind cu ardoare spre Cer.

OM - al harului divin circumscris unui spațiu sacru, Olivian Bindiu trăiește pe un plan superior omului de rând, aspirând permanent spre ideal, dorește să comunice tot ce gândește semenilor săi, să redea "lumina din lumina sa", har din harul său", tuturor oropsișilor și necăjiților, disperaților, tuturor celor prinși în mrejele răului, analizând sufletul omului - îl trece prin sala oglinziilor suprapuse ale memoriei din care își decupează propria imagine din omeneșc aliaj de bucurie și necaz pentru care simte milă și duioșie. Dumnezeu, El este Stăpânul tuturor celor văzute și nevăzute care lasă omului "liber zbor, este iubire" (Omeneștile suferinte - Olivian Bindiu). Distanța, timpul, spune Olivian Bindiu nu ne aşteaptă ezitările, de aceea trebuie să fim pe măsura lui, lucizi, conștienți, făuritori ai altui Ierusalim.

DEDICAȚIE

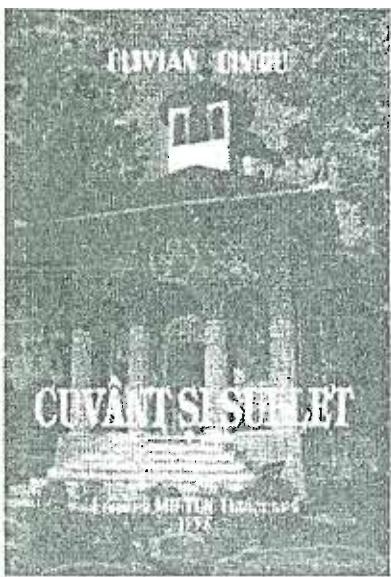
Protosinghelului Olivian Bindiu

E stea cuvântul tău oricând
În drumul nostru pământesc,
Purtăm pe Dumnezeu în gând,
Pe Tatăl nostru cel ceresc.

Ne-ndrepți cu raza ta divină,
Om sfânt cu har și cu dreptate,
Călăuzind către lumină
Pioase suflete-nsetate.

Să nu te stingi, să strălucești,
În inimi neîncetat să stârui!
S-audă toți cum glăsuiești,
Lumina ta mereu s-o dăruim!

MARIA V. DUCA

CUVÂNT ȘI SUFLET este o carte care, în mod fericit, completează literatura menită să formeze conduită creștin-ortodoxă. Acest volum servește crezul de o viață al monahului de la Românești, protosinghelul Olivian Bindiu, cântat de credincioși ca ultimă speranță pentru alinarea suferințelor lor, crezul de a face cunoscute preceptele religiei ortodoxe, pentru ca oamenii să devină cu adevărat creștini, cu dragoste liberă - consimțită și sinceră pentru Dumnezeu, mai buni cu cei din jur și mai buni pentru ei însăși în viață lor pământeană. De altfel, chiar Sfîntia Sa, protosinghelul Olivian Bindiu, se mărturisește cu prilejul lansării cărții, că meditațiile creștine cuprinse în carte, sunt "dedicate credinciosului care vrea să-l cunoască pe Dumnezeu și învățătura Sa. Aceste mesaje conduc pe omul credincios spre păcăintă, care înseamnă întoarcere și părere de rău, spre purificare și deschid în același timp calea spre mântuire".

... Omul are neîncetat nevoie să î se vestească adevărul în totală curățenia lui, fiindcă el adesea îl uită și patimile îl întunecă vederea". (Heliopolis, an. I, nr. 5 mai 1995, p. 7).

Aprecieri pozitive în acest sens, se deschid și din prefata la carte a prof. Doinei Drăgan, că această carte poate fi considerată "un mesaj plin de modele, având drept scop transformarea în bine a omenirii". (p.3).

Titlul însuși, deși această sintagmă este folosită destul de des, sau tocmai pentru aceasta, comportă o interpretare specială când este

vorbă de cel care și-o intitulat astfel o carte de învățătură. Titlul sugerează imaginea oglinzelor paralele pentru că în cuvânt se exprimă sufletul, iar în suflet se adăpostesc sensurile, semnificațiile cuvântului, reflectarea reciprocă a lor fiind folosită cu măiestrie de către autor. Cuvântul cărții este rodul unor îndelungi meditații ale unui suflet mare și credincios, cu dragoste de Dumnezeu și de oameni, protosinghelul Olivian Bindiu care, cu generozitatea-i devenită de-acum proverbială, pune la dispoziție cititorilor în cele 71 de meditații creștine învățătura lui Dumnezeu, cuvântul lui Dumnezeu pentru curățirea sufletului uman.

Prima meditație, Roadele iubirii de Dumnezeu invită cititorul să cunoască de la început răsplata pe care o poate dobândi dacă respectă învățăturile din carte, adică de a căpăta virtuți creștine, iubirea unindu- "pe om cu Dumnezeu" și fiind "rădăcina tuturor virtuților" (p. 5).

Tainele credinței sunt prezentate în mai multe meditații, pe care autorul le intuiează Lucrarea Duhului Sfânt, Sfânta cruce, Iisus Hristos, ca Arhiereu, Prooroc și Împărat, Întreita lucrare a fiului lui Dumnezeu, Pacea lui Iisus, Dreapta credință, Sfintele taine, Viața de dincolo și altele, titluri ce sugerează tema abordată. Nu există o ordine anume, prealabil stabilită, pe considerații tematice, în meditațiile protosinghelului Olivian Bindiu din această carte, ceea ce presupune nu lipsa de elaborare, ci o spontaneitate care poate susține complexitatea și profundimea gândirii autorului. Îmbinarea de informații privitoare la credința ortodoxă, cu trăsături morale ce ar trebui să definească portretul unui adevărat creștin ortodox, cu meditații izvorâte dintr-o gândire temeinică, sănătoasă, profund filozofică, cu sfaturi menite să-l ajute pe om pentru a străbate demn viața pământescă și a se pregăti pentru mântuire, subliniază capacitatea de pătrundere psihologică a autorului, puterile sufletului său dobândite prin credință, premoniție în pregătirea oamenilor pentru a-l vedea pe Dumnezeu, fără nici o îndoială, însă nu cu ochii trupului, ci cu cei ai Duhului, de care ne putem folosi de pe

acum prin ochii mintii, prin privirea lăuntrică, care ne îngăduie să ne coborâm în adâncurile ființei noastre" (p. 69). Pentru aceasta, nativ sau cultivat, oamenii trebuie să dovedească însuși despre care vorbește în capitolle ca iubirea de sine și egoismul; Împlinirea datorilor; Setea de dreptate; Respectul de sine; Respectul aproapelui; Dragostea față de aproapele; Smerenia; Curățirea firii de păcat și.a.

Sesizând zbalerea cumplită a acestor vremuri, nevoia de sprijin a semenilor săi, protosinghelul Olivian Bindiu pune la dispozitie în capitulo ca: Înțelesul rugăciunii; Despre rugăciune; Însușirile rugăciunii; Rugăciunea domnească; Rugăciunea de cerere, posibilități de a dobândi încredere, speranță prin invocarea divină prin actul simplu, dar sincer al rugăciunii.

Autorul prezintă cu obiectivitate și situații-limită, ispite ce ar putea abate pe credincioși de la ortodoxie, prevenindu-i prin explicarea fenomenelor respective cu termeni folosiți în literatura de specialitate, religioasă. Astfel definește noțiunile de erzie, apostazie, schismă, necreștină, superstiție etc., cărora le sacrifică chiar capitulo, pentru ca expunerea să fie cât mai clară și convingătoare.

Se remarcă în această carte, pe lângă ușurința cu care autorul prezintă meditațiile, claritatea și puterea de convingere a protosinghelului Olivian Bindiu, care depășește granițele de prezentare a omului de specialitate, și intră în hotarele literar-artistice ale scriitorului Olivian Bindiu.

Se poate aprecia că meditațiile din volumul *Cuvânt și suflet* ar putea deveni adevărate cursuri în pregătirea tinerilor pentru o carieră filologico-teologică, într-o misiune de a-i învăța pe oameni să ducă "o viață liniștită, pașnică, plină de bândește, de răbdare, de curățenie, de dreptate, de milostenie, în frică de Dumnezeu... și a împlinirii datorilor noastre de fii devotați și cinstiți ai patriei noastre pământești".

OLIVIAN BINDIU: SFÂNTA SCRIPTURĂ POVESTITĂ

Editura Eurobit, Timișoara, 1995, 330 pagini

"Citiți cu dragoste această carte și păstrați în sufletul vostru învățătura biblică" sunt cuvintele pe care le adreseză căitorilor protosinghelul Olivian Bindiu, prin a cărui osteneală și purtare de grija și prin osârdia căruia s-a tipărit și povestind s-a comentat SFÂNTA SCRIPTURĂ.

Această aleasă carte este cea de a treizecea la număr a părintelui monah protosinghelul Olivian Bindiu scrisă cu ardoare sfântă și elan duhovniceșc și ea constituie pentru om cea mai mare avuție sufletească.

Poporul român este bogat în judecările lui, iar echilibrul presupune caracter, creație și dăruire totală.

"O națiune se poate educa printr-un om" (Eminescu); și chiar printr-un singur cuvânt (întru)" (C. Noica).

Hotărât să introducă în sufletele noastre energie divină, protosinghelul Olivian Bindiu ne înzestrează cu această Sfântă Scriptură povestită sau Biblia scrisă într-o manieră extrem de caldă și plăcută, clară și pe înțelesul tuturor.

De mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, protosinghelul Olivian Bindiu, care a slujit aici și ostenit 10 ani roditorii ai carierei Domniei Sale și totodată ani fundamentali pentru împlinirea cărturăreasă, este cel mai afectiv legat.

"Viața este mai mult decât hrana, și trupul decât îmbrăcămîntea" (Luca, 12&13).

Dedicându-și întreaga viață lui Dumnezeu, protosinghelul Olivian Bindiu prin această Sfântă Scriptură povestită aduce o bogată contribuție în documentele de specialitate.

Cartea Cărților - ea Scriptura - este cea mai răspândită în lume și însumează "cărți scrise de oameni sfinti sub influența Duhului Sfânt".

Prin moștenirea spirituală, concepută, preluată și continuată de oameni aleși de Dumnezeu, Cartea Sfântă Scriptură povestită a protosinghelului Olivian Bindiu aduce în mișcarea social-istorică claritate și emană nobiltea vieții pe Pământ; urmărește strict evoluția acestei discipline a descifrării religiei ce poate fi cunoscută pe mai multe laturi, dar protosinghelul

Olivian Bindiu, prin bogăția și totodată diversitatea scrierii, are ca punct luminos precizia.

Structurată în două mari capitoare Vechiul Testament și Noul Testament (după cum era și firesc), împodobită cu 29 de ilustrate Vechiul Testament și 43 de ilustrate Noul Testament, aproape după fiecare capitol câte o ilustrație semnificativă; la care se adaugă "Cuvânt înainte" al autorului, 9 poezii, harta Vechiului Orient, harta Palestinei pe timpul lui Iisus Cristos, harta Ierusalimului pe timpul lui Iisus Cristos, cartea însumează 330 de pagini.

Monahul preot Olivian Bindiu, ișcusit duhovnic medita asupra ideii realizării acestui nobil document.

"Ce înseamnă o idee filozofică... O idee filozofică e una care trezește altă idee filozofică (203) Constantin Noica - "Jurnalul unei ide".

Din "Cuvânt înainte" al autorului, aflăm "Sfânta Scriptură este formată din Vechiul testament care are 39 de cărți și Noul testament care are 27 de cărți.

Cuvântul testament - înseamnă legătura dintre Dumnezeu și om... Sfânta Scriptură cuprinde cărți care se numesc canon. Cuvântul canon mai înseamnă și sarcina pe care o dă duhovnicul celui care se mărturisește. În afară de cele 66 de cărți aprobată de Biserică, Sfânta Scriptură mai are și 13 cărți care se numesc și cărți necanonice".

"DUMNEZEU A CREAT CERUL, PÂMÂNTUL ȘI LUMEA" (cap. I, pg. 9).

"Astfel, în şase zile Domnul a terminat crearea lumii. A şaptea zi, S-a odihnit și ziua aceasta El a binecuvântat-o și a sfîntit-o, ea fiind zi de odihnă pentru creștini" (pg. 10).

În cap. I: Vechiul testament aflăm despre: "Părinții noștri Adam și Eva". "Cei doi fii Cain și Abel"; "Potopul și corabia lui Noe", "Apoi, Dumnezeu a poruncit lui Noe să construiască o corabilă mare, adică un vas acoperit care să poată plăti pe apă... Noe l-a ascultat pe Dumnezeu... A plouat timp de 40 de zile și 40 de nopți - casele au fost inundate, străzile au dispărut, copaci și chiar munți au fost acoperiți în întregime... Înălță ce Noe, familia sa, animalele și păsările au ieșit afară din corabilă, omul înțeleapt a construit un altar lui Dumnezeu. A stăvuit câteva pietre unele peste altele și a oferit o jertfă. Era modul lui de a mulțumi lui Dumnezeu pentru că a scăpat de potop... Iată semnul promisiunii mele, a adăugat Dumnezeu. Noe și toți membrii familiei sale și-au întors capetele lor spre cer și au văzut acolo un splendit arc multicolor. Era curcubeul" (pag. 22) ... aflăm despre "Turnul Babel", "David, regele Israeului"; "Proorocul Ilie"; "Moise în slujirea lui Dumnezeu"; "Istoria dreptului Iov" etc.

Cap. II este destinat "Noului testament". Noul testament cuprinde cărți istorice prin evidențierea celor patru evangeliști: Matei vameșul, care l-a urmat pe Iisus și care spune despre Iisus

că este Salvatorul lumii precum au spus și profetii mult înainte de a se naște; Marcu, redându-ne rodul muncii Mântuitorului și a faptelor pline de iubire; medicul Luca scriind despre afecțiunea și dragostea lui Iisus pentru cei bolnavi și deznașdăduiți; Ioan, pescarul simplu și atât de apropiat de Iisus ne arată dragostea fără margini a lui Iisus față de oameni, minunile săvârșite de Iisus evidențând faptul că Iisus este Fiul lui Dumnezeu. Conform prezicerilor, profetilor și cei patru evangeliști ating totuși același punct culminant moartea lui Iisus Cristos pe cruce plătită pentru păcatele omenirii, îngroparea lui; apoi - INVIEREA - cea plină de lumină.

Noul testament cuprinde de asemenea "Faptele Apostolilor, cărți didactice, 14 Epistole Pauline și 7 Epistole Sobornicești și cărți profetice: Apocalipsa".

Cuvântul Evanghelie este echivalent cu "vestea cea bună". Această veste bună este dată de Însuși Dumnezeu, El, Dumnezeu, este de fapt puterea divină prin care și cu care s-a putut scrie SCRIPTURA. "Cărțile din Sfânta Scriptură sunt adevărate pentru că sunt scrise sub însuflarea Duhului Sfânt, pentru că în cuprinsul Sfintei Scripturi este o mare unitate și pentru că au o putere de mare prefacere a sufletului omenesc" (cuvânt înainte).

În cap. II Noul testament, protosinghelul Olivian Bindiu prezintă aspecte precum: "Nașterea lui Ioan Botezătorul", "Vestea cea bună a nașterii lui Iisus"; prezintă seturi de probleme rezolvate de Mântuitorul Iisus Cristos: "Vindecarea leprosului și paraliticului"; "Vindecarea slugii sutașului"). "Învierea fiicei lui Iacov"; "Învierea lui Lazăr" prezintă noțiuni și aspecte în - pilde - : "Pilda bogatului nemilostiv", "Pilda samariteanului milostiv", "Pilda marelui ospăț", "Pilda fiului risipitor"; "Pilda cu cele zece fecioare" etc. și scoate în evidență faptele prin care a trecut Iisus în Săptămâna Patimilor; "Învierea"; "Înălțarea lui Iisus la cer"; "Rusaliile"; "Viața primilor creștini", "Apostolul Ioan de la Patmos": "În timpul persecuției lui Domitian (în anii 90 din sec. I creștin) evanghelistul Ioan a fost exilat pe insula Patmos. Acolo, a scris evanghelia sa și a avut revelații pe care ucenicul său Prohor le-a înscris în carte care se numește Apocalipsa.

Această scriere conține ceea ce Ioan a contemplat privind timpul care va veni, sfârșitul lumii și viața veșnică". (pag. 317).

Gânditor subtil și adânc, perseverent, monahul preot protosinghel Olivian Bindiu, mesager al lui Dumnezeu, a știut să ilustreze prin bogăția-i duhovnicească, povestind Sfânta Scriptură nouă drept credincioșilor de la care se bucură de o deosebită considerație, stimă și de o înaltă prețuire.

prof. DOINA DRĂGAN

Fragmente din carte

"DISTANȚELE IUBIRII"

Autor: prof. Doina N. Drăgan

Părintele monah Olivian Bindiu a făcut din Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești un socar al credinței ce ne impresionează prin garvitatea cu care trebuie înțeleasă viața, dar și rolul preotului în transformarea spirituală a omului, a umanității, vine să ne ofere invățături de o mare concentrare religioasă, oferindu-ne sugestii. Gândirea călugărească, născută din bucurie și durere, încărcată de emoții la protosinghelul Olivian Bindiu este dublată de realism și exactitate, de haruri monahale menite a reda echilibrul susținutului inițial al omului...

"LAUDA-VOR CERURILE - MINUNILE TALE, DOAMNE, ȘI ADEVĂRUL TĂU ÎN ADUNAREA SFINTILOR". (Psalm 88:6)

Începând din anul 1987 prin grija părintelui protosinghel Olivian Bindiu cel care ostenește la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești să reușește ca a doia zi de Crăciun toți tinerii din satele învecinate cu mănăstirea, să se adune în curtea mănăstirii și după terminarea Sfintei Liturghii și prin glasul lor și măestria lor să transmită mesajul bucuriei Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos prin colinde și obiceiuri de Crăciun, jocul călușarilor, jocul cu "Capra" în frumoasele veșniunile populare românești care de care mai strălucitoare. În semn de respect și de prețuire mănăstirea îi tratează pe colindători cu un colac și un pahar de vin, după obicei.

"La ieslea Betleemului unde s-a născut pruncul Iisus au venit trei crai de la Răsărit și i s-au închinat, aducându-i ca daruri aur, smirnă și tămâie. Steaua l-a luminat peștera, iar îngerii l-au adus cântarea, păstorii l-au adus darurile de la stâna lor" (Viața monahală).

PÂMÂNT SFÂNT ROMÂNESC nu este o metaforă, ci a fost și rămâne de-a pururi îndulcit de oamenii acestor locuri, punctul sacru, dumnezeirea din conștiința insuflată cum numai duhovnicul și monahul Olivian știe să o facă, lor, celor mai fini cîitori de obiceiuri și fierbinde cîntece de dor, colinde și doine, cîtori de vatră străbună înflorită de jocurile și călușarii neperioche care au dus și duc faima spre cele patru zări ale lumii.

Monahul și duhovnicul Olivian Bindiu a făcut din această tradiție de trăire și gândire creștină un viu ecou ce va rămâne în evidența nației noastre un durabil și valoros nucleu ortodox.

Intrând magii au văzut Pruncul cu Maria, mama lui cărora L-i s-au închinat. Magii erau înțeleptii timpului. Iisus ne cere o inimă bună plină de iubire față de Dumnezeu și aproapele, ceea ce caracterizează pe creștini. Părintele Olivian Bindiu prin ușereala și sfîntirea cu mir binecuvântăză prin har pe oamenii care vin la mănăstire căutându-l și prin Sfîntenia Sa acești oameni își regăsesc speranța.

În rîm de toacă, în clopot de taină, mergând și plecând genuinchii, străbatem "Drumul Crucii" din Biserică Mănăstirii până la poarta de la ieșirea din incinta mănăstirii, cu cele douăsprezecete evanghelii în sunet de lacrimă care ascunde în ea susținutul nostru al tuturor celor prezenți.

Am pornit de la o carte: "Distanțele iubirii" ale onorabilei Doamne Doina N. Drăgan și m-am oprit la tratarea de către aceasta a cărții Protosinghelului Olivian Bindiu: "Scurtă incursiune în iconografia Bizantină".

Și de aici, un drum ales pentru a defini rolul icoanei ca rezultat al inspirației divine și acceptând definiția Protosinghelului - lui că: "o icoană este o imagine sacră, restituind după tradiție trăsăturile venerabile ale Domnului, ale Maicii Sale sau ale Sfintilor sau anumite semne din Sfânta Scriptură, sau din viețile Sfintilor".

Iar iconografia, acea bizantină este de fapt iconografia ortodoxă, care se opune iconografiei clasice. Si aici o definiție, aceia a criticului de artă André Grabar, în Lettre françaies / 28.X.1965 / - Icoane din Macedonia: "imagini cu caracter sacru reprezentă necesitatea salvării, după tradiția bizantină și principiile bisericii ortodoxe".

Și continuăm ideea acestui critic a unei figurațiuni idealizate, ca o versiune supremă, absolută a omului și a lumii.

Prin înscrierea iconografiei în tradiție și timp, urmărим destinul tradiției bizantine care în declin în secolul al XIX-lea este înlocuită de o pictură mediocru. Ceea ce a determinat Episcopia Timișoarei ca să ia măsuri de revenire a tradiției prin înființarea la Vărșet în 1780 a școlii pentru zugravi, acolo unde s-au format: Constantin Daniel din Lugoj, Nicolae Popescu din Zorlenț și Ioan Zaicu din Fizeș, ultimul fiind cel care a pictat Biserica ortodoxă din satul Checea.

DESPRE icoane și iconografie

Confirmarea că Banatul reprezintă una din cele mai vechi vître de viață românească este că Bizanțul a înființat o Episcopie în 1019 la Tibiscum și la Cenad (Morisina) spre sfârșitul secolului al IX-lea de cele de la Partoș, Semlac, Vărădia.

Toată această activitate era exprimarea solidarității ortodoxiei contra cotropitorilor în aşa măsură că Papa Grigore IX în 1234 se manifestă îngrijorat de marea influență pe care o aveau Episcopii românilor asupra maghiarilor și teutonilor. În 1378 în hotarul satului Valea din părțile Carașului e amintită o biserică din lemn și piatră. Iar culorile adecvate momentului în iconografie sunt predominantele din cusături, țesături și alesături, în final dezideratele obștești îmbrăcând forme religioase.

Și așa cum arată Protosinghelul Olivian Bindiu: pictorii pun "în scenele prescrise de eriminia națiunii pline de sinceritate și căldura sufletului lor, îmbinându-le cu elemente luate din viață, gândirea și simțăminte poporului". Si tot dânsul amintește în volumul "Sub puterea sacră a tainei" pag. 68 despre eriminia picturii bizantine în artă românească, citând pe înaintașii cărturari (Coressi, 1583), literatura dreptului bisericesc în secolul al XIX-lea și despre influența culturii bizantine în Cartea de pictură a lui Dionisie din Furna.

Și dacă se cere pentru iconograful român "pe lângă dragoste sa pentru Dumnezeu și talentul său, o viață de asceză și rugăciune", atunci rămâne plină de conținut definiția iconografiei că: "este arta care exprimă și sesizează realitatea în toate dimensiunile sale: pământeană și duhovnicească, temporală și veșnică, umană și divină" (Scurtă incursiune în iconografia Bizantină - pag. 61).

Iconografia este în sine o mărturisire a lui Dumnezeu, a lui Iisus Hristos, a Fecioarei Maria și a tuturor Sfintilor, și dacă această mărturisire s-a făcut, cum arăta criticul francez amintit ca o necesitate a salvării; fenomenul invers este că odată salvați tot de la Dumnezeu, Iisus Hristos, Fecioara Maria și toți Sfinții, iconograful primește inspirația prin rugăciune.

Numai așa se explică cum într-un permanent de har divin, icoanele cu chipul Maicii Domnului, le descrie preotul Nicolae Cănanău (Cuvântul românesc - Canada - Sept. 1995, pag. 13): "sau cu momentele principale din misiunea ei, aduc binecuvântare în casele credincioșilor și împlinirea nădejdirii care aduc lumină printre problemele și contradicțiile aduse de viață".

Întreg ansamblul inspirației iconografice tinde spre acelas tel redat în Psalmul 144,1: "Înalță-te-voi Dumnezeul meu, împăratul meu și voi binecuvânta numele tău în veac și veacul veacului".

Academician PANAIT STĂNESCU-BELLU

VIAȚA MOHANILĂ

foaie religioasă

AN VI Nr. 10-12 (26) • PUBLICAȚIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON" ROMÂNEȘTI • OCT. - DEC. 1995 • PRET: 200 LEI

LA MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON"

În Banat, în colț de rai,
Dumnezeu s-a îndurat
Fericitul Patriarh (Miron)
Mănăstire-a ridicat.

În mijloc de codru
Unde liniștea-i deplină,
Unde susură izvorul
Unde apa-i cristalină

În cuibul de mănăstire
Numit "IZVORUL MIRON"
Te simți parcă-n altă lume,
Unde nu-i ură de om.

Monahi, și Monahii
În cuibul lor cu dor,
În posturi și rugăciuni
Petrec firul vieții lor.

Dorul lor, nu-i dor lumesc
Ci e dor adevărat
Dor de Sfânta Mântuire
De Hristos cel Înviat.

Orice ființă aci se simte
Mai ferit de gura lumii,
De păcatul cel lumesc
De gâlceavă a mulțimii.

Doamne ce liniște sfântă
Și ce văzduhi tămâiat,
Unde numai păsări cântă
Trai de Monahi adevărat.

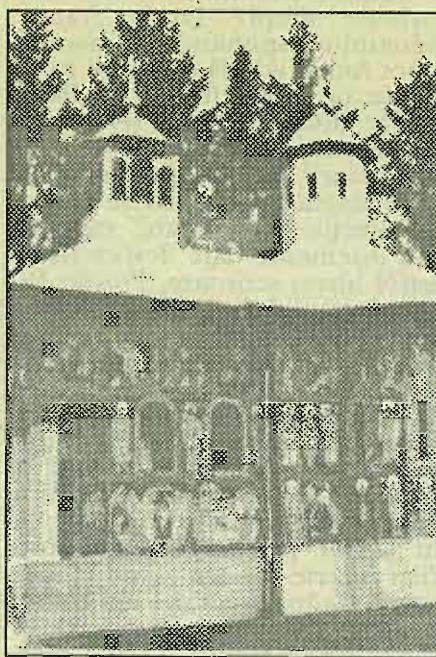
O ființă cu zâmbet sfânt
Chiar din Moldova venit,
Cu-o voință oțelită
De plăcerea lumii, despărțit.

Părul lung și inelat
Peste neagra lui mantie,
El pășește și răspunde
Cu mult tact și precauție.

Starețul, la-acest "LĂCĂS"
Protosinghel om cinstit,
Om cu multă prețuire
De oricine l-antâlnit.

Doamne ce minuni pe lume
Mi-a fost dat să văd și mie
Oameni îngâmfați și răi
Dar și oameni de-omenie.

Dumnezeule prea sfânt,
ocrotește-i pe cei buni
Pe acei ce se roagă ţie,
Dă-le viață liniștită
și ferește-i de ispătă.

În acest "RĂI" pământesc
Dumnezeu a vrut să fie,
Un frate pe nume Ghiță
Călugăr sără bărbită.

PAVEL ANDREI CICALĂ
Poet țăran din Torac
(Iugoslavia)

SEMNAL EDITORIAL

DE LA UN SUFLET LA ALTUL, MÂNTUIREA...

"SĂPTĂMÂNA PATIMILOR" - meditații și poezii religioase apărute sub semnatul protosinghelului OLIVIAN BINDIU, editată de mănăstirea "Izvorul Miron" - Românești, 1995, sunt o sumă de revelații continut sub semnul adevărătei misiuni apostolice. Ce altceva oare să însemne decât frumusețe și puritate morală când, cu sufletul închinat Înalτului Biruitor, așterni versuri care tulbură până și lacrimile umbrelor: "În miez de noapte Te-am chemat / Să vîi din nou la mine / Să mă ascultă, să-mi dai un sfat (Să fac cum e mai bine) / Să am putere să iubesc / Dușmanul de lângă mine / Să-l iert și chiar să-ți mulțumesc / Că pot să-ți semăn tine (...)" din poezia "CEAS DE CUMPĂNĂ".

și multe altele des-

coperă cărturarul OLIVIAN BINDIU în "ortodoxa libertate a sufletului și neamului său. Cum e și firesc. Cum ar trebui să fie și altora; pildă, reazăm și speranță.

Meditațiile asupra semnificațiilor zilelor Săptămânii Patimilor nu sunt cu nimic mai prejos decât alte scrieri religioase ortodoxe românești. Într-un stil simplu dar nu lipsit de nobilă și dăruire, protosinghelul OLIVIAN BINDIU, asupra căruia vom reveni cât de curând, poartă deja acea lumină care fămăduiește răul din egoismul, trufia, lașitatea omenească și, nu în ultimul rând, trebuie să consemnăm credința noastră că numele său va fi, cu siguranță, unul de referință pentru ortodocșii români de pretutindeni.

MARIUS SÂRBU

HELIOPOLIS

REVISTĂ CULTURAL-ARTISTICĂ • SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIILOR DE PRETUTINDENȚĂ

• An I • Nr. 10 • OCTOMBRIE 1995 •

Părintele protosinghel Olivian Bindu împlineste 39 de ani la
22 octombrie 1995.

Cu bucurie întâmpinăm aniversarea Sa, dar și onoarea pe care
ne-a făcut-o de a fi redactor *șef* al revistei noastre *Heliospolis*.

O asemenea vîrstă, atât de tânără, trăită în credință pentru
Dumnezeu și iubire pentru oameni, conferă o aură biblică unuia
dintre fiili cei mai dăruitori și binecuvântători ai pământului românesc.

Întru sănătate și "La mulți ani!" la această sărbătoare, printre
atâțea prezente ale dreptcredinciosilor care au găsit alinare și
tâmăduire și-i ies în întâmpinare stimându-l, să ni se îngăduie și
noaă să fim de față, cu recunoștință și dragoste.

Redacția "HELIOPOLIS"

"DISTANTELE IUBIRII"

autor: prof. DOINA N. DRĂGAN

... Au început momentele de amplă gândire, profundă chibzuire pentru Florin, Doina și Dan. Se înjighebeau o muncă în echipă, fiecare avea însă mari răspunderi și teme speciale. Fiecare dintr-o noastră realizare la superlativ a lucrării. Protosinghelul Olivian Bindiu ne-a pus la îndemnăna încă 20 casele video cu diverse obiceiuri filmale pe parcursul celor 10 ani de slujire și activitate la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, liturghii filmate, multe fotografii cu mănăstirile unde a mai funcționat, ne-a înmână cărțile scrise de Domnia Sa, reviste, am studiat obiective din incinta mănăstirii și cu deosebită atenție am studiat noaptea Invierii 1995 pe care am avut-o toti trei în obiectiv. Dan avea sarcina plecării la Rodna cu părintele Olivian spre a filma la fata locului pentru primul capitol din film; Florin care este mare specialist în domeniul selectă, dirijă, delimită, ne consulta și nota cifre, după cifre pentru introducerea în computer a datelor necesare filmului; Doina, care cunoște cel mai bine din cei trei opera cărărărească a protosinghelului Olivian Bindiu gândeau și scriau scenariul, dar și alte idei se desfășurau, regia apărându-ne nouă celor trei realizatori.

Gândurile, ideile celor trei ni se contopeau, realizam situații de excepție. Ca un hazard al soartei în același an 1956 la 22 octombrie când se consemna Taina nașterii lui Octavian Bindiu în Rodna, la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești se ridică Troița (Crucea) de lângă Izvorul cu apă tămăduitoare numit Balta Caldă de localnici.

Talentul, capacitatea intelectuală, pasiunea pentru studiu a lui Olivian Bindiu sună vîn în paginile volumelor sale respectiv în filmul document pe care l-am numit totuș patru de comun acord: **"DISTANTELE IUBIRII"**.

O iubire complexă exprimând fenomenul ca o îngemănare a celor două liniile Biserica și Preotul definită în Timp și Spatiu.

Î-am simțit toti trei elanul inimii preotului, zbaterea, momente când alii oameni ar fi cedat în fața altor selecții. Numai o mare iubire te face să ai putere să renunți și să începi din nou altceva și lotușii nu a fost o singură încercare ci multe. Geografic vorbind a străbătut jara în lung și lat, dar afectiv s-a legat de Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești de cei 10 ani de neobosită trudă și slujire cu credință în acest minunat loc de Banat.

Aceste repere, aceste distanțe omenești străbătute de preot, aceste distanțe divine în timp și prin timp străbătute de duhovnicul Olivian sunt singura și profundă lui dragoste, iubirea supremă, iubire ce aparține altor spații necunoscute nouă.

AM INCIS OCHII SI SIMTEAM CĂ PLUTESC ÎNTR-UN SPĂTUI NEOBİŞNUIT, AUZIEM ÎNGERII CANTAND, PSALMODIIND SI BINECUVÂNTÂND TITLUL. CÂND M-AM APUCAT DE LUCRU GÂNDURILE SI IDEILE S-AU ÎNSIRAT CU ATATA USURINTA PE FOAIA ALBĂ DE HARTIE PENTRU CĂ STIAM SI SIMTEAM CĂ ÎN CUVINTELE MELE SE REGÂSESTE CREZUL DE VIAȚĂ SI DESTINUL EXCEPȚIONAL AL PROTOSINGHELULUI OLIVIAN BINDIU.

"SĂ SE SCRIE ACEASTA PENTRU NEAMUL CE VA SĂ VINĂ SI POPORUL CE SE ZIDEȘTE VA LÂUDA PE DOMNUL". (Psalm 101-19).

M-am sfătuit și am studiat cu Florin cum să facem mai bine, cum să punem în evidență titanica activitatea cărturarărească a protosinghelului Olivian Bindiu. Munca intensă începută să a continuat cu febrilitate și din partea mea și a lui Florin astfel că se regăsește în acest film adăvărată făclie al monahismului creștin ortodox consemnată prin amplă activitate a celui care a făcut din Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești un focar de cultură și credință, realizând trezirea conștiinței de neam.

Mușumarea din sufletele noastre s-a revărsat parcă în clipa ce ne-a readus pe toti în atmosfera de lucru din jurul mesel, dornici parcă să zămislim împreună un lucru de excepție, filmul pe care il merită un om de excepție, dăruit lui Dumnezeu și altă de mulți oamenilor.

Epistolariul unui om de suflet

Scrisorile m-au pasionat întotdeauna. În biblioteca mea am unit volume și reviste cuprinzând corespondența unor personalități de seamă. Stau alături scrisorile lui Eminescu, ale lui Lucian Blaga, scrisori către Camil Petrescu, scrisori către Al. Roseti, scrisorile lui I.D. Sărbu, scrisorile lui Mihail Sebastian și răspunsurile lui Camil Baltazar, scrisorile și amintirile lui Ion Th. Illea și mai ales scrisorile din tinerețea lui Tudor Arghezi, într-adevăr, un roman epistolar, după cum au fost prezente. Am întreținut și eu în "Orizont" și în "Re-nașterea bănelor", într-o perioadă, o rubrică intitulată "Epistolariu" care a stârnit un meritabil interes printre cititori. Am colecțional în cursul anilor numeroase scrisori edificatoare de la scriitorii și de la artiști, dar și de la țărani, care mi-au fost mereu aproape, de la preoți, de la foști colegi de scoala, de la muzei...

Episoiile colecționale de protosinghelul Olivian Bindiu și selectate de devotatul magistral și prieten Mihai Rădulescu în culegere "Gânduri de departe pentru un om de suflet", de fapt, nu sunt scrisori intime, cum mă obișnuisem să cîlcesc în volumele amintite din biblioteca mea. Corespondența se referă la Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești și la binecuvântarea săracaniei, la împlinirile protosinghelului Olivian Bindiu în cadrul și în atmosfera acelei mănăstiri. Dar ele surprind date și etape semnificative, opinii, nuanțe, cuvinte de admiratie, demersuri, mărturisiri emotionante. Din glăsuirile bogalei corespondențe se profilează imaginea dubovnicului apreciat, a "omului de suflet", cum îl numește alcăluitorul culegerii.

Mai întâi, Mihai Rădulescu a transcris "Impresii din carte de aur" care sunt tot atât de revelatoare ca episoadele ce le urmează. Îmi pare că am mai remarcat și cu alt prilej însemnarea poetului din Basarabia românească, Grigore Vieru. "Aici, în aceste Dumnezeiști locuri, caligrafiază cunoșcutul poet, am avut sentimentul veșniciei noastre. Mulțumim părintelui Olivian pentru lacrima înimii sale în gemănătură cu lacrima Tânărului". Poetul Grigore Vieru a fost introdus și în manualele noastre școlare.

În capitolul "Corespondența internă" sunt transcrise scrisori și felicitări, primele îndeosebi de la înalte fețe bisericești Antonie Plămădeal, Mitropolitul Ardealului, Nestor, Mitropolitul Olteniei, Bartolomeu, arhiepiscopul Clujului, Emilian, episcop la Arad, scrisori și urări de bine de la Mănăstirea Putna, de la Rădăuți, de la Mănăstirea Neamț, de la Mănăstirea Pasărea, de la Rodna Veche etc. Episoadele apreciază și conținutul revistei "Viața Monahală". Din București, Dan Dionisie menționează: "Stimate Domn Bindiu, n-am uitat zilele luminoase de pace sufletească petrecute la Mănăstirea "Izvorul Miron" și nici atât de frumoasa biserică de acolo: la care mă rămas înimă. Numai în nordul Moldovei am mai înălțat asa o pictură exterioară pe zidurile Sf. Iacăs răsărit parcă șreal pe pajista de un verde proaspăt". "Viața Monahală", spune corespondentul, se remarcă prin "distincția prezentării grafice și prin calitatea continutului

de idei și pentru care vă felicit și vă admir". În septembrie 1994, dr. Nicolae Neaga, profesor la Facultatea de Teologie a Universității de Vest Trîmîle un demers cu increderea și cunoștua lui smerenie (după ce a alins 90 de ani): "Eu mai fac umbră pămânlului. Sun mereu în căutarea modului de publicare a comentariului la Sfânta Scriptură. Prologul acestui comentar e lung, dar: Doamne, am nu am..."

Ultima nădejde mi-a rămas P.S. Emilian, care e foarte ambițios și a știut strâng colaboratorii prestigioși în jurul său la Alba Iulia.

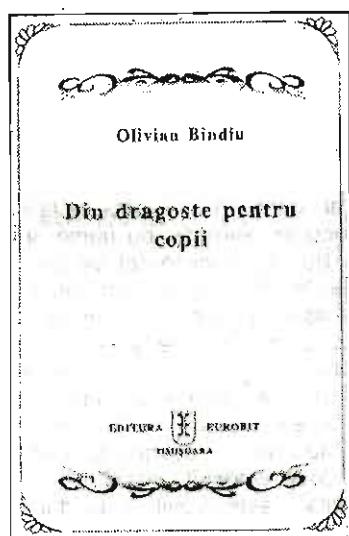
Cu cele mai alese urări de bine în slujba bisericii și a Patriei noastre dragi".

În capitolul "Corespondența externă" sunt prezentate scrisori din Statele Unite, care, deși se află la o distanță atât de mare de România noastră pe harta lumii, ne devin din zi în zi îot mai apropiate; sunt reproduce epistole din Germania, din Canada, din Iugoslavia, scrisori pline de căldură și înțelepciune se revarsă din Austria: "Fiecare zi ar trebui să fie un pas sigur și stăpân în fața forțelor rele, în fiecare zi să lim și noi mulțumiți de ceea ce facem". (semnează Lucian și Corina, Umhausen, Austria). Părintele Jonalhan din Anglia scrie cu recunoștință: "Am păstrat amintiri neprețuite în urma vizitei la mănăstirea Dvs. și sper că fotografiile pe care le includ în plic să vă amintească cu placere de timpul petrecut împreună".

În culegerea întocmită de Mihai Rădulescu sunt, desigur, numai o parte din scrisorile primite la Mănăstirea "Izvorul Miron". Cu alt prilej, poate, nì se vor dezvăluvi noi gânduri, noi reflectii edificatoare pentru credința noastră ortodoxă și pentru darmica și neostenita trudă a generosului "om de suflet".

AL. JEBELEANU

Olivian Bindiu, "Din dragoste pentru copii", Editura Eurobit Timișoara, 1995, pag. 60

"Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu" citatul din (Matei 10,14) apare în pag. 56, urmată de imaginea fotografiei lui Iisus în mijlocul copiilor - o poză care echivalează cu enorme cuvinte care parcă atrage după ea succesiuni de imagini care ilustrează texte biblice a lucrării.

Pe coperta 2 și pag. 2 a lucrării protosinghelul Olivian Bindiu face dedicăția: "Vouă 'grădinari' ai sufletului omenească - Închinăm aceste gânduri cu dragoste și sfâciune - Cartea este structurată în zece capitulo și este prefațată de conf. dr. Anca Munteanu care în concluzie spune: "lucrarea semnată de protosinghelul Olivian Bindiu se dovedește a fi nu numai o lectură atractivă ci și acut necesară".

În cartea "Din dragoste pentru copii" autorul Olivian Bindiu a pus în evidență OMUL, în raporturile sale cu semenii, cu societatea în care trăim. Pana este limba sufletului.

În capitolul I: "Începutul educației copiilor" (pg. 9); II: "Învățătura principiilor creștine" (pg. 14); III: "Anii copilăriei și supunerea" (pg. 19) pornește de la fapte simple, fapte concrete, ajungând la legi generale, aducându-și apărurile successive pe care în decursul anilor le-a adus religiei, toate pe care le-a urmărit și dirijat în gândirea-și proprie, în jurul unei concepții sau à unor idei pe care le-a aprofundat cu perseverență și pe care le-a dezvoltat cu ingeniozitate și în jurul căror Domnia Sa a patruns și nu a neglijat nici un detaliu.

"Pentru ca toate aceste forțe, care formează după imaginea lui Dumnezeu, să se dezvolte în personalitatea copilului, părinții ar trebui să urmărească cu atenție evoluția morală a copilului lor. Pentru că educația are dublu scop: să dezrădăcineză răul și să planteze binele - părinții trebuie să înceapă să-și educe copiii încă de la o vîrstă fragedă" (pg. 10)

"... A crește un copil cu toate acestea nu înseamnă numai a extirpa răul, dar și a-l obișnuia cu binele din copilărie. Ce virtuți trebuie să cultivăm mai ales în sufletul unui copil? Acesta va fi subiectul nostru..." (pg. 13).

Faptele clare constituie punctul de plecare sigur spre considerații mai complexe.

Preotul protosinghelul Olivian Bindiu prin echilibru spiritual și psihic transmite învățăturile dreptcredițioșilor, dirijându-i spre ideile pline de sănătate morală, clădește un fel de filozofie practică, filozofie propovăduind esența clipelor din viața omenească, pe care, familia trebuie să le preia și să se adune în jurul Sfintei Biserici.

"Da, părinți! Dacă inima voastră este plină de credință și de dragoste pentru Dumnezeu, voi, veți găsi, o mie și una de moduri de a transmite aceste sentimente copilului vostru. Noi facem cel mai mare rău copilloi noștri să-i privăm de comorile credinței și pietății. Este

perfect corectă maxima care spune că sufletul omului (și în consecință și cel al copilului) este creștin prin natură. Dumnezeu se așteaptă să vadă manifestări creștine în sufletul unui copil. Psalmistul are dreptate când afirmă: - Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă. (Psalmul 8,3).

"... Este un lucru foarte trist că rugăciunea familială în comun a dispărut aproape complet în epoca noastră. Motivul pentru care noi vedem atâtea familiile nenorocite și atâtea eșecuri în educația copiilor, este că oamenii nu se mai roagă". (pg. 17).

Cartea corespunde scopului urmărit și transmite îndemnuri. Cartea protosinghelului Olivian Bindiu și-a propus să ofere cititorilor un contact mai amănuntit cu acele acte salvatoare necesare părinților spre a-și îndrepta prin exemple comportamentul copiilor lor.

"... Nu fiți indiferenți la bucuriile și la necazurile copilului vostru. Nu spuneți niciodată că copiii sunt o povară sau o încercare pentru voi... Dați copilor voștri de bunăvoie și cu bucurie tot ceea ce ei au nevoie". (pg. 23).

Cap. IV: "Nevoia și dragostea adevărului". scrisă cu strălucire și cu pecete personală a devenit o regulă de jinută generală.

"Nevoia și dragostea adevărului sunt elemente turnate picături cu picături în om de către Dumnezeu, decl. în consecință și în copii. Păcatul originar, deși a făcut opac și slab sensul adevărului, nu l-a distins complet. Inclinația spre adevăr rămâne în om" (pg. 25). Primul lucru pe care trebuie să-l facă părinții pentru a inspira copiilor lor dragostea adevărului este de a-i îndrepta spre el începând cu vîrstă lor fragedă". (pg. 25).

Cap. V. Esența sexualității evidențiază ideile pline de sănătate morală și limpezește, clarifică interpretarea unor situații.

"Vegheati deci asupra castității și purității sufletului copiilor voștri" (pg. 34).

Cap. VI, VII, VIII, IX: Lupta împotriva greșelii; Dezrădăcinarea defectului fundamental; Iubirea de arginții; Patima învidiei; explică temeinice probleme psihologic-religioase și că acestea au putut fi atât de bine orânduite făcând apel la sociologie, biologie, genetică, economie, pedagogie propusează finețea și exactitatea.

Cap. X.: "Drumul spre Iisus Hristos Mântuitorul" încheie această carte de învățătură creștin ortodoxă, menționând că "părinții sunt primii responsabili dacă copil nu primește o educație bună."

Protosinghelul Olivian Bindiu în încheiere face mențiunera: "Tot ceea ce am spus este bazat pe Sfânta Scriptură în care vorbește Sfântul Duh, Duhul Adevărului".

Renașterea

FĂNÂTEANĂ

DIRECTOR ONORIFIC PROF. DR. JOSIF CONSTANTIN DRĂGAN

NR. 1726 ♦ VINERI 20 OCTOMBRIE 1995 ♦ 16 PAGINI+PROGRAME TV ♦ 400 LEI

"Izvor de iubire și credință"

● Lansare de carte la "Ion Vidu"

În sala "Studio" a Liceului de Muzică din Timișoara a avut loc o nouă lansare de carte. Este vorba despre noul volum de versuri "Izvor de cântec românesc" aparținând părintelui protosinghel Olivian Bindiu și "Distanțele iubirii" a dnei prof. Doina N. Drăgan. Prima cuprinde versuri ale părintelui-poet care se adresează tuturor cu îndemn fierbinte la credință pentru Dumnezeu, la iubire pentru oameni, la binecuvântarea pământului românesc. Cea de a doua carte lansată are în centrul comentariilor și al descrierilor neostenite și lăudabila activitate a protosingherului Olivian Bindiu de la Mănăstirea "Izvorul Miron" de la Românești. Cartea Doinei N. Drăgan exprimă sentimente de admirare față de slujitorul bisericii creștine ortodoxe. Au fost rostită cuvinte de susținut de către poetul Al. Jebeleanu, criticul literar Rodica Oprean, acad. Panait Stănescu-Bellu. Din volumul proaspăt lansat, fetița Simona Lugojan a recitat cu candoare două poezii, iar solistele Operei din Timișoara, Viorica Pop-Ivan și Georgeta Cârdu, au interpretat un mânunchi de cântece compuse de Milutin Peici pe versurile protosingherului. Au fost înmânate flori, s-au acordat autografe.

MIHAI-SORIN LAZĂR

REVISTĂ DE CULTURĂ • SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIHLOR DE PRETUTINDENȚĂ

• An I • Nr. 11 • NOIEMBRIE 1995 •

ÎN HARUL LUI OCTOMBRIE

Protosinghelului Olivian Bindiu

LA ANIVERSAREA VÂRSTEI DE

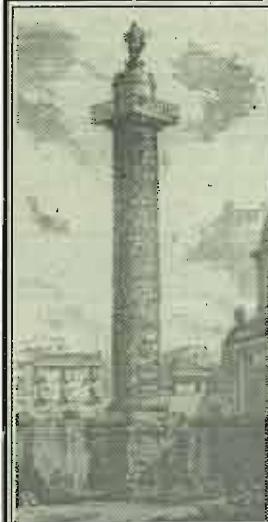
39 de ani

În harul lui octombrie, smerit,
Preot cu glas ceresc năs-a ivit,
Preotul nostru care mijlocește
De rău și de păcat ne măntuiește.
Îl ascultăm la slujbe, la vecernii
Cu dreapta lui credință, cu smerenii,
În lumea astă predă amăgitoare
Rugămu-l să ne scape de pierzare.
Dorința ne-o-nțelege și o spune
Lângă icoane-n vers și-n rugăciune.
Cu harul lui-prin taină, prin cuvânt
Blând, ne insuflă idealul sfânt.

Doamne, lisuse Cristoase,
Într-o lume cu vântoase,
Pe o mare cu furtuni,
Tu să fii Nădejdea Lui!

MARIA V. DUCA
22 octombrie 1995

Redeșteparea

3 - 9 noiembrie 1995

ANUL V, NR. 232, 16 PAG.+ 2 SUPLIMENTE, 500 LEI

SĂPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDATIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

"IZVOR DE CÂNTEC ROMÂNESC"

Recent a apărut la Editura "Miron" Timișoara, volumul de versuri "Izvor de cântec românesc" aparținând protosinghelului Olivian Bindiu.

Continând 23 de poezii, volumul de față reflectă starea actuală a nației române, iubitoare de liniște, pace și rugăciune, dar și dreaptă și cutezătoare la nevoie. Adevarul, iubirea, credința sunt elemente specifice autorului, întâlnite și de această dată.

"Izvor de cântec românesc" este un volum de poezii cu tendință optimistă, ce se grupează în jurul nației române, căt și a clopotului din sufletul român, armonizându-se perfect. Trecutul, prezentul și viitor sunt momente importante în istoria românilor, de aceea poetul afirmă că:

"Credința este farul nostru,/ Izbândă de prin vecii, / Lumina Lui călăuzește/ Destinul scumpej Români!"

Volumul este un imn de rugăciune către Hristos, autorul fiind cel ce transmite mesajele "acestui neam căzut pe brânci!". Cititorul simte că trăiește cu adevarat, este plin de energie divină,

elan și bucurie.

Totodată, se simte modul în care poetul își impulsionează cititorii, mai ales atunci când este vorba despre "Viitorul neamului": *Când Dumnezeu binecuvântă/ Cu prunci, un neam ce-L va iubi, / Avem o datorie sfântă, / Să creștem drepti acești copiii!*"

Versurile străbat traectoria ascendentă spre biruință, spre calea luminoasă și bine înfloritoare a întregului neam românesc, prin puterea sfintei cruci: *"El vrea să fum unii în cuget, / În fapte mari, simțiri alese, / Să curățăm răul din suflet, / Să năzuim gânduri mărețe!"*

Cuvântul scris al protosinghelului Olivian Bindiu ia o mare amploare duhovnicească și prin însăși poezia care ni se înfățișează nouă, curată și odihnitoare, care te atrage și te poartă în ecoul ce se va măsura peste veacuri.

DANIEL MOLDOVAN

REVISTĂ DE CULTURĂ • SÍMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIILOR DE PRETUDINENȚI

An I • Nr. 12 • DECEMBRIE 1995

*Protosinghelul
OLIVIAN BINDIU,
"Izvor de cântec românesc" -
versuri, Editura Mirton,
Timișoara, 1995, 30 p.*

Lirica românească s-a împoziționat printre-un nou volum de poezia "Izvor de cântec românesc" - versuri al preabine cunoscutului scriitor Olivian Bindiu, căuțu și sără potrivit o cugetare a lui Constantin Noica "Cea mai răsculitoare mișcare morală, creștinismul, n-a avut alt înțeles, poate, decât locmai pe cel de a libera pe om, însingurându-l". Să răpare ciudat, la o constatare superficială, o afirmație prin care un om atât de popular și iubil de dreptcredințioși ca părintele Olivian Bindiu sa fie numit "însingurat". Și lotuși o lectură atență a versurilor din această carte, dă dimensiunea adeverarălă a complexității susținutei a autorului.

Ardelenii, datorită privațiunilor speciale la care au fost supuși; sunt mai altfel decât noi, români din celelalte părți ale lării, de aceea, pe cunoșcalor nu-i va surprinde să descifreze în scrisul lui Olivian Bindiu același stil viguros ca la Coșbuc, Goga sau Rebrenanu. Versurile lui George Coșbuc "Când Dumnezeu te are drag/ Si te ia-n paza mielei stînte./ Ca arme dă-a luptă-nainte/ Nu-ți da nici pietre nici ciornag -/ Când Dumnezeu te are drag/ îți dă pricepere și minte", ca un gest predestinal, au fost scrise, cred, și pentru autorul cartii "Izvor de cântec românesc" fiindcă, chiar deschizând carnea, generozitatea proverbială a părinților de la Românești este de necontestat: "Închin această carte de versuri, vrednicului Episcop Emilian Birdas al Caransebeșului, la cei 74 de ani de viață, în semn de respect și adâncă prețuire".

Pentru noi toti se roagă: "Ma rog la Bunul Dumnezeu! Să te iubeasca înălțat meu" cum marturiseste în poezia "Iubind pământul strămoșesc", iar de stuierințele proprii nefăcând raspunzator pe nimenei, ci consolându-se prin credință

"Iubindu-te, imi uit durerea/ C-ai pătimit, precum și eu" (Iubindu-te... p. 25).

Prefată, semnată de devotata profesoră Doina N. Drăgan, surprinde ideile ce străbat paginile cărții, sub semnul unității naționale și al credinței ortodoxe "E glas din ortodoxul meu popor" (p. 28). "Nimic din jur nu are rost/ Doar sfânta Ta chemare/ și o urmă, ca ucenic/ Păsind smerit, pe cale". (Revelația chemării, p. 19).

Volumul începe cu poezia Sub semnul crucii sublinind, chiar de la început ideea de unitate prin credință, lumina veacului, expresie metaforică, cu care își intitulează o altă poezie "Lumina veacului ne cheamă/ Pe toți, români, uniți sub ea... Unirea ne va da târzie... și să cântăm pe rând, credința/ Ce-n veci, români, ne-a lot salvat".

Protosinghelul Olivian Bindiu trăiește egal pe loji români, diaspora fiind chemată Alături de lumină și neam în poezia cu același titlu, "Români sunt cei ce stau departe/ Dar Tara este mama lor... O simt prin dor și lacrimile toate./ E leagăn glia și e dor.../ Veniți români, Tara vă cheamă/ Să vă purlați Crucea venită!/ Să s-o urcați sus, pe Golgota/ Acestui neam de mucenii!"

Iubirea sa pentru Țară este fără margini, ceea ce explică îndemnul său fierbinți și din suflet "Din nou român, țara ne cheamă/ Să o iubim de vom purta/ Toți să venim spre ea, că-i mamă/ Să fim mereu în preajma sa.../ Si lacrimi varsă când ne vede/ Că suntem disipăți pe drum". (Chemarea tării, p. 16), pentru că autorul visăază să rămână buni prin iubire. "Veni-va clipă mult visată,/ Din moșii, strămoși, până la noi,/ Să-ți dăruim iubirea toată/ Acestui neam plin de eroi" (Bucuria vieții, p. 13) și pentru că în concepția sa patriotică include și grija pentru generațiile viitoare "Avem o datorie sfântă/ Să creștem drepti acești copii.../ E datorie de părinte,/ De dascăl pentru a veghea.../ Să fim apostoli printre neamuri/ Să să luptăm pentru - Adevar". (Viitorul neamului", p. 11).

Într-o limbă simplă, dar aleasă, prin versuri clasice, străbătute de un adânc fior liric, poetul Olivian Bindiu adună în această carte un buchet cu cele mai puternice sentimente de dragoste pentru Dumnezeu și Iisus, pentru țară și români.

Titlurile sunt semnificative pentru ideea de unitate a românilor, majusculele subliniază noțiuni importante Adevar, Lumină, Român, Om, Viață, toate adresările către divinitate sunt scrise tot cu caractere mari.

Dovedește ingeniozitate în atașarea la fiecare poezie a unei icoane, modalitate originală de prezentare, "ce dău un plus în explozia de lumină, culoare și suflet, coborând parcă din genurile Stelelor și apoi, urcând scara binecuvântată a timpului, glăsuind și eternizând parcă lumenă", cum surprinde cu rafinament poetic, autoarea Prefetei, profesoara Doina Drăgan.

Este o carte, pe care citind-o, sperăm să ne regăsim pe "... o cale dreaptă/ Să ne iubim, să rămână buni..." rugă pe care o înalță lui Iisus, poetul Olivian Bindiu pentru neamul românesc.

prof. VALENTINA BOBINĂ

Lansarea cărților "Izvor de cântec românesc"

În ziua de 17 octombrie a avut loc în sala "Studio" a Liceului de Muzică din Timișoara lansarea cărții de poezie "Izvor de cântec românesc" de Olivian Bindiu și a volumului de eseuri "Distanțele iubirii" de Doina N. Drăgan. Manifestarea s-a desfășurat într-o atmosferă de înaltă vibrație sufletească.

Prin cuvintele calde adresate numeroșilor participanți, prof. Doina N. Drăgan a deschis sărbătoarea intrunire, urând un bun venit credincioșilor din sală și felicitând pe oaspetele de onoare, protosinghelul Olivian Bindiu cu ocazia împlinirii vârstei de 39 de ani; vorbind în continuare despre volumul de versuri "Izvor de cântec românesc" de Olivian Bindiu.

"Concepute în locuri de adâncă pietate, lângă izvoare tămăduitoare șiute în țară de peste 2000 de ani, între creste alpine, soare și zăpadă, între covorul ondulator de nuferi albi și galbeni ai mănăstirii, versurile părintelui protosinghel Olivian Bindiu sunt simboluri spațiale, spațiu de taină și frumusețe ce ne încântă inima și sufletul.

"Izvor de cântec românesc" - versuri - este un volum de poezii cu tendință optimistă, ce se grupează în jurul nației române cât și a clopotului din suflul român armonizându-se perfect.

Versurile străbat trajectoria ascendentă spre biruință, spre calea luminoasă și bine înfloritoare a întregului neam românesc, prin puterea sfintei cruci.

"Sub semnul crucii vom învinge!/ Și-n unitate vom lupta/ Români, când lacrima va curge,/ Iisus va binecuvânta!" (Sub semnul crucii).

Fiu credincios, hărăzit de Dumnezeu pentru o înaltă Misiune, propovăditor al cuvântului lui Dumnezeu, protosinghelul Olivian Bindiu, are veșnic de transmis ceva; în poezie, în complexa noastră spiritualitate românească. Scrisul se potrivește la ceea ce are poporul nostru: "Credința este farul nostru".

Poezia este "cântare și nu fiecum, ci cântare frumoasă" (I.H. Rădulescu, Opere, p. 142), frumosul exprimând în poezia binecuvântată credință, reflexivitate și tranzitivitate, expresivitate și concreție.

Fiorul intuit de protosinghelul Olivian Bindiu, bogălia de viață, face ca inima ta cititorule, să bată alert și îți strecoară în suflet, dor, elan și energie divină, ie, creștinule însetat de valutele biruinței.

Astață celor 23 de poezii sunt cele 23 de icoane, ce dau un plus în explozia de lumină, culoare și suflare, coborând parcă din genunile Stelelor și apoi urcând scara binecuvântată a Timpului, glăsuind și eternizând parcă lumina.

DOINA N. DRĂGAN

DISTANȚELE IUBIRII

Editor: MIRTON Timișoara
1995

Volumul de versuri "Izvor de cântec românesc" reflectă prin poezie starea de acum a nației noastre, iubitoare de înștiință, pace și rugăciune, dar și dreaptă și cutezătoare la nevoie.

Cuvântul scris al protosinghelului Olivian Bindiu ia o mare ampioare duhovnică și prin însăși poezia care ni se înfățișează nouă, curată și odihnită care te atrage și te poartă în ecolul ce se va măsura pește veacuri!

A luat apoi cuvântul poetul Al. Jebelieanu. Redăm din cuvântare:

"Iubiți prieteni ai cărții, distinși colaboratori ai revistei noastre."

Ne reîntâlnim într-o atmosferă de elevată trăire spirituală, lansând iarăși cărti, ascultând versuri, audiind cântece. Ne reîntâlnim în această sală, mai mult decât o săptămână a Liceului de Muzică, atât de

fiecare capitol din această carte este luminat de un psalm, astfel încât cuvântul Domnului parță plutește ca un duh sfânt peste întregul volum.

În central comentariilor stă lăudabila și de Dumnezeu binecuvântată strădanie a părintelui Olivian Bindiu de la Mănăstirea din Românești. Cartea Doinei N. Drăgan redă sentimentele de admirare și de recunoștință față de omagiatul slujitor al bisericii creștine ortodoxe, față de patriotul consecvent, descins din munții Rodnei, față de iubitorul de neam de la Mănăstirea din Românești, pe care l-am întâlnit și eu și dumneavoastră în drumurile lui prin Timișoara sau, unii, la mănăstire.

Felicităm pe profesoara Doina N. Drăgan pentru noua ei carte "Distanțele iubirii", care prin ineditul ei, prin conținutul religios și mai ales prin înflăcărata pasiune ne face să apreciem și să lecitărâm volumul cu interese".

În continuare, cu glasul ei îngeresc, eleva Simina Lugojan, dintr-o cunoscută familie de preoți, a recitat poezia "Rugăciune" de Olivian Bindiu, emoționând publicul ascultător.

Răspălatite cu aplauze bine meritate, solistele Operei Române, Viorica Pop Ivan și Georgeta Cîrdu au interpretat excelente compozиții "În rugăciune" și "Mărturisire" pe texte de Olivian Bindiu, acompaniate la gitară de Milutin Peici, compozitorul.

Momentul de excepție a fost creat atunci când, domnul academician Panait Stănescu Bellu a anunțat în sala Liceului de Muzică, "Ion Vido" din Timișoara: "Protosinghelul Olivian Bindiu împlinește 39 ani și cartea Doinei N. Drăgan îi este dedicată acestui eveniment"; atunci când toată suflarea s-a ridicat în picioare în semn de

potrivită pentru asemenea manifestări, iluminată de credința noastră ortodoxă, credința moșilor și strămoșilor noștri, care, deși despărțiti de hotare impuse, ne-a ținut uniti în surgereea veacurilor, păstrându-ne limba, datinile și ființa națională.

Așcultați cântând pe apreciatele soliste Viorica Pop Ivan, pe Georgeta Cîrdu, interpretând splendidele compozиții ale neostenitului Milutin Peici.

Cartea "Distanțele iubirii" semnată de profesoara Doina N. Drăgan, despre care voi vorbi are originalitatea ei și calitatea deosebite. Se bazează pe casețe cu înregistrări realizate la Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești, dar și pe înregistrări din această sală de la manifestări la care ați participat cei mai mulți dintre dumneavoastră. Am vizionat aceste casețe ca pe un film palpitant, cu episoade variate, cu înălțătoare momente religioase.

respect cântând împreună: "LA MULTĂ ANI!" A fost un moment și prilej de înălțare sufletească.

Cunoscutul pictor și avocat Panait Stănescu Bellu a subliniat calitățile deosebite ale cărților lansate, referindu-se și la o carte apărută anterior de Doina N. Drăgan: "Sub pecetea sacră a taliei". Cu înșiruță și pasiune pentru pictură, Panait Stănescu Bellu, membru al unor renomate academii din străinătate, s-a ocupat de icoanele bisericesti care constituie o imagine sacră, "icoanele aduc binecuvântare în casele credincioșilor" - accentua, pe drept cuvânt, vorbitorul. Pictorii se roagă înainte de a începe o icoană".

După ce a demonstrat că Banatul e renumit pentru cele mai vechi și mai active icoane de pictură bisericească, distinsul cuvântător a oferit o seamă de exemple, ilustrându-și afirmația cu enumerația a

și "Distanțele iubirii" - prilej de înălțare susținută

seamă de biserici din Banat care sunt înzestrare cu o valoroasă pictură sacră.

În același spirit românesc-ortodox a răsunat poezia "Neamul românesc" de Olivian Bindiu, recitată tot de talentata Simina Lugojan.

Profesoara și criticul literar Rodica Opreanu a întreprins o temeinică exegeză asupra volumelor "Distanțele iubirii" și "Izvor de cântec românesc".

Publicăm mai jos cele două exegize.

"Distanțele iubirii" de Doina N. Drăgan

Cartea "Distanțele iubirii" a treia scrisă de prof. Doina N. Drăgan după "Un nume pentru eternitate" (colaborare cu prof. Mariana Strungă) și "Sub pecetea sacră a tainei" relevă personalitatea protosinghelului Olivian Bindiu, om de aleasă omenie și cultură, completându-le pe celelalte cărți amintite. Ea este scrisă cu multă sensibilitate, putere de sinteză, documentare dar și respect și dragoste creștinănească față de omul și duhovnicul care devine personaj central al scrierilor sale. "Distanțele iubirii" este rod al unei minuțioase documentări dar și al colaborării rodnice cu protosinghelul Olivian Bindiu, ing. Florin Stănescu, studentul Dan Sârbu. Fiecare capitol debutează cu motto-uri din texte religioase, narativă se conjugă perfect cu descrierea, cu dialogul, autoarea

schimbări de planuri, mai ales din prima parte, obiceiuri laice și religioase, ținând de istoria neamului nostru românesc, totul demonstrând și o mare dragoste a realizatorilor față de trecutul neamului nostru, față de cultivarea și păstrarea credinței în Dumnezeu.

"Izvor de cântec românesc" de Olivian Bindiu

Autor al mai multor cărți, cuprinzând mediatica, sfaturi duhovnicești, poezii religioase, eseuri, îndemnuri, învățături, protosinghelul Olivian Bindiu prezintă cu volumul "Izvor de cântec românesc" o culegere de poezii care completează celelalte cărți de poezie ale părintelui-scriitor: "Pe ultimul drum", "Cânt de credință străbună", "Omeniștile suferințe", "Săptămâna patimilor", "Glas spre cer". Ceea ce primează în noul volum de poezie este sentimentul apropierei de divinitate, făcut cu cădără și pioșenie, împătit cu sentimentul de adâncă dragoste față de neam și țară. La fel ca și în "Glas spre cer" Olivian Bindiu, într-un stil limpede, concis, cere lui Dumnezeu să-i asculte rugăciunea să măntuiască omenirea. Poetul-mesager al lui Dumnezeu - se roagă pentru iertarea păcatelor neamului său. "Noi români te chemăm/ cu glas tainic de iubire" sau "Tu știi să dai după poruncă leac din iubire tuturor/ Să picuri stropii de speranță/ Să-ndemni mereu spre Adevăr suprem pe Om". Crezul său, menirea sa sunt

altele - toate răsplătite cu însuflare aplauze.

Sărbătoritul Olivian Bindiu, protosinghelul de la Mănăstirea "Izvorul Miron" de la Românești, omul de suflet, iubit și preuit, a mulțumit tuturor pentru caldul omagiu ce s-a adus. "Tot timpul am simțit căldura inimilor dumneavoastră" - a spus părintele. Sărbătoarea aceasta a fost o sărbătoare de suflet (...) Mă-ți înțeles foarte bine: "tot ce am simțit am și scris".

Cumpănit și modest, ca de obicei, protosinghelul Olivian Bindiu ne-a îndemnat să iubim pe Dumnezeu cel atotputernic, să iubim pe semenii noștri și să le iertăm în mod creștinesc greșelile. Părintele Olivian Bindiu a subliniat și de data aceasta că este fericit acela ce se străduiește să adune comori neperitoare pentru viața cea veșnică. Să facem fapte bune căci după noi numai faptele bune rămân!

Cuvântarea a fost subliniată în mai multe rânduri de aplauzele credincioșilor.

După festivitate, Olivian Bindiu și Doina N. Drăgan, autorii cărților lansate, au acordat autografe numeroșilor solicitanți.

În seara aceleasi zile, postul de televiziune Europa Nova a transmis un ilustrativ reportaj despre entuziasta manifestare.

În ziarul "Renașterea băneană" din 20 octombrie, redactorul Mihai-Sorin Lazăr a publicat o cuprinzătoare relatare despre "Lansarea de carte" de la "Ion Vidu". Despreindem din articol: "În sala "Studio" a Liceului de Muzică din Timișoara a avut loc o nouă lansare de carte. Este vorba despre nouă volum de versuri "Izvor de cântec românesc" aparținând părintelui protosinghel Olivian Bindiu și "Distanțele iubirii" a dnei prof. Doina N. Drăgan. Prima cuprinde versuri (...) care se adresează tuturor cu îndemn fierbinte la credință pentru Dumnezeu, la iubire de oameni, la binecuvântarea pământului românesc".

"Cartea Doinei N. Drăgan exprimă sentimentele de admiratie față de slujitorul bisericii creștine ortodoxe"...

Si de această dată s-a reușit ca la lansarea unor cărți să se creeze momente de neuitat, momente în care ne-am înăltat sufletește, am simțit că devenim mai generoși și mai buni.

creeând un portret cât mai veridic și astfel, omul, duhovnicul, monahul, poetul respiră prin toți porii cărții, el este un om viu, printre oameni, cu trăirile, cu bucuriile sale, cu temerile sale, înconjurate de dragostea semenilor săi, cărora încearcă să le aline suferințele. Si astfel, prin grija și talentul Doinei Drăgan, protosinghelul Olivian Bindiu, astăzi la treizeci și nouă ani de la debut, înscăunat la o aniversare, înzestrat cu o deosebită forță creatoare, devine mult mai apropiat tuturor celor care vor cărti carnea și cred în el și în harul său divin. "Distanțele iubirii" este în același timp și scenariul filmului document despre copilăria, adolescența, anii de studiu, anii de trudă și bucurie la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești. Titlul, privit matematic, cuprinde distanța măsurată în drumurile multiple străbătute de părintele - poet pentru apărarea credinței neamului nostru, dar, așa cum arată autoarea, "exprimă o iubire complexă, ca o îngemărire a celor două ființe Biserica și Preotul, condensate în Timp și Spațiu".

Amănuntele, documentarea riguroasă, simțul construcției textului, sinceritatea și naturalețea scrierii sunt dovezi ale unei cărți monografice pe care citind-o vom simți chemarea spre curățenie sufletească, spre dragostea de semenii, de toți cei oropsiți.

Filmul-document este înfăptuit conform tuturor regulilor cinematografiei actuale. El este și o creație estetică de înalt profesionalism - imagini, îmbinarea de culori,

meșteșugite cu multă sensibilitate și simț poetic în versuri cantabile. Colindele, invocațiile, rugăciunile, dorurile sale sunt străbătute de fiorul credinței nu numai în entitățile superioare - Dumnezeu", Iisus Hristos, Maica Domnului, dar și în neamul românesc, care, cu toate calitățile care-l caracterizează: elan, vîție, cinste, curaj și dragoste de glorie strămoșească, va reuși să înfrunte opreștile în aceste vremuri tulburi.

Acestui om, monah, duhovnic, acestui Părinte al nostru, acestui poet, publicist, cu dragoste pentru adevăr, demnitate, cinste, îi dăruim gândurile noastre bune și sentimentele de prețuire și dragoste creștinănească la o aniversare. Protosinghel Olivian Bindiu, personalitate marcantă devine nu numai prin acest volum de versuri ci prin tot ceea ce înfăptuiește, revârsând în jurul său lumină și încredere, o conștiință românească!

"LA MULTI ANI!"

În cadrul reușitei manifestări din sala "Studio" a Liceului de Muzică, apreciatele soliste Viorica Pop Ivan și Georgeta Cîrdu au mai interpretat compozиții de Milutin Peici pe versuri de Olivian Bindiu, între care: "Mi-e drag", "În licărul candelei" și

DOINA N. DRĂGAN
ALEXANDRU JEBELEANU

Protosinghel
OLIVIAN BINDIU,
Lumină spre descoperirea
neamurilor - predici
- Editată de Mănăstirea
" Izvorul Miron" Românești,
1990, p. 240.

"Există printre matematicenii o convingere intimă și puternică, care-i susține în cercetările lor abstractive, anume că niciuna dintre problemele lor nu pot rămâne fără răspuns" (Gheorghe Tîrleica).

Protosinghelul Olivian Bindiu dă răspuns dreptcredinciosilor și prin carte de predici sugestiv intitulată: "Lumină spre descoperirea neamurilor" dovedind că acolo unde există CREDINȚĂ - nici o problemă nu rămâne fără răspuns.

"Credința în înviere ne întărește în convingerea că providența divină conduce întreaga lume și ne îndeamnă să fugi de rău și de a face binele, bine știind că vom da socoteală pentru toate cele făcute; ne mândrăm în suferințe și în greutățile acestei vieți, aducându-ne în suflet liniste și pace" (pag. 22).

Carta este structurată în 63 de capituloare defapt sunt 63 de predici de duminică, 63 de pericope evanghelice pe care creștinul le savurează în timpul slujbei, dacă preotul care le "predică" le însuflețează credinciosilor.

Dar această carte este un document de valoare pentru orice cititor care ajunge să o parcurge, această "zăbavă mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului" (Miron Costin),

Protosinghelul Olivian Bindiu, după cum și prefatatorul Diacon P. Cherescu notează că: "Toate aceste învățături fundamentale ale Bisericii noastre Ortodoxe își fac loc - prin mijlocirea acestor predici - spre inimile noastre, fiindu-ne împărtășite cu căldură și dragoste din adevăturile cele veșnice", ne conduce defapt spre adevărată credință.

Numai în cadrul Bisericii - păstrând legătura dragostei cu mijlocitorii noștri către Dumnezeu, "Maica Domnului, maica vieții noastre", "Sfintii cei bine plăcuți lui Dumnezeu", "Preotul, mijlocitor al omului către Dumnezeu"; și împlinind toate cele de trebuință sufletului, bunul și adevăratul creștin va dobândi împărația cerurilor - ne învăță autorul cărții.

Predicile ilustrează pilde ale Mântuitorului, "iubirea creștină", despre "Viața cu Hristos", despre "Adevăratul preț al sufletului omenești", despre "Rugăciunea și felurile ei", "Cinstirea sfintilor", "Cinstirea icoanelor", "Puterea de a vindeca" etc.

Cartea este presărată cu citate din Evanghelia și psalmi. "Învățătorul este aici și te cheamă" (Ioan XI, 28). În ordine cronologică, "Lumină spre descoperirea neamurilor" este cea de a patra carte, astăzi ele însumând 30. "Din poruncile Tale m-am făcut pricoput, pentru asta am urât toată calea nedreptății" (Psalm 118 V 104). "Firea întreagă ne vorbește despre nemărginita dragoste a lui Dumnezeu față de omenire. Tatăl nostru cel ceresc este izvorul vieții, al înțelepciunii și al bucuriei" - pg. 182).

Matematicianul român Dan Barbilian și totodată, el, poetul român publicând versuri sub pseudonimul de Ion Barbu arată că: "matematicile pun în joc puteri sufletești care nu sunt mult diferite de cele solicitate de poezie și arte".

Prin harul său divin, prin puterea convingerii și prin puterea de a scrie, Olivian Bindiu arată: "Credința noastră în înviere se sprină pe Irei temeuri puternice: cuvintele Mântuitorului; învierea trupului Său și prezența Duhului lui Dumnezeu în noi" (pg. 23). Tot autorul ne consemnează lucrările nevăzute ale Duhului Sfânt, Roadele și Darurile Duhului Sfânt, înțelepciunea de a privi mai adânc în tainele după care Dumnezeu conduce lumea, "credința minunată în atotputernicia lui Dumnezeu care mută și munții" (pg. 190) arătând nemărginita dragoste a lui Dumnezeu pentru oameni și primul modul cum autorul descrie atmosfera dimprejurul lor: "Dragostea lui Dumnezeu o vestește fiecare floare, fiecare fir de iarbă, Aerul este plin de cântecul vesel al păsărilor. Florile mirosoitoare înmirescă întreg aerul. Stejarii pădurilor cu verdeță lor mărturisesc de asemenea nemărginita dragoste a lui Dumnezeu, gata oricând să facă căt mai fericile făpturile Sale" (pg. 183).

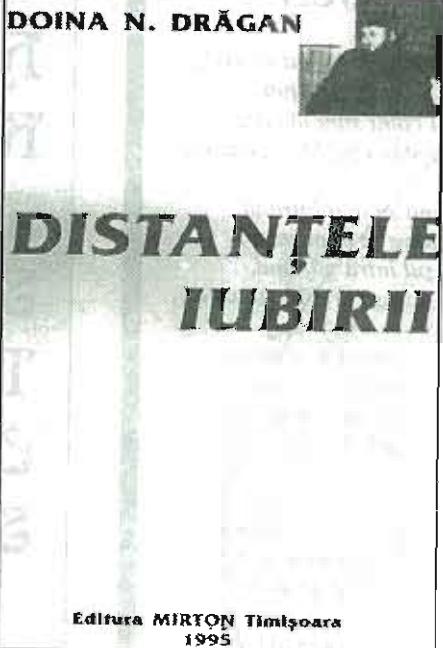
Autorul cărții, protosinghelul Olivian Bindiu, accentuează pe BISERICĂ - drept vîstorie în care se păstrează neschimbată învățătura Mântuitorului și "roadele jertfei Sale de răscumpărare, de care ne împărtășim cu toții prin lucrarea Duhului Sfânt în cele 7 Taine." (pg. 166). Mântuitorul Iisus Hristos este Capul Bisericii.

După cum ne luminează autorul cărții, protosinghelul Olivian Bindiu arătându-ne că: "Duhul Sfânt lucrează în Biserică prin harul dumnezeiesc" (pg. 167) suntem îndreptățiti toți credinciosi să zicem: "Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit" (Psalm 118 V 114).

prof. DOINA N. DRĂGAN

DOINA N. DRĂGAN, Distanțele iubirii, Editura "Mirton" Timișoara, pag. 60.

DOINA N. DRĂGAN

Editura MIRTON Timișoara
1995

Distanțele iubirii, imensele distanțe între credință și ființă le surtează Doamna în sutană albă, prin prezența evanghelică a Protosinghelului Olivian Bindiu. Dacă în prefața acestei cărți, prof. Valentina Bobină recunoaște aci fenomenul de îngemânare ale celor două flinje: Biserica și preotul, condensate în spațiu, atunci carteasă se supune unuia din psalmurile pe care nobila Doamnă Drăgan le prezintă la fiecare capitol: "Veniti și vedeti lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ" (45, 8).

Încercăm să privim cu ochii Doamnei Drăgan prin acele înșiruirile de capitole, începând cu primul: "Distanțele iubirii".

Acest capitol rezolvă ideia timpului cu măsura lui și permanenta aspirație spre ideal.

Satisfacția pregătirilor pentru lansarea de carte, din capitolul al doilea ne fixează cele două date: 4 aprilie 1994 și 26 aprilie 1994 de când începe întâlnirea și alternanța pentru imprimarea textelor care intruchipează o muncă și satisfacția filmărilor în incinta mănăstirii "Izvorul Miron" Românești.

Ce înseamnă filmul document "Distanțele iubirii"?

În capitolul al treilea, ne răspunde autoarea vorbind despre acea zbatere a inimii preotului, ceea ce reprezintă: "adevărate făclii ale monahismului creștin ortodox."

De la Octavian Bindiu, la Olivian Bindiu este drumul parcurs din Rodna Veche până la nouă sălaș de viață monahală a Protosinghelului, adică până în anul 1979 la Mănăstirea Căldărușani când preotul depune voturile monahale, numindu-se de acum: OLIVIAN.

Viața monahală ne este prezentată ca un exercițiu spiritual împărțindu-se între aceea de a fi de folos credincioșilor și a propovădui cuvântul lui Dumnezeu. Nu se poate enumera toată bogăția colecționată în bibliotecă și muzeul Mănăstirii, dar nu se poate nici omite prezența harului divin pe care monahul îl distribue cu zel și sacrificiu de sine. Deci este omul despre care autoarea scrie că l-a trăit întâi pe Dumnezeu și apoi a vorbit de Dumnezeu.

Este viața imaginea calvarului de la "Drumul Crucii" și încheierea capitolului cinci trecând peste sfântă și mare zidăjoi, ne duce la binecuvântarea Protosinghelului: "Învierea Domnului reprezintă triumful vieții asupra morții".

Capitolul șase este dedicat cronologiei prețioase a perlelor ce fac parte dintr-un colier nevăzut, compozitii închinate vestirii patimilor Domnului, rugăciunilor, istoricul Mănăstirii, dar și mesajul credinței.

Sau cărți de teologie pastorală și liturgică, predici precum și slavă adusă voievozilor noștri.

Chemarea la credință străbună, ortodoxia noastră românească, se face atât prin colecții de meditații, dar și poezii religioase.

"Împodobind faptele noastre/ Cu milă și bunătate/ Ne pregătim sufletul pentru suprema dreptate". Acesta este glasul Protosinghelului, care se dăruiește trăirii preoțesti.

Drumul prin Tara Sfântă apare în simultaneitate cu descrierea meleagurilor în poezia inspirată de folclorul Rodnei și al Făgetului.

Se poate scrie un poem prin înșiruirea acelor titluri ce vorbesc despre "Carte de zidire duhovnicească", "Hrană duhovnicească", "Mesaje creștine", "Sfaturi duhovnicești", "Săptămâna patimilor". Meditații și poezii religioase, gânduri despre post, crucea suferinții și jertfa iubirii.

De la nevoie de adevăr, adresată ființelor mature, la dragostea pentru copii, ajunge prin a atrage categoric atenția celor dintâi:

"Dacă vedeați un copac sălbatic în grădină... nu veți judeca arborele, ci dimpotrivă veți critica grădinarul".

Cartea Doamnei Doina Drăgan se încheie cu momentele lansărilor de carte din 26 aprilie 1994, 26 martie 1995, 17 aprilie 1995, 1 iulie 1995, marcate cu prezențele celor care au omagiat personalitatea Protosinghelului Olivian Bindiu dar care într-un corolar au cuprins și cărțile Doamnei Doina Drăgan, nu numai aceasta ce o prezintă acum.

Deci recenzia noastră este în realitate recenzie recenziilor bine meritate din partea unei autoare de duh și inspirație divină ceea ce constituie o ofrandă laică pentru monahul Olivian.

8.XI.1995
Academician
PANAIT STĂNESCU-BELLU

CHEMARE TAINICĂ

PĂRINTELUI

Olivian de la Românești

Pelerinul cu dor de Dumnezeu
urcă ușor
drumuri ascunse
pe treptele vremii trăite
și văi străbune.

E post
și în chilia singurății
se iubește linisteia
și frezvia.

Sihăstrii, cuinții și gravi
te duc

până departe în lume
până acolo unde iubirea
este în minte, în voință
și simțire.

Dar cărările înțoarcerii
ne aparțin,
interiorizându-ne.

Chemând mintea

în inimă,
cerul în minte,
sfiițiunea în pasi.

Adorm pe umerii
îngerilor
înfometat de gânduri.

Protosinghel OLIVIAN BINDIU; "Merinde pentru suflet" – Scrisori de teologie pastoral-misionare, liturgice și de drept, București 1991, Editată de mănăstirea "Izvorul Miron" Românești – 1991, p. 268.

"Merinde pentru suflet" – scrisori de teologie vede lumina tiparului în februarie 1991 la București prin osteneala protosinghelului Olivian Bindiu care ne face părăși la datoria românească cea mai vrednică de a îndeplini credința ortodoxă, acest bun sufleteșc moștenit din vechime și de a-l preda celor tineri ca zestre de mare prel, avere nețărmurită păstrată cu grijă și sfîrșenie. În ordinea cronologică este cea de-a 5-a carte din cele peste 30 scrise de autor. Cartea este structurată în trei mari părți: 1 – Scrisori de teologie pastoral-minionară; 2 – Studii și articole cu caracter Liturgical; 3 – Probleme de Drept Bisericesc și Canonic și vine în sprijinul preotilor și a studenților teologi, viitorii preotăi, dar nu numai, ci pentru toți credincioșii.

Prima parte dezbat problemele pastoral-misionare azi în societatea noastră, când Biserica este chemată mai adânc să își desfășoare activitatea în propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu. "Urmând îndemnul dat de Mântuitorul Iisus Hristos de a propovădui cu timp și fără timp, mai mult de atât, preotul trebuie să aibă o personalitate și să fie responsabil de tot ceea ce săvârșește. Preotul trebuie să fie cu luare-aminte asupra harului, că conlucreze cu el" (pag. 16).

Autorul Olivian Bindiu spune că "preotul trebuie să fi un element viu în organismul social al poporului" (pag. 39). Sunt evidențiate felul cum preoții rostesc predicile în cadrul Sfintei Liturghii; cum din predica preotului se revârsă inspirație și iubire, ce pun în mișcare inimile credincioșilor. Sunt evidențiate pilde din Viețile Sfinților care strălucesc ca niște stele.

Prin harul, finețea și îscusința protosinghelului Olivian Bindiu, autorul acestei cărți, se reflectă unitatea dintre oameni prin cultul Divin. Înălțătoare este fraza: "preoția aparține cerului prin orginea sa și pământului prin misiunea ce o îndeplinește". Arătând că veriga acestei

legături între cer și pământ este Mântuitorul Iisus Hristos, autorul refiefează: "chipul preotului care trebuie să strălucească prin toate virtuțiile creștinești, cum sunt: credința vie, dragostea, speranța, smerenia și blândețea, precum și curățenia sfântă în gânduri și fapte" (pag. 38).

Din aceasta decurge atitudinea reală și concretă a ortodoxiei, a echilibrului sufletesc, a armoniei nației noastre.

În partea a doua a cărții sunt evidențiate studii și articole cu caracter liturgical, autorul vorbindu-ne despre Sfânta Liturghie – Taina Botezului – Sfânta Împărtășanie – Cununia religioasă – Psamlii – etc.

Autorul evidențiază "Cel mai emționant serviciu religios din Ortodoxie care este slujba Învierii. Noaptea primăvaraștică, mireasma ei contribuie la fiorul acestei înălțătoare slujbe. Dar căi sunt aceia care știu că acest serviciu religios are adânci rădăcini în Psalmire" (pag. 150), făcând paralelă între noaptea Învierii și Psalmul 67; 117, 118, 20, 21. Autorul ne învață că întreg Cultul Divin Ortodox este axat pe Sfânta Scriptură, pe scrierile părinților bisericești și pe lucrările referitoare la viețile sfinților, pe explicarea frumuseștilor culifului nostru. Tot în capitolul doi, autorul ne dezvăluie că "Liturghia nu este o lucrare pur pământeană, pentru că ea a fost instituită de însuși Mântuitorul lumii și prin ea se dă vieții credincioșilor un sens divin" (pag. 183). Autorul spune despre Liturghie că este izvorul principal și adevarat al spiritualității creștine, prin care se face comununie cu Dumnezeu.

Partea a treia: "Probleme de Drept Bisericesc și Canonic" dezvăluie succesiunea apostolică, principii și rânduieri morale privitoare la Cler în canoanele sinoadelor ecumenice, ..., autorul arătând că "Biserica a fost preocupată în mod constant și arăta existența succesiunii apostolice" (pag. 216) și dezbat problema Bisericii însăși, a intercomuniunii, a unirii unor Biserici prin confesiuni, problema unui viitor sinod ecumenic.

Carta folosit o bogată bibliografie selectivă – istorie bisericăescă și alte studii și documente de drept canonic și administrativ.

Prin cuvintele alese, prin învățătură cuprinsă în cuvinte, cartea este o podobă de simțire și înviorare creștinească acum când mintea și inima omului este dormică de credință. "În propovăduirea Sa, Mântuitorul s-a folosit din plin de calea cuvântului viu, prin care El aducea la cunoștință ascultătorilor mesajul Său evangelic vorbind, iar credincioșii îl percepau auditiv și încelegeau ascultându-l glasul" (pag. 123).

Autorul subliniază învățăatura Mântuitorului pentru inimă și voință, pentru întreaga ființă a credinciosului.

Carta este un viu document biblic și istoric și un bogat izvor de inspirație pentru tinerii teologi și o sfântă lectură de meditație pentru toți credincioșii.